

Шериятският закон

в Исляма, християнството и юдаизма

(Шерията - наказанието за крадеца – свещената война джихад – многоженството – свободата на слово – демокрацията – екстремизма и крайността)

الشريعة في الإسلام والنصرانية واليهودية باللغة البلغارية

Писател:

Шейх Ахмед Ел-Емир

Адвокат

Редактор:

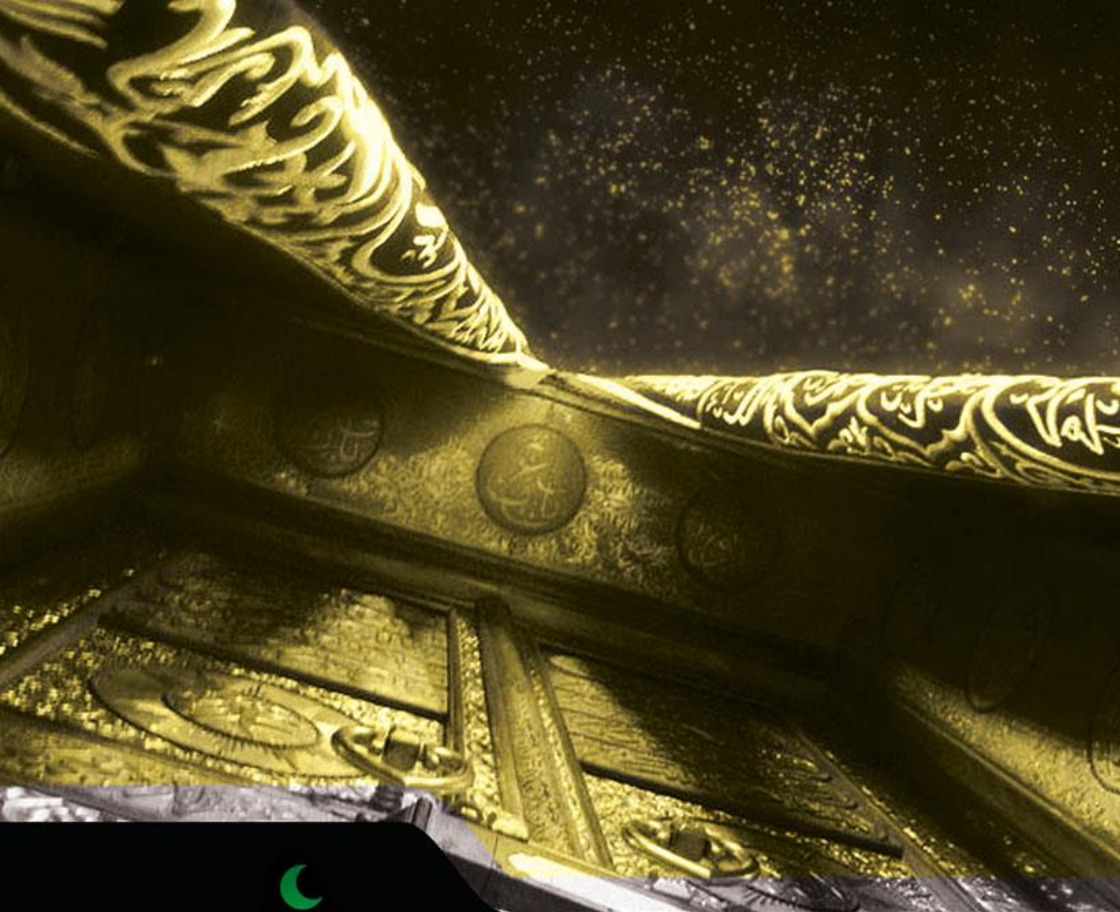
Д-р Абду Ер-Рахман ибн Абду Ел-Керим Еш-Шиха

ПРЕВОДАЧ

European Islamic Research Center (EIRC)

РЕДАКТОР

Мустафа Хайруш

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Съдържание

Въведение

Първа глава

Езиково значение на думата Шериат

Медийната измама

Целта от въвеждането и приемането на закони

Вечния закон и временните закони

Безредиците и промяна на законите поставени от човека, за да се овладеят човешките престъпления.

Абсурдните наказания при законите поставени от хората.

Престъпления, които са систематизирани при законите измислени от хората.

Втора глава: Шериата на Исляма, целите му и наказанията в него.

Желанието да се прилага шериата на Исляма от западно християнските държави!!

Трета глава: Кои закони ще накарат престъпника да се възпре от лошото намерение, и кои закони са по-милостиви към престъпника и всички хора? Законите на Исляма или законите измислени от хората?

Отблъскване на нападателя и самозащита според шериата на Исляма.

Четвърта глава: Полигамията, любовните връзки и размяната на съпруги при законите измислени от човека.

Пета глава: Разликата между шериата на Исляма и демокрацията.

Шериата на Исляма и свободата на словото.

Шеста глава: Свещената война джихад и гарантиране на свободата на вяра в шериата на Исляма.

Свещената война джихад в Библията.

Седма глава: Шериата на Исляма и борбата срещу екстремизма и крайността.

Шериата на Исляма и борбата срещу расизма и робствената система.

Осма глава: Примери от шериата на християнството и юдеизма извлечени от техните свещени книги.

Заклучение.

Въведение

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния.

Слава на Аллах, Господаря на световите и нека мира и благослова да са за нашия Пратеник Мухаммед, неговото семейство и сподвижници.

Човека е едно от многото създания на Аллах, които живеят на тази обширна планета и са неразделна част от нея. Хората имат определена роля и конкретни действия, които са описани в небесните книги и те трябва да ги спазват. Всеки път, когато даден човек излезе от своята роля, той причинява дисбаланс в тази планета и това се наблюдава с просто око. След като вече хората прекрчиха божествените граници, започнаха да извършват забранените неща (грехове) и изоставиха онези неща, които Аллах е повелил- следвайки страстите и желанията си- настъпи хаос и разврат, който обхвана всички части на земята. Това стана причина да се разпространят болести, които не са познати за предците, стана причина да се водят войни, които погубват посевите, растенията и водят до природни бедствия чрез силно замърсяване на природата и глобално затопляне. Ако това продължава така, земята ще се промени и ще стане планета на която няма да може да живее човека. А нещото, което ще бъде причина да се стигне до това ще бъде лошата намеса от страна на човека в ядрената енергия, производството на химически оръжия и енергийните отпадъци от заводи, които произвеждат много по- голям брой неща, отколкото е нужно. И всичко това е породено от желания и страсти възникнали при определени хора, които целят да осъществят единствено целите си, дори да е за сметка на погубването и натравянето на човешката общност. Тази група хора

искат да са винаги сити, дори да е за сметка на други хора, които ще умират от глад. Те искат да са винаги облечени, дори да е за сметка на други хора, които ще останат голи. Те искат да се наслаждават на земните блага, дори да е за сметка на многобройни човешки жертви. Без съмнение Аллах казва истината в словата си: „Разрухата по сушата и в морето се появи заради онова, което ръцете на хората сториха, за да ги накара Той да вкусят част от онова, което са извършили, и за да се покаят.“¹

В друго знамение Всевишния Аллах пояснява на човека, че той не е създаден безцелно и напразно. Всевишния Аллах казва: „Нима смятахте, че ви сътворихме напразно и че при Нас не ще бъдете върнати? Всевишен е Аллах, истинският Владетел! Няма друг бог освен Него, Господа на прекрасния Трон!“²

Също така Всевишния Аллах на друго място пояснява, че мъдростта от създаването на хората и наличието им на тази планета- поколение след поколение- се състои в единствената цел, заради която са създадени, а тя е да обожават единствено Аллах и да не съдружават нищо с Него. Аллах няма нужда от това да Го обожават хората, но е заповядал да Го обожават, за да изпита кой то тях е с подобри дела. Всевишния Аллах казва: „Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат. Не искам от тях препитание и не искам да Ме хранят. Аллах! Той е Давачия препитанието, Владетеля на силата, Всемогъщия.“³

---

¹ Ер- Рум: 41

² Ел- Му‘минун: 115- 116.

³ Ез- Зарият: 56- 58

В друго знамение от Корана Всевишния Аллах ни пояснява кои неща са подходящи за сдобиване с нужната енергия за телата, без която не можем да живеем. Той казва: **„О, вярващи, яжте от благата, които Ние ви дарихме, и бъдете признателни на Аллах, ако на Него служите!“**⁴

И за да има баланс между телесното и духовното, на друго място Аллах ни пояснява подходящата храна за душата, чрез която тя се успокоява и без която не може да живее. Тази храна е обожаването на Аллах, служенето само и единствено на Него и чрез прилагане на Шериата Му. Всевишния Аллах казва: **„Онези, които вярват и сърцата им се успокояват при споменаването на Аллах. О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват.“**⁵

И за да може хората да знаят как да служат на Аллах и да Го обожават, Аллах изпрати пратеници, които трябва да се последват и им низпосла божествени книги (шерият), чрез които да се напътят. Тези пратеници и книги са светлина за хората, подтикват ги към всяко нещо, което е добро за тях и ги предупреждават да странят от всяко нещо, което е лошо за тях. Тези книги привеждат в пълен ред всеки един аспект от живота им и карат телата и душите им да извършват онова, за което са създадени. Всевишния Аллах казва: **„Хората бяха една общност и Аллах изпрати пророците благовестители и предупредители, и заедно с тях низпосла Книгата с истината, за да отсъди между хората за онова, по което бяха в разногласие. А поради злобата помежду им изпаднаха в разногласие за нея само онези, на които тя бе дадена, след като ясните знаци бяха дошли при тях. И поведе Аллах вярващите към онова от истината, по което бяха в разногласие, с Неговото**

---

⁴ Ел- Бакара: 172.

⁵ Ер- Раад: 28.

позволение. Аллах води когото пожелае към правия път.“⁶

А последния от пратениците е Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, с който Аллах запечатва пратеничеството и изгражда изцяло в завършен вид религията Си. Така този човек Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, се появи с религия, която съдържа в себе си шериат (божествени закони и канони), който е универсален и годен за всяко едно време и място. Този шериат е годен и приложим за всеки един човек по целия свят стига той да желае да живее според него. Този шериат привежда в ред земния живот на човека и го подканва да се запаси с добри дела и покорство пред Господ за отвъдния свят. Щастлив е онзи, който живее според божествените повели- шериат, и нещастен е онзи, които ги отхвърли и не живее според тях. Всевишния Аллах казва: „Този Коран напътва към най-правото и благовества вярващите, които вършат праведни дела, че ще имат огромна награда и че за онези, които не вярват в отвъдния живот, сме приготвили болезнено мъчение. Човек зове злото, както зове и доброто. Човек е припрян.“⁷

По този начин (Корана) напътва всички хора без изключение, към напътствието и спасението. Той призовава всички народи и всички поколения да приемат напътствието на Аллах и да го прилагат, без значение на кое кътче от земята се намират и в кой период от време живеят. Тази книга напътва всеки към истинския и правия път, и така тя допринася на човек сам да достигне до най- доброто за него

---

⁶ Ел- Бакара: 213.

⁷ Ел- Исра: 9 – 11.

във всяко време и на всяко място.⁸ Този Коран напътва към най- правото в света на съвестта и чувствата- той напътва към ясни и прости убеждения, в които няма неяснота и заплетеност. Тези убеждения освобождават душата от трудностите на илюзията и митовете, те подтикват човека да използва собствения си потенциал в градивност и ползотворни дела. Те са нещото, което свързва природните закони на вселената със законите на човешката природа като ги привежда в синхрон, хармония и пълнота.

Също така напътва към най- правото относно баланса между явни и скрити дела при човека⁹, между чувства и добри обноски, между вяра със сърцето и явни дела. Все неща, които заздравяват повече и повече най- здравата връзка, която не се къса¹⁰, а непрестанно издига човека, който е здраво стъпил на земята. В тази насока Корана ни подсказва, че всеки път, когато човек извърши дадено дело заради Аллах, то се счита за ибадет (богослужение), дори самото дело да съдържа в себе си само наслада и радост от земния живот.

Корана също така напътва към най- правото в света на богослуженията, като създава баланс между религиозни изисквания и човешки възможности. Затова той нито затруднява човека с изпълнението на задължителните неща (фард), та да породи у него нежелание за изпълнение на религиозните задължения, нито пък разпуска и улеснява

---

⁸ Сеййид Кутуб- Фи Зилял Ел- Коран- том: 4; стр: 2215.

⁹ Явни дела- думи и действия, които се виждат от хората, като отслужване на намаз и т.н.. Скрити дела- неща, които не се виждат от хората, като упование в Аллах, искреност, вяра, убеждения и т.н.

¹⁰ Това е връзката между раба и Аллах, която се базира на подчинение и покорство пред Аллах.

прекалено много човека, та да изпадне в разпуснатост и безразсъдство. Тази свята книга никога не подминава целта и никога не преминава границите на умереността и възможностите.

Корана напътва към най- правото в света на човешките взаимоотношения, като взаимоотношенията между физически лица, юридически лица, правителства, народи, нации, родове и племена. Тези взаимоотношения се основават според Корана на здрави основи, които не се рушат от мисленето и прищевките на някои хора и не се влияят от обич, омраза и лични интереси. Основи, които са положени от Всезнаещия и Всеизвестния¹¹ за Неговите създания, който най- добре познава създанията Си и най-добре знае какво е добро за тях във всяко едно време и на всяко едно място. Затова Той напътва хората чрез Корана към най- правото и най- доброто за тях във всяка една сфера от техния живот- в сферата на държавното управление, образованието и науката, международните взаимоотношения в сферата на финансите и т.н.

Корана напътства към най- правото по отношение на правилно и истинско убеждение, чрез което човека опознава неговия истински Бог и божествената религия, която Той е изпратил за хората. В това убеждение Свещения Коран благовества вярващите с огромна награда- Дженнет (Рай) и предупреждава неверниците, че наказанието на Аллах е сурово.

„Този Коран напътва към най-правото и благовества вярващите, които вършат праведни дела, че ще имат огромна награда и че за онези, които не вярват в отвъдния живот, сме приготвили болезнено мъчение.“ Основното правило заложено в Корана е, че ако се трудиш

---

¹¹ Две имена от имената на Аллах.

ще има награда. Но за да получиш тази награда трябва да имаш вяра, а когато имаш вяра и след това вършиш праведни дела, чак тогата ти строиш на здрави основи. Вярата и делата са неразделни, затова не се приема вярата без праведни дела и не се приемат праведните дела без вяра. Първото (вярата без праведни дела) е подобно на сграда, на която са изкопани основите, но не е завършена, а второто (праведни дела без вяра) е подобно на сграда без основи. От тук се разбира, че за да протича нашия живот по най-правилния и най- хубавия начин, ние трябва да имаме налице две неща, които са неразделни, а те са:

1 - Вяра;

2 - Праведни дела.

Именно тези две неща са нещото, чрез което се осъществява напътствието на този Коран.

Що се отнася до онези, които не следват напътствието на Корана, те следват страстите и желанията на група хора, а хората са припрени и невежи, затова често си мислят, че нещо е добро за тях, а всъщност то е лошо за тях. А силно въодушевения е онзи, който не може да овладее емоциите си, дори зад тях всичко да е лошо. Всевишния Аллах казва: **„Човек зове злото, както зове и доброто. Човек е припрян.“** Това е така, защото има момент в който той не може да проумее до къде може да доведе това лошо дело и какви ще са последствията от него. Затова понякога човек бърза да извърши дело, което е лошо без да осъзнава, че то е лошо или пък осъзнава, но не може да си овладее емоциите и го извършва. Нима това припряно и грешащо създание може да измисли по- правилни и по- градивни закони от законите на Корана?

Това е шериата на Исляма, който съдържа в себе си всеобхватност, пълнота, универсалност, валидност за всяко

време и място и разрешение на всички проблеми при справедливите хора, независимо дали са мюсюлмани или не. Истината се крие в думите на някои от враговете на тази религия, които не са могли да си сдържат езичите и са казали истината, макар да я мразят със сърцата си. Ще споменем част от техните изказвания, за да бъдат аргумент за онези от техните народи, които са далеч от фанатизъм и сляпо следване на чужди мнения и желаят, за да научат истината за този лесен и толерантен шериат, който успокоява сърцата на хората. **Уилям Монтгомъри Уатт**¹² казва: „Наистина не може да се отрече, че препратките в Кората, които са присъщи за арабите са глобална тенденция или имат глобален характер. Също така не може да се отрече, че посланието на Исляма, което първоначално е било насочено само към жителите на град Мекка и град Медина е носело със себе си семената на глобализацията, а може би от самата му поява е притежавало способност да завладее целия свят.“

На друго място този историк казва: „Корана е широко приет по целия свят, макар да е на чужд език, защото той съдържа в себе си хуманитарни въпроси и постановления.“

Също така казва: „Ислямът потвърди сам по себе си, че е независима религия и няма нужда от двете древни религии (християнството и юдаизма). А ние за истината казваме: „Той е над тези две религии“ или „действително той превъзхожда тези две религии“ или „той е много по-извисена религия от тези двете!“

Също така казва: „Шериата явно се различава от всички видове канони и законодателства, той е един уникален канон. Шериата на Исляма е съвкупност от

---

¹² Английски историк. Източник: „Исляма и християнството в съвременния свят“ стр. 223- 226.

божествени команди, които привеждат живота на мюсюлманина в пълен ред, без да изпускат и най- малкия аспект от него.“

Ето това е нашата религия и нашия шериат, който желаем да бъде последван от всички хора, защото той е низпослан (от Бог) към всички хора и като милост за тях. На всеки, който чете тази книга от немюсюлманите, ще му цитираме следното знамение от Корана: „И отвърнете ли се, Той ще ви замени с други хора и те не ще бъдат като вас“¹³

Д-р Абду Ал- Рахман ибн Абду Ел- Керим Еш- Шиха

---

¹³ Мухаммед: 38.

Първа глава

Езиково значение на думата Шериат.

- **Медийната измама за думата Шериат.**
- **Целта от въвеждането и приемането на закони.**
- **Вечния закон и временните закони:**
  1. **Провала на законите поставени от човека в борбата с престъпността.**
  2. **Важността от наличието на божествения шериат.**
  3. **Законите поставени от хората и законите на джунглата.**
- **Безредиците и непрестанната промяна на законите поставени от човека, за да се овладеят престъпленията:**
  1. **Евтаназия.**
  2. **Покупко-продажбата на наркотици и упойващи вещества.**
  3. **Смъртното наказание.**
- **Абсурдните наказания при законите поставени от хората:**
  1. **Убежденията за човешко жертвоприношение в част от законите съчинени от човека.**

Първа глава

Езиково значение на думата Шериат:

В арабският език думата шериат означава закон, божествени канони, път, способ и метод. Ако кажем шериата на джунглата, разбираме, че това е закон при който оцелява по- силния, ако кажем шериата на църквата, разбираме добре подредени закони, които се грижат за църквата и състоянието ѝ. По същия начин, ако кажем шериата на Хамурапи, разбираме законите, които е поставил петия цар Хамурапи от първата династия на Вавилон. И ако кажем шериата на фараоните, разбираме законите, които са приети от древните египтяни, за да приведат в ред държавата си. Но когато думата шериат се свърже с трите религии: Исляма, християнството и юдаизма, тя означава всяко нещо, което Аллах е узаконил за хората, като вяра, убеждения, постановления, канони и наказания, чрез които Той привежда земния им живот в пълен ред и ги насочва към всяко нещо, което е добро за тях и причина да спечелят вечното щастие в отвъдния свят (Дженнета- Рая). Редно е да се знае, че с думата Шериат при юдаизма и християнството, ние целим божествения шериат, който Аллах е низпослал на Иса (Исус) и Муса (Мойсей), преди той да бъде променен от хората, защото тази промяна, която дръзнаха група хора да направят при тези две божествени религии, тя стана причина Аллах да ги анулира с Исляма и да запази Исляма от промяна и добавки. Всевишния Аллах казва: **„И ти низпослахме Корана с истината, за да потвърди Писанията преди него и да бъде техен свидетел. И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им вместо истината, която си получил! За всеки от вас сторихме закон (шериат) и път. И ако желаете Аллах, щеше да ви стори**

една общност, но [така стори] за да ви изпита в онова, което ви е дарил. И надпреварвайте се в добрините! Завръщането на всички вас е при Аллах и Той ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие.“¹⁴

Медийната измама за думата Шериат:

Когато думата „Шериат“ се превежда на друг език, тя се превежда с думата закон, и именно това е основата на тази дума и истинското ѝ значение. Но за голямо съжаление голяма част от западните медии използват цялата си енергия, за да подкопаят Исляма и неговия толерантен Шериат, затова те се опитват да заблудят хората и да ги отдалечат от истината за Исляма, чрез придаването на грешно и лошо значение на думата „Шериат“. Именно заради това, когато те говорят за законите на Исляма не превеждат думата „Шериат“ на техния език, казвайки истинското ѝ значение- „закон“, а я казват както си е на арабски. Така думата „Шериат“ започва да се разпространява на всички езици, като не се превежда по значение, а се пише с чужди букви, както си е на арабски „Шериат“!!!

SHARIA = LAW / SHARIA LAW = LAW LAW

ШЕРИАТ = ПРАВО / ШЕРИАТСКО ПРАВО = ПРАВО

Причината тази дума „Шериат“ да не се превежда като „законите (или каноните) на Исляма“ се крие в това, че думата „закони“ е нещо, което е подредено и привежда живота на човека в хармония, а запада не желае това значение. Така медиите, които желаят да заблудят хората се опитват да разделят изцяло думата

---

¹⁴ Ел- Майде: 48

закони от думата шериат, без да оставят каквато и да е прилика между тях. Те се опитват да създадат един лъжлив образ на думата „Шериат“ в съзнанието на слушателя, който илюстрира варварски обичаи, които са диви, неподредени и не могат да приведат в ред човешкия живот!!! Това се наблюдава единствено, когато става въпрос за Шериата на Исляма, а когато става въпрос за Шериата на Муса (Мойсей), тогава те превеждат тази дума като законите (или каноните) на Мойсей!! По същия начин, когато става въпрос за Шериата на църквата, те не използват тази дума на арабски, а я превеждат казвайки: „Законите (или каноните) на църквата“ и т.н.!!!Още по-фрапиращото е, че когато се снима документален филм за Шериата на Исляма, камерите са изключени за всички мюсюлмани по света, броя на които е приблизително два милиарда. Така медиите грабват всичките си камери и предприемат дълги пътувания, прекосявайки океани и континенти, за да достигнат до планините на Кандахар¹⁵, където живеят най- бедните племенни групи, броя на които не надвишава няколко хиляди човека. Тези хора нямат с какво да се хранят, нямат възможност да се образуват и нямат шанс да се сдобият с чиста питейна вода. А репортерите вместо да снимат тяхното страдание и да подбудят света да им помогне с хуманитарна помощ, те снимат тези племена, като единствените представители на Исляма и представят всички техни действия като самия Ислям!!! И за да опетнят още повече образа на Исляма, те отиват при най-развитите християнски общности и изтъкват техния напредък в образованието, науката и цивилизования живот. По този начин те целят да създадат образ в съзнанието на света,

---

¹⁵ Афганистан

че мюсюлманите са изостанали поради изучаването и следването на тази религия, а християните са напреднали изключително много, защото техните учения са много по-добри и съвместими с днешния свят!!! За голямо съжаление медиите умишлено пренебрегват нещо много важно, а то е, че онзи, който желае да направи сравнение между такава мюсюлманска общност и християнската общност, той трябва да сравни племената, които живеят в планината Кандахар с ромите християни, които са налични във всяка една европейска държава!!! Нима ние трябва да си изграждаме мнение за християнството от тези ромски племена, които всяка една европейска държава се опитва да ги образова и интегрира в обществото, но те отказват?!!! Нима трябва да си изграждаме мнение за християнството от онези роми, на които традицията им е да живеят в колиби, да се местят от едно място на друго и да отказват да образоват децата си?!!!

Тези ромски племена страдат от расизъм и потъпкване на правата им почти във всяка една държава!!! Всичко това е, защото за тях камерите са изключени и те са изолирани от света. А ако тези ромски племена бяха мюсюлмани, щяха всички камери да са насочени към тях и да описват, че те са лицето на Исляма и ученията на тази религия ги карат да живеят в мизерия, да не се образоват и да се местят непрестанно от едно място на друго!!! Чудно е защо медиите не отразяват ислямските учени, които ги има на всеки един континент- в Европа, Азия, Америка, Австралия и Африка, и онези от тях, които са повели света в областта на икономиката, политиката и науката?! Защо не се говори за ислямските учени, които са осветили света със знанието си през периода на средновековието или както

го наричат в Европа „периода на тъмните векове“? Период, през който Европа е била напълно потопена във всички аспекти на научна и културна изостаналост от 400- та година, та чак до 1400- та година приблизително. Период, през който църквата е гонела и преследвала всеки човек имащ връзка със знание или учени хора. Английския историк Едуард Гибън, известен с цитата си за тази епоха, казва: „Хиляда години от триумфа на варварството и религията“¹⁶.¹⁷

Що се отнася до мюсюлманите, те са задължени от шериата си да проучат добре новината и да не осъждат, докато не са напълно сигурни в истинността на получената информация. Ние като мюсюлмани, искаме същото от немюсюлманите!!! Или иначе казано, когато четат нещо за Исляма и шериата да проучат дали тази информация е достоверна или не, преди да осъдят тази божествена религия. Всевишния Аллах казва: „**О, вярващи, ако нечестивец ви донесе вест, проучете я, за да не засегнете някои хора от неведение, та за онова, което сте извършили, да съжбялявате!**“¹⁸

Целта от въвеждането и приемането на закони:

Като цяло основната цел от приемането на закони и писането на конституции е да регулират състоянието

---

¹⁶ Има предвид християнската религия, която е забранявала знанието и се е борела с учените хора.

¹⁷Едуард Гибън: "В предишните етапи на тази история, аз описах триумфа на варварството и религията". Упадъкът и падението на Римската империя, том. 3, гл. LXXI, стр. 1068.

¹⁸ Ел- Худжурат: 6

на човека, независимо дали е в социален, икономически, политически или друг аспект. В допълнение към предишното изречение ще добавим, че тези закони определят правата на човешкия индивид в обществото и задълженията му към другия и към обществото като цяло. Друга цел от приемането на закони е те да дават индивидуална свобода, която не е неограничена, а има определени граници, които са поставени за да не се погубват правата на останалите хора чрез прекрачването им. А ако тези граници се прекрачат, тогава се нарушава личното пространство на другия и се стига до вражда, омраза, а по някога и до по-лошо. Ето защо всеки закон предвижда дисциплинарни и наказателни санкции за всеки нарушил правата на останалите.

Въз основа на посочените неща се разбира, че мерилото за успеха или провала на едно законодателство се крие в способността му да осъществи по-горе посочените цели и да постави санкции и наказания, които да гарантират постигането на тези цели и наказването на всеки престъпник закона. Като се има предвид, че със санкциите не трябва да се цели да се нанесе вреда на престъпника или да му се навреди, а трябва да се целят следните неща:

1. Поправяне на грешката- така както е при паричните санкции (глобите) и финансовите компенсации, които се изплащат на пострадалия.
2. Сгрешилия да се поправи- като превъзпитание и обществено полезен труд, чрез който се цели човека да се поправи и да стане градивна личност за обществото.

3. Възпиране на престъпника- от това да престъпи отново към извършеното престъпление или да извърши друго престъпление.
4. Възпиране на останалите хора- от това да прибягнат към престъпления, защото когато видят как бива наказван престъпника, те ще се въздържат и няма да престъпят закона.

Вечния (божественя) закон и временните (човешки) закони:

Провала на законите поставени от човека в борбата с престъпността:

В нашето съвремие наблюдаваме много правни институции, органи на съдебната власт, юридическите факултети, местни и международни парламенти, консултативни съвети, юристи, съдии, адвокати, държавни и международни арбитри и др. Също така наблюдаваме числеността на полицията и милионите затворници и арестувани. И наред с всичко това наблюдаваме как хората непрестанно полагат огромни усилия да постигнат посочената цел от нас по-горе. До ден днешен човека успял ли е да прокара конституция или закони, които да опазят правата на всеки човек и да възпрат онзи, който иска да ги наруши?!!! А може би ние живеем в свят изпълнен с престъпления?!! Нима престъпленията не са често явление в почти всички държави?!! Или с други думи: „Измислените и поставени закони от човека успяха ли да въведат световен мир и интернационална сигурност, и успяха ли да елиминират престъпленията и проблемите, с които се сблъскваме всеки ден, и които се увеличават с всеки изминал ден?!!! Светът има силна нужда от закони, които ще му

подсигурят сигурност, мир и елиминация на престъпленията и проблемите, но как ще стане това?

Важността от наличието на божествения закон-шерият:

В древни времена е нямало правни, съдебни или надзорни органи, които да измислят закони и да следят за спазването им и да контролират делата на хората!!! Поради тази причина хората са били на две групи:

- Първата група от хора са следвали божествения закон, който е спуснат от Аллах и привежда в пълен ред всяко нещо в живота им. Тези хора са нямали нужда от измисляне на нови закони или промяна и замяна на наличните, защото те са божествени и свършени.
- Втората група от хора са нямали никакви закони, граници и над тях е надделял законът на джунглата при, който по-силния изяжда по-слабия.

От справедливостта и милостта на Аллах, е Той да спусне за неговите раби божествени закони (шерият), които не се променят и не се анулират в зависимост от времето и мястото. Затова никога не може в шерията престъплението да стане позволено и похвално дело, и никога не може доброто дело да стане лошо. Всеки един човек е равен на другия при тези напълно справедливи закони. Що се отнася до разпоредбите в този шерият, те са били променени от Всевишния Аллах през различните времена, чрез изпращането на Пророци и Пратеници, които да призовават хората към божественото напътствие и да ги научават на шерията

на Аллах, който привежда целия им живот в пълен ред. И след като евреите потъпкаха и промениха шериата, който им бе спуснал Аллах, Той изпрати Пратеника Иса (Исус) /Аллах да се смили над него/ за да обнови божествения шериат и да прикани хората към него. Но след като християните последваха стъпките на евреите и те също потъпкаха и промениха шериата, който Аллах им беше низпослал, Той завърши Своя шериат с Пратеничеството на Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари. Той изпрати последния Пратеник с шериат и разпоредби, които са годни и приложими във всяко едно време и на всяко едно място. Те не се променят и не се заменят през различните векове. Това е последния шериат, който е спуснат от Аллах за хората. Всевишният Аллах казва: „**После ти отредихме [о, Мухаммад] да си на правия път (шериата)¹⁹ в повелята. Следвай него, а не следвай страстите на онези, които не знаят!**“²⁰

Годността на този шериат по всяко едно време, на всяко едно място и ефективността му се забелязват ясно от баланса, който го има при него, когато се определя вида на наказанието според вида на извършеното престъпление. Така колкото е по-тежко престъплението и опасността от него е по-голяма за обществото, толкова по-строго и по-тежко е наказанието за него. Този божествен шериат не допуска до себе си капризи, любезности, лицемерие, власт и роднински връзки, а наказва всеки според заслуженото. Затова пред него всички хора са равни и няма вариант известния и почетен човек да се измъкне от наказанието, заради извисеното му положение сред обществото, така както

---

¹⁹ Тук в знамението на Арабски е използвана думата „Шериат“, която е преведена като „правия път“.

²⁰ Ел- Джасийех: 18

няма вариант богатия да се измъкне от заслуженото наказание заради богатството си. Това е достатъчно ясно пояснено в думите на Пратеника, Аллах да го благослови и с мир да го дари: „**Наистина онези преди вас бяха погубени, защото когато високопоставена личност откраднеше, те го оставяха, а когато откраднеше от тях беден и немощен, те му отрязваха ръката.**“²¹

Законите поставени от хората и законите на джунглата:

От реалните неща е, че голяма част от законите, които са измислени и поставени от хора в днешно време, са другото лице на законите на джунглата и това е самата истина!!! Това е така защото част от елита, който е в парламента или съдебната система се състои от корумпирани и пропаднали политици и съдии, които са жадни за власт, пари и приемат закони, които в очите на народа са отлични, но всъщност те са приети за да им помогнат да достигнат до целите си и да експлоатират обикновените хора възползвайки се от тях!! За да се избегне този гнет, Всевишния Аллах, който е Всесправедлив и Премъдър, спусна за нас хората закони (шерият), които не правят разлика между владетел и управлявани, богат и беден, белокож и чернокож, знаещ и обикновен. Това са божествени закони (шерият), които са напълно справедливи и са изключително далеч от човешките желания и страсти, гнета и личната изгода. Всевишния Аллах казва: „**Нима търсят съда от**

---

²¹ Ел- Бухари.

времената на Невежеството? Кой отсъжда по-добре от Аллах според хора убедени?“²²

Безредиците и непрестанната промяна на законите поставени от човека, за да се овладеят престъпленията:

Онзи, който погледне към историята на създаването на закони и писането на конституции ще намери, че тези измислени от човека закони са постоянно подложени на изменения. Така този човек ще намери, че огромна част от тези закони се променят с течение на времето и едно нещо, което се считало за тежко престъпление в даден период от време, то е станало похвално и обратното. Например: През 1850г. и през 1920г. законното облекло за плуване и стоене на плажа при жената в Америка е било дълга роба, която покривала цялото тяло. Ако в този период дадена жена се обличала със същите дрехи, с които съвременната жена се облича, когато е на море, басейн или плуване, тя е била арестувана и наказвана според закона. И така, както законите поставени от човека се променят с течение на времето, те също така се променят и със смяна на местоположението на човека. Например: В страните на европейския съюз законите на всяка една от тях са различни, макар всички те да са членки на този съюз. Дори нещо повече, понякога в отделни части от дадена държава има съвсем различни закони, както е в САЩ- законите на единия щат са съвсем различни от законите на другия!!! Нима това не ни подтиква да си мислим, че тези закони са поставени и приети за да

---

²² Ел- Маиде: 50

обслужват интересите и желанията на политиците, които са избрани и издигнати от хората?! От примерите за този факт са следните неща:

Евтаназията²³:

Това означава човек да сложи край на живота си с помощта на друг, и се дели на три вида:

1. Доброволна евтаназия- тя се осъществява със съгласието на пациента или по негово желание. Това е законно в част от европейските държави и в някои от щатовете на Америка.
2. Принудителна евтаназия - тя се осъществява без съгласието на пациента, а пожелание на близък роднина или лекар. Пример за това е евтаназията на деца, която е законна в Холандия според протокола на Гьонинген при определени обстоятелства.
3. Насилствена евтаназия- това е евтаназия, която се извършва против желанието на пациента.

Накратко: Една част от хората подкрепят евтаназията, а друга я отхвърлят и всеки си има аргументи и причини за да я подкрепи или отхвърли. Затова в едно и също време евтаназията, при някои държави е законна, а при други се счита за тежко престъпление!

---

²³**Евтаназия** (от старогръцки *ευθανασία* -*ευ*: eu, „добър“, „красив“, и *θάνατος*, *thanatos*, „СМЪРТ“) е актът, с който някой отнема живота на друг по негова изрична молба или поради необходимост от друг характер (от милост към човек, осакатен до невъзможност да живее адекватно; от липса на надежда за промяна при болни, поддържани живи, но в безсъзнание и във вегетиращо състояние и под.). Евтаназията е СМЪРТ, причинена за доброто на човека, комуто е причинена. (Уикипедия)

Има повдигнати случаи в съда, в които се споменава за извършена евтаназия, като пример за това е делото на д-р Найджъл Сох, който инжектирал на пациента си Лилиан Бойс инжекция с токсичен калиев хлорид, за да спре сърцето ѝ от работа. В своя защита той казал, че искал да облекчи нейните ревматични болки. Съда го осъдил на една година затвор и го лишил от правото да практикува медицина. Но след една година, той отново получил право да практикува медицина, сякаш нищо не се е случило.

Покупко-продажбата на наркотици и упойващи вещества:

Една част от европейските държави са узаконили покупко-продажбата, използването на наркотици и упойващи вещества при определени условия и ограничено количество, а друга част от тях го забраняват строго и го определят като престъпление!!! Странно е, че една страна от тези е легализирала покупко-продажбата и употребата на наркотични вещества за своите граждани, като същевременно го забранява строго за посетителите си, независимо дали са туристи или други, и всичко това за да не се разпространява наркотичния туризъм на нейна територия?!!! Този закон е силно отхвърлен от мнозинството от собственици на кафенета, които претендират, че това вреди на бизнеса им и води до огромни загуби!!

Смъртното наказание:

В една част от европейските държави и американските щати е забранено смъртното наказание със закон, а в друга част от тях е легализирано и се прилага дори в днешно време!!

Тогава: Къде е уреда, с който можем да измерим и чрез, който можем да узнаем какво е престъпление и какво е легално?! И това кое е правилно и кое не е?!

Накратко: Разумните и мъдри хора са единокласни в съгласието си, че истината е една и е силно утвърдена- тя не се променя с промяна на време и местоположение. Също така са единокласни, че добрите нрави, обносните, пороците и престъпленията са силно утвърдени и не се променят с промяна на времето или местоположението. Затова не е възможно нещо, което се счита за добро дело, да стане престъпление и обратното!!!

Абсурдните наказания, които са прилагани от законите поставени и написани от хората:

Ако погледнем към някои закони и наказания, които са били приети през вековете- както е било при фараонската, древно китайската, древно индийската, древно гръцката и древно румънската цивилизация или при африканските и индиански племена, ние ще намерим, че при тях е имало абсурдни наказания и закони, според които човека извършил леко престъпление, но се е наказвал прекалено строго. При някои народи човека е можело да бъде осъден на смърт за най- малкото нещо и да бъде жестоко измъчван при самата екзекуция. От абсурдните и отвратителни методи, чрез които осъдения на смърт бива изтезаван и екзекутиран са следните:

- чрез отсичане на главата с гилотина²⁴- както е направено с краля на Франция Луи XVI през 1793 год.;
- чрез разсичане на тялото на четири части с брадва- както е било направено с Томас Армстронг през 1684 год. във Великобритания;
- чрез изкормване на червата, отсичане на крайниците, изтръгване на сърцето от гърдите и накрая отсичане на главата- както е било направено с Балтазар Жерар в Холандия през 1584 год.
- чрез заколване на живия човек с нож;
- чрез разпъването на кръст и изгарянето му- както е било при испанското, португалското и румънското правосъдие под надзора на свещеници;
- чрез хвърлянето му на стадион с гладни лъвове;
- чрез изгаряне в пещите на Хитлер;
- чрез набиване на кол;
- чрез електрически шокове върху електрически стол- както е било направено с Линда Лион Блок през 2002 г., САЩ;
- чрез удавяне- както се е случило с привържениците на Френската революция през 1793 г., Франция;

---

²⁴ Гилотината е устройство за изпълнение на смъртна присъда чрез обезглавяване. То се състои от висока отвесна рамка, на която е окачено дълго, гладко и тежко острие. Това острие е изтеглено нагоре с въже, и когато се пусне да падне, отрязва главата на осъдения. Устройството е известно за това, че е било основен метод на екзекуция във Франция, и по-точно за използването му по времето на Френската революция. Гилотината е въведена от френския лекар Жозеф-Игнаций Гилотин, откъдето идва и името ѝ.

- чрез разбиване на главата с железен чук или поставяне тежки камъни на гърдите- както е било направено с Джайлс Кори през 1692 г. в САЩ;
- чрез хвърлянето на живия човек във врящо масло- както е било направено с Ричард Райс през 1531 г. в Обединеното кралство;
- чрез отравяне с токсичен газ в специална камера;
- чрез заравянето на жив човек- както се е случило с китайски цивилни граждани от японски войници по време на клането в Нанкин през Втората световна война;
- чрез разрязване на цялото тяло от главата до краката със смъртен триом;
чрез бесило на което се закачвал осъдения на смърт и след това му се отсичала главата с нож- както е било направено с Еремия Брандет (Jeremiah Brandreth) през 1817 г.;
- чрез силна тяга между четири коня, които са тръгвали в различни посоки и плътта се разкъсвала на четири части- както е било направено с Тупак Амару през 1781 г. в Перу от испанската колонизация;
- Чрез бавно разрязване на тялото на човека, докато човека умре- както е било направено с Джоузеф Маршан през 1835 г. във Виетнам;
- Чрез задушаване;
- Чрез стрелба;

И ред други отвратителни и абсурдни методи, чрез които осъденият на смърт човек бива жестоко измъчван преди да умре, според законите на определените държави!!!

Ако съпоставим тези наказания измислени от човека с божествените закони (Шерият) ще разберем, че шерията е милост за хората, защото в него няма санкции, наказания и екзекуции базирани на желанията и страстите на група хора

– група управляващи и съдии-, които приемат закони според техните цели и виждания. А как да не е шериата милост за хората, след като дори към по-нисшите създания-животните-ни повелява да се отнасяме с милост и състрадание. Пратеникът, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: „**Аллах е предписал добротворството във всяко нещо. Ако убивате, убивайте по най-добрия начин, ако колите, колете по най-добрия начин. И нека всеки от вас наточи добре ножа си, за да не мъчи животното, което коли.**“²⁵

Убежденията за човешко жертвоприношение при част от законодателствата съчинени от човека:

Народите на централна Америка са практикували жертвоприношението на хора, когато е властвала империята на Ацтеките (14- 16 век). Тази империя се е разполагала на територията на днешно Мексико. Когато имало човешко жертвоприношение трябвало да присъстват свещеници, които да поставят избрания човек на голям камък и един от тях да разреже гърдите му и да изкара сърцето му като веднага след това, докато още тупти, е длъжен да го вдигне към слънцето за да се спечели задоволството на техния измислен бог на слънцето на име Уицилопочтли²⁶ –Аллах да пази-. А при друг вид жертвоприношение, с което се целяло да се спечели задоволството на измисления бог Тлалок²⁷, който според тях е бога на водата и плодородието, или да

---

²⁵ Муслим.

²⁶ Huitzilopochtli

²⁷ Tlaloc

се спечели задоволството на бога на огъня, на име [Уеуеотеотл](#)²⁸, те са хвърляли жив човек в разпален огън, след това го изваждали от огъня преди да умре и разрязвали гърдите му, като накрая са изтръгвали сърцето му от тялото.

От митовете на тази империя е убеждението, че измисления бог [Шипе Тотек](#) („Нашият одран господ“)²⁹ си е одрал кожата за да бъде дадена на хората царевична реколта. Затова те вярват, че този бог е потърсил от хората да му дадат от тяхната кожа, за да заеме мястото на одраната. Това става причина свещениците от тази нация да оказват чест на този измислен бог и да прибъгват към човешко жертвоприношение, при което одират кожата на даден човек, който всъщност е жертвоприношението, и обличат тази кожа за период от двадесет дена, а накрая я изгарят с огън!!

В Африка примерите за този вид жертвоприношение са много. Така например по време на националния празник на Кралство Дахумей, което е известно днес, като република Бенин в западна Африка, са били извеждани затворниците и военнопленниците пред хората, след това са били заколвани. Това се считало за ритуал, който е неразделна част от националния празник на кралството. Също така при тях е било обичай да се заколят хиляди затворници при смъртта на техния крал. Има налична статистика, в която се споменава, че през 1727 г. са били заколени 4000 човека като жертвоприношение, за един ден!!

В древната цивилизация на Китай е бил погребан жив роба след смъртта на неговия господар. През 621 г. пр. н. е. бил починал човек на име Мо, който бил управник на окръг

---

²⁸ Huehuetotl

²⁹ Xipe Totec

Кейни, и заедно с неговата смърт били погребани неговите роби, които са били 177 на брой!!

При славянските народи през дванадесети век се колели военнопленниците, като курбан за тяхната славянска богиня Перун!!

В страните на Източна Азия, където будизмът е широко разпространен се наблюдават съвременни снимки в Интернет, които са много ужасни. В деня на китайската нова година част от будистите хващат определено момиче и го отвеждат от семейството му след позволенията и съгласието на родителите. След това го къпят, изчистват, връзват му ръцете отзад и го пробождат с нож в тила, така както се намушква прасе. След намушкването поставят съд на врата ѝ, за да не тече кръвта по земята, разчленяват тялото на части и раздават месото на бедняци!!

Това е само кратко изложение на абсурдните и безсмислени вярвания и закони измислени от хората, които няма как да бъдат приети от здравия разум. За голямо съжаление почти няма цивилизация или държава, която да се е предпазила от грешните убеждения за жертвоприношения на хора, чрез които се цели проливане на човешка кръв заради измислени богове, които трябва да бъдат успокоени и умирени!!! Всеки, който иска да научи повече в тази насока, нека да търси в историята говореща за учението за човешки жертвоприношения по целия свят, за да види за себе си как то е било разпространено в Северна и Южна Америка, Европа, Австралия, Африка и Азия!! Този обичай се споменава в стария завет, който го определя като ужасно престъпление и порочно дело. Според този завет човека извършил човешко жертвоприношение се наказва, като бива нахвърлян с камъни (раджм), докато умре. И всичко това, за да се възпре лошата традиция на

ханаанците, които са давали децата си за жертвоприношение, което се извършвало в името на измисления бог Молох. В третата книга Мойсеева-Левит (20/ 1) се споменава следното: „И рече Господ на Моисея, думайки: кажи още на синовете Израилеви: който от синовете Израилеви и от пришълците, заселени между израилтяните, даде на Молоха от децата си, да се умъртви: народът на страната с камъни да го убие;“ Ето така стария завет порицава ужасната традиция на ханаанците, които са дръзнали да даряват децата си за жертвоприношение поднесено на Молох –Аллах да пази-.

От споменатото по отношение на този въпрос, ние разбираме, че от милостта на Аллах към хората, е Той да спусне шериат от небесата (божествени закони), който да се опълчи на всички погрешни и ужасяващи вярвания и закони изградени върху човешко унижение и жертви!! Всевишния Аллах казва: „**Кажки: “Елате аз да прочета какво ви възбранява вашият Господ! Нищо с Него да не съдружавате! И се отнасяйте с добро към двамата родители! И не убивайте своите рожби поради бедност! Ние храним и вас, и тях. И не доближавайте скверностите и явните от тях, и скритите! И не убивайте човек това Аллах е възбранил, освен по право! Това ви повелява Той, за да проуместе!**”³⁰“

Аллах е изпратил Пратеника Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, с истинската религия, която обхваща всяко добро нещо за хората и прави щастлив онзи, който повярва и последва нейния Шериат. Затова Той описва Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го

---

³⁰ Ел- Ен‘аам: 151.

дари, в Корана със словата си: „**И те изпратихме [о, Мухаммад] наистина като милост за световете.**“³¹

Тълкувателя на Корана ибн Аббас казва: „Аллах е изпратил Неговия Пратеник Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, като милост за целия свят, който се състои от вярващи и неверници: Що се отнася до вярващия- Аллах го е напътил чрез този човек (Мухаммед), улеснил го е да вярва в него и да извършва онова, което Аллах му е предписал, за да бъде въведен в Дженнета (Рая); А що се отнася до неверника- чрез изпращането на Мухаммед като пратеник, Аллах го е предпазил от огромни беди и наказания на този свят- беди и наказания, които са сполетявали предишни народи, заради това, че са отказали да повярват и да последват пратениците.“

Аллах е изпратил този човек към целия свят, за да призовава всички хора към това, да се служат единствено на Аллах, без да се съдружава нищо и никого с Него, и наред с това да премахне и разруши невежеството, езичеството, погрешните вярвания, варварството и ужасните обичаи по целия свят.

***Абсурдните наказания, които са озаконени
при законите написани и поставени от
хората:***

Наблюдават се престъпления и лоши действия, които според някои законодателства, измислени от хората са позволени и се считат за нещо законно. Като пример за това е аборта и убиването на плода!!! Онзи от вас, който не знае как точно се осъществява аборта и се

---

³¹ Ел- Енбия: 107.

умъртвява плода, може да погледне видеоклипове, на които се извършват аборти по интернет от висококвалифицирани лекари и обучени медицински сестри, за които се предполага, че са милостиви и състрадателни към пациента!!! Още по учудващото е, че това осъдително престъпление се извършва по желание на майката или по желание на бащата и майката взети заедно. За голямо съжаление се наблюдава, че самият родител се съгласява да бъде убит плода на детето му, което е в корема на майката поради неоснователни причини, говорещи за човешкия упадък до който сме достигнали. Най-вече се прибегва до това престъпление поради факта, че мъжа и жената бягат от отговорност и заявяват, че нямат готовност за дете. Това се получава заради факта, че те искат да си живеят живота си наслаждавайки се на екскурзии и свобода, без да имат каквито и да е отговорности, или поради най-различни материални и социални бариери!!!!

За голямо съжаление, абортът е широко разпространен в много от напредналите страни, но за още по-голямо съжаление, той се използва за много лоши цели в някои бедни държави на Африка и Азия. При тях се пристъпва към аборт, когато плода е от женски пол, защото женската рожба се счита за нещо, което причинява сериозни финансови затруднения на семейството, а противоположно на това, когато плода е от мъжки пол се полагат огромни грижи, защото според разбирането им, той ще бъде гравивна и продуктивна личност за семейството. При тях мъжката рожба е на почит, защото тя в последствие ще понесе част от товара на бащата и ще помага за подсигуряване на препитание за семейството. Ние сме виждали снимки на родители от бедни страни от Източна Азия, които умишлено убиват

живите си дъщерички, така както ги убиваха مکانците преди появата на Исляма. За тези مکانци Всевишния Аллах говори в Корана, описвайки ужасното престъпление, което извършват: „И щом известят някого от тях за женска рожба, лицето му помрачнява и спотайва той печал. Скрива се от хората заради лошото, което са му съобщили дали да я пощади за унижение, или [жива] да я зарови в пръстта. Колко лошо отсъждат!“³²

Това престъпление е било заложено в някои от най-старите закони, като например правото на древен Рим, което гласи в член четвърти следното: "Всяко дете с увреждания трябва задължително да бъде убито". Също така това престъпление е било разпространено в древногръцката цивилизация, при която след раждането майката давала детето на бащата и ако той останел доволен от рожбата, тя оживявала, а ако ли не, била убивана от самия него. Доказателството за това се крие в един от римските папируси намерени при археологическите разкопки в град Оксирих (наречен на древния град Оксирихус)³³ в областта на Египет Миния. Във въпросния папирус се пояснява тази лоша традиция при византийците чрез писмо, което е записано в него и е отправено от съпруг към съпругата му. Това писмо гласи следното: „Ако

---

³² Ен- Нехл: 58- 59.

³³ Оксирих (Oxyrhynchos; на [гръцки](#): Ὀξύρρυχος; ([лат.](#): Oxyrhynchus; староегипетски: Per-Medjed; днес: Al Bahnasa, близо до Сандафа, при Banu Mazar) е исторически град в [Египет](#) и значим археологически обект. Намира се на 160 км югозападно от [Кайро](#). (Уикипедия)

новороденото дете е момче го остави да живее, но ако е момиче убий го.“³⁴

Що се отнася до Шериата на Исляма, той е шериат на състраданието и милостта, затова забранява строго това престъпление и го определя за голям грях. Пратеникът на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: **„Наистина Аллах ви е възбранил неуважението към майките, скъперничеството, алчността, заравянето на живи момиченца и е определил като нежелателни за вас празните разговори, многото въпроси и прახосването на богатството.“**³⁵

Шериата на Исляма е пояснил правата на плода, докато е още в корема на майка му, като най-важното от тези права, е правото на живот!! Всевишния Аллах казва: **„И не убивайте своите рожби поради бедност! Ние храним и вас, и тях.“**³⁶

И не на последно място, Шериата на Исляма строго забранява да се прави разлика между син и дъщеря. Пратеникът на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: **„Бъдете справедливи към вашите деца в онова, което им давате.“**³⁷

---

³⁴ Oxyrhynchus, Египт, 1 В.С. (Oxyrhynchus papyrus 744. G)

³⁵ Всепризнат.

³⁶ Ел- Ен‘аам: 151.

³⁷ Ел- Бухари.

Втора глава

Шериата на Исляма, целите му и наказанията в него

- Шериата на Исляма.
- Петте основни цели на Шериата на Исляма:
  1. Опазване на религията;
  2. Опазване на живота;
  3. Опазване на разума;
  4. Опазване на парите и имота (имуществото);
  5. Опазване на поколението (честа).
- Наказанията в Шериата на Исляма и неговите граници.
- Желанието да се прилага Шериата на Исляма в немюсюлманските държави:
  1. Шериатските съдилища извън ислямските държави.
  2. Задължително ли е да се приканват немюсюлманските страни към прилагането на Ислямския Шериат?

Втора глава

Шериата на Исляма, целите му и наказанията в него:

Шериата на Исляма:

Както по рано споменахме, Шериата на Исляма са законите и постановленията, които Аллах е узаконил и предписал за хората. Те привеждат връзката на човека с Аллах, връзката на човека с останалите хора, връзката на човека с животните и връзката на човека с околната среда в пълен порядък и съвършен ред. Част от тях се грижат да регулират и привеждат в ред богослуженията (ибатет), друга част се грижат за икономическите и търговските взаимоотношения, взаимоотношенията с обществеността и личния статус на човека, а трета част се грижат за полагането на здрави основи, върху които да се изгради стабилна и справедлива държава и регулират работата на законодателната, съдебната власт и изпълнителната власт в нея.

Петте основни цели на Шериата на Исляма:

Основните цели на Шериата са онези, с които е дошъл божествения Шериат, за да ги постигне. Или накратко това са поставени цели, които Шериата да постигне чрез разпоредби (закони и канони) и наказания. От общите цели на Ислямския Шериат са следните:

1- Опазване на религията:

Опазването на религията е най-важната цел от целите на Ислямския Шериат. Всевишния Аллах казва: „**И повели твоят Господ да не служите другиму освен Нему...**“³⁸

Затова Шериата споменава за огромна награда, за онзи, който помага на хората да запазят религията си, чрез преподаването ѝ и построяването на сгради в които да се обучават хората на религията. Пример за това са джамиите, които са предназначени за богослужения и религиозно обучение.

Пратеникът на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: „**Най-добрия измежду вас е онзи, който изучава Корана и научава другите на него.**“³⁹

В друго предание Той, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: „**Който построи джамия, дори колкото пръта на който стъпва коронованата пустинарка**⁴⁰, за него Аллах ще построи дом в Рая (Дженнета).“⁴¹

Човек, който пази религията си е онзи, който спазва повелите на Шериата, а те от своя страна го опазват чрез следните неща:

- Шериата го кара да предотвратява всякакъв вид враждебност и агресия насочени към религията от външни лица, като не предизвиква хората да ругаят и злословят за религията.

---

³⁸ Ел-Исра: 23.

³⁹ Ел-Бухари.

⁴⁰ Коронована пустинарка (*Pterocles coronatus*) е вид [птица](#) от семейство [Pteroclididae](#). Видът е [незаstraшен](#) от изчезване. (Уикипедия).

⁴¹ Сахих ибн Хиббан.

- Шериата забранява всякакъв вид злоупотреба с религията вътре в държавата. Той забранява злоупотреба с религията чрез всякакъв вид подигравки и присмивания, като карикатури, рисунки и сценки, с които се цели насяване на вреда върху Исляма и опетняване достойнството на Пратеника в Исляма Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари. Шериата строго порицава тези действия, които се извършват под претекст „свобода на словото“, защото „свободата на словото“ не означава да имаш право да ругаеш, псуваш, клеветиш, злоупотребяваш, дискриминираш и всяваш напрежение и раздор!!!
- Шериата има пълен контрол над религията и строго забранява да се променят, заменят, премахват и добавят неща в нея, защото тя е напълно изградена и завършена. Тази религия няма недостатъци и няма нужда от иновации (бидати). Всевишният Аллах казва: **„Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия.“**⁴²

Затова онзи, който вкара в религията нещо ново (бидат), той е добавил към нея нещо, което не е от нея, а нововъведенията (бидат) са средство, чрез което най-много се руши религията при човека. Всевишният Аллах казва: **„И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах, за да заблуди хората в неведение? Аллах не напътва хората-угнетители.“**⁴³

---

⁴² Ел- Маиде: 3.

⁴³ Ел- Ен‘аам: 144.

2- Опазване на живота:

Аллах създаде човешката душа и забрани на самия човек да погубва собствената си душа, чрез самоубийство и предизвикване на гибел, така както е забранил да се убива друга душа, независимо дали е вярваща или не.

Всевишният Аллах казва: **„И не убивайте сами себе си! Към вас Аллах е милосърден.“**⁴⁴

В друго знамение от Корана Всевишният Аллах казва: **„И не убивайте човек Аллах е възбринил това, освен по право!“**⁴⁵

Заради огромното престъпление извършено чрез умишленото убийство на друг човек, убицеца се наказва с възмездие, когато съдията в шериатския съд отсъди това. Но въпреки строгото престъпление, което е извършено убиецът, има шанс да се поправи и да остане жив, ако близките на убития му простят и се откажат да търсят възмездие в съда. Всевишният Аллах казва: **„О, вярващи, вам е предписано възмездие за убитите, свободен за свободен и роб за роб, и жена за жена. А който получи опрощение от своя брат, да го получи според обичая, а той да му се издължи с добрина. Това е облекчение и милост от вашия Господ. А който след това престъпи, за него има болезнено наказание.“**⁴⁶

3- Опазване на разума:

---

⁴⁴ Ен- Ниса: 29.

⁴⁵ Ел- Исра: 33.

⁴⁶ Ел- Бакара: 178.

Всевишния Аллах издигна и отличи човека от останалите създания чрез разума, с който го е дарил. И поради факта, че той е облагодетелстван с разум, Аллах му е спуснал Шериат, който да се грижи за тази благодат и да я предпазва чрез забраните си от нещата, които я опорочават и тласкат към гибел. От примерите за тези забрани, е забраната за всяко нещо, което опиянява и замъглява разума, независимо дали е алкохол, наркотици или други неща. Шериата забранява всяко нещо, което вреди на човешкия разум, определяйки го като грях (харам). Всевишният Аллах казва: **„О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са мръсотия от делото на сатаната. Странете от нея, за да сполучите!“**⁴⁷

Алкохола бива наречен от Исляма като „Майката на всяко зло“, защото той е много опасен и вреден както за самия човек, така и за цялото общество. Той е главата на всяко зло и причината за всяко престъпление.

4- Опазване на парите и имота (имуществото):

Парите са душата на живота, която Аллах е направил да бъде основна причина за запазването му. Те са нещото, чрез което се препитава човека и припечелва препитанието си, и те са нещото, чрез което човека се сдобива с храна, дрехи, образование, жилище и т.н. Именно поради важноста им, Аллах е пояснил позволените начини за тяхното припечелване, с които да се препитава човека и семейството му, и е забранил всяко действие, което погубва богатствата на хората, и ги отнема без право, като кражба, ограбване, лихварство,

---

⁴⁷ Ел- Маиде: 90.

рушвет, подкуп, хазарт и залагания- все неща чрез които се облагодетелстват едни хора за сметка на други. Всевишният Аллах казва: „**О, вярващи, не изяждайте своите имоти с измама помежду си...**“⁴⁸

Също така Шериата забранява да се харчи богатството за неща, които носят вреда на човека или на другите хора, и забранява да се прахосва за ненужни неща. Той пояснява какви задължения има притежаващия го към близките му роднини, който е длъжен чрез него да поддържа връзката си с тях, и пояснява задълженията му към всеки нуждаещ се, на който е редно да се даде милостинята садака и да се постъпи с добротворство към него. Това се доказва със словата на Всевишния Аллах: „**И отдай на роднината правото му, и на нуждаещия се, и на пътника [в неволя], но не пилей с прахосничество! Прахосниците са братя на сатаната. Сатаната към своя Господ е голям неблагодарник.**“⁴⁹

5- Опазване на поколението (честа):

Шериата забранява и определя като голям грях всяко нещо, което може да бъде причина за смесица между поколенията и опорочаване на честа на мъжа или жената. Пример за това е забраната за прелюбодеянието и изневяратата. Всевишния Аллах казва: „**И не пристъпвайте към прелюбодеянието! То е непристойност и е злочест път.**“⁵⁰

Също така Шериата забранява всяко нещо, което възпрепятства сдобиването с потомство, като

---

⁴⁸ Али Имран: 9.

⁴⁹ Ел- Исра: 26- 27.

⁵⁰ Ел- Исра: 32.

хомосексуалността и лесбийството. Всевишният Аллах казва: „Сред хората има и такива, чиито думи те омайват в земния живот и призовават Аллах за свидетел на онова, което е в сърцата им. Но те са най-свирепи в разпрата. И когато такъв се обърне, той тича по земята, за да сее по нея развала и да погуби насажденията и приплода. А Аллах не обича развалата.“⁵¹

Наказанията в Шериата на Исляма:

Шериата на Исляма узаконява наказания, за да се запазят законите, които Аллах е низпослал, и които привеждат живота на всеки човек в хармония. Също така целта от тези наказания е да се спазват божествените закони от хората и да се уважават. Всичко това прави крайно наложително наличието на наказания, които да възпитават и възпират онзи, който е прекрачил Шериата. Именно затова Аллах узаконява наказания, чрез наказателен кодекс, който се съдържа в Шериата, а Аллах не наказва, освен за да има мир и да се опази човешкото право. Много от хората си мислят, че Шериата е само наказания и дисциплинарни санкции, като вземат за пример отсичането на ръката на крадеца, възмездие при убийство и др. Това мислене е много погрешно, защото наказанията са само част от Шериата и те се прилагат единствено на онзи, който прекрачи божествените закони на Исляма, като с това се цели прилагане на тези закони и гарант, че няма да бъдат потъпкани. В изпълнението на божествено предписаните наказания има живот за хората, защото чрез тях се

---

⁵¹ Ел- Бакара: 204- 205.

опазват живота, богатството, имуществото, честа, потеклото и разума им. Също така чрез изпълнението им се гарантира, че човека ще остане да съществува на този свят, защото Шериата на Исляма е нещото, което пази неговият град от крадци, които атакуват гражданите, отнемат им незаконно имуществото и дори понякога ги убиват. Превеликият Аллах казва: „**За вас във възмездието има живот, о, разумни хора, за да се побойте!**“ (Изразът “във възмездието има живот...” наистина заслужава особено внимание. Ако се приложи възмездието, с погубването на един човек се осигурява живот на много други и по такъв начин се предотвратяват кръвните вражди.)⁵²

Редно е да се знае, че наказанията на Шериата не са нещо ново и непознато, което се е появило с Исляма, те са били налични дори в предишните небесни книги. Аллах е заповядал да се изпълняват божествените наказания предписани в Тората (старият завет), която е низпослана на Моисей (Муса) */Мира на Аллах да е над него/*. Всевишният Аллах казва: „**Ние низпослахме Тората с напътствие в нея и със светлина. Пророците, които се отдадоха, съдят юдеите според нея; също така равините и правниците според онова от Писанието на Аллах, което им бе поверено да го пазят, и му бяха свидетели. И не се страхувайте от хората, а се страхувайте от Мен! И не продавайте Моите знамения на никаква цена! А който не съди според онова, което Аллах е низпослал, тези са неверниците. И предписахме им в нея: душа за душа, око за око, нос за нос, ухо за ухо, зъб за зъб, и за раните същото възмездие. А който прости като милостиня, то е**

---

⁵² Ел- Бакара: 179.

изкупление за него. А който не съди според онова, което Аллах е низпослал, тези са угнетителите.“⁵³

Също така Аллах е заповядал да се прилагат тези наказания в Библията (Инджил), която е била низпослана на Исус (Иса) */Мира на Аллах да е над него/*. Всевишният Аллах казва: „**И изпратихме по следите им Иса, сина на Мариам (Мария), да потвърди Тората, която бе преди него, и му дарихме Евангелието, в което има напътствие и светлина, и е потвърждение на Тората, която бе преди него, и напътствие, и поучение за богобоязливите. И нека хората на Евангелието отсъждат според онова, което Аллах е низпослал в него! А който не съди според онова, което Аллах е низпослал, тези са нечестивците.“⁵⁴**

Кой има право да изпълнява наказанията предписани в Шериата:

Наказанията предписани в Шериата (законодателството на Исляма) се изпълнява единствено от съдия мюсюлманин или човек, който е упълномощен от съдията да извърши това, но в никакъв случай не се позволява на членовете на обществото да прибегват към изпълнението им. Ислямът е религия на организираността и реда, а не на варварството и случайността, затова никой не е прилагал каквото и да е наказание предписано в Исляма по времето на Пратеникът на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, без да има разрешение от самия него. И това е било така, защото единствения съдия в Шериата по онова време, е бил Мухаммед, Аллах да го благослови и с

---

⁵³ Ел- Маиде: 44- 45.

⁵⁴ Ел- Маиде: 46- 47.

мир да го дари, а след него имат право да изпълняват тези наказания само шериатските съдии или упълномощени от тях хора. Пречистия и Всевишен Аллах казва: „**И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им, и внимавай с тях, да не те отклонят в част от онова, което Аллах ти е низпослал! А отметнат ли се, знай, че Аллах иска да ги порази за някои от греховете им. Мнозина от хората са нечестивци.**“⁵⁵

Нещата, чрез които наказанието отпада:

1. **Отказване от самопризнанието-** Болшинството от ислямски учени (Ебу Ханифе, Еш- Шафий и Ахмед) казват, че ако престъпника се откаже от самопризнанията си, наказанието отпада, и ако той избяга, се оставя с надеждата сам да се върне.⁵⁶ Доказателството за това е случката със сирака Маиз ибн Малик, който бил под попечителството на Хеззал Ел- Еслемий */Аллах да бъде доволен и от двамата/*. Маиз извършил прелюбодеежние с жена от неговият квартал, а Хеззал го посъветвал да отиде при Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, и да го извести за това дело. След като Маиз изказал самопризнанията си пред Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, четири пъти, той повелил да бъде наказан с предписаното от Аллах наказание. Но когато започнали да прилагат наказанието, Маиз не изтърпял, душата му се разтреперила и избягал.

---

⁵⁵ Ел- Маиде: 49.

⁵⁶ Сахих Фикх Ес- Суннех- 4/8.

Абдуллах ибн Унейс го хванал и му приложил наказанието, но когато бил известен за това Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, той казал: „**Защо не го оставихте, за да се разкае и Аллах да приеме покаянието му!!! О, Хеззал, ако ти беше го прикрил с дрехата си, това щеше да е много по- добро за теб, от това което извърши.**“⁵⁷ Тук Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, се обръща към Хеззал, защото той е онзи, който е подтикнал Маиз да отиде при него и да си признае извършения грях. А думите му „**ако ти беше го прикрил с дрехата си,...**“ са метафора, чрез която се цели следното: „**Ако ти го беше прикрил и възпрял от самопризнанията, това щеше да е много по- добро за теб.**“ Ел- Бааджи е казал: „Прикритието, което се има предвид, е да повели Хеззал на Маиз да се разкае (теубе) за извършения грях и да го запази в тайна. А със споменаването на дрехата в преданието се цели преувеличение.“

2. **Наличието на съмнителни и недостоверни данни-наказанията в Шериата не се изпълняват при наличието на предположения и при наличието на съмнителна и недостоверна информация. Вторият праведен Халиф на Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, Омар ибн Ел- Хаттаб казва следното: „За мен е много по- обичано да не се изпълняват наказанията при наличието на съмнения, отколкото да се изпълняват заедно със съмненията.“**⁵⁸ Именно заради това, когато било откратното

---

⁵⁷ Муснед Ахмед, Ебу Давуд и Хаким- според Шейх Албани е сахих.

⁵⁸ Ибн Ебу Шейбе.

имущество по времето на Омар, той не прилагал наказанието над крадеца, ако имало дори най- малка вероятност, той да има законно право над откраднатото от него имущество.

3. **Покаяние (Теубе)-** В част от престъпленията ако престъпника се покае преди да бъде заловен, за него отпада наказанието, но ако е след залавянето му, тогава той бива наказван. Всевишният Аллах казва: **„...,освен които се покаят, преди да ги надвиете. И знайте, че Аллах е опрощаваш, милосърден!“**⁵⁹ Според единодушието на Ислямските учени, покаянието, за което се има предвид тук, е покаянието на бандита (онзи, който ограбва хората по пътищата) и вероотстъпника. Що се отнася до покаянието при останалите наказания, като за прелюбодеяние и кражба, за тях има две становища:

- Първото становище е, че наказанието при тези престъпления отпада, ако извършителя се е покаял преди залавянето му, така както отпада при бандита и вероотстъпника.

- Второто становище е, че наказанието при тези престъпления не отпада при наличието на покаяние, дори то да бъде преди залавянето на извършителя. А що се отнася до наказанието за онзи, който набеждава хората с прелюбодеяние, учените в Исляма са единодушни, че за него покаянието не премахва наказанието, независимо дали е преди или след залавянето.

Въпроса по тази тема е дълъг, затова онзи, който желае да получи повече информация, нека да погледне ислямската литература свързана с него.

---

⁵⁹ Ел- Маиде: 34.

4. **Когато свидетелите се откажат от показанията си-** ако свидетелите се откажат от показанията си, след като вече е отсъдено от Шериатския съд, но не е изпълнено наказанието, отпада наказанието от обвиняемия.
5. **При наличието на няколко престъпления-** ако наказанията, които трябва да изтърпи обвиняемият са няколко на брой, тогава е достатъчно да бъде наказан само един път- с едно наказание за всички престъпления, като по този начин за него отпаднат останалите наказания.

Условията, които трябва да са на лице, за да се позволи прилагането на наказанията⁶⁰:

- 1- **Ет- Теклиф (човека да е разумен- да не е луд- и да е пълнолетен според Шериата)-** Не е позволено да се прилагат предписаните от Шериата наказания на малолетния и лудия. Доказателство за това са думите на Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари: **„Калемите са вдигнати /т.е. не са отговорни за делата си/ за три групи хора: 1) за малко дете, докато достигне пълнолетие; 2) който не е добре с ума, докато се оправи; 3) човек, който спи, докато се събуди.”⁶¹**
- 2- **Наличието на свободен извор и липсата на принуждение-** Всевишния Аллах казва: **„Който**

---

⁶⁰ Сахих Фикх Ес- Сунне: 4/ 33.

⁶¹ Муснед Ахмед, Ебу Давуд, Ел- Хаким и Сахих Ел- Джамиа на Албани.

отрече Аллах, след като е повярвал, **освен който е бил принуден, но сърцето му е спокойно с вярата...** Ала които разтворят гръд за неверието, над тях е гневът на Аллах и за тях има огромно мъчение.“⁶²

- 3- **Здраве и възможности-** не е позволено да се прилагат наказанията в Шериата на болен и телесно слаб човек, докато не оздравее.
- 4- **Наказвания да е известен, че извършеното дело от него е престъпление-** не е позволено да се прилагат наказанията на онзи, който не е знаел, че извършеното от него дело е забранено от Шериата.

Желателно е да бъде прикрит извършителя на престъплението:

Когато някой види с очите си друг мюсюлманин, който извършва грях или престъпление, той има избор дали да го предаде на властите или да го прикрие, като не споменава на никой за това, а прикриването е по- доброто дело. (Този въпрос се обсъжда на широко в книгите по шериатско право, затова който желае нека научи повече за него от тях.) Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: „**Онзи, който прикрие мюсюлманин, Аллах го прикрива в земния и отвъдния свят.**“⁶³

---

⁶² Ен- Нехл: 106.

⁶³ Муслим.

Съмнението, че наказанията на Шериата са много строги и нехуманни⁶⁴:

Постоянно ставаме свидетели как част от западните медии лансират мисълта, че част от наказанията, които са предписани в Исляма (като възмездието, отсичането на ръката на крадеца и раджм⁶⁵) са много сурови, брутални и варварски, и те не са подходящи за нашето съвремие?!!!

Отговора на тази мисъл е следния:

Всеки един нормален човек потвърждава, че тези престъпления нанасят огромни щети на обществото, които не са безизвестни. Също така, всеки разумен човек ще каже, че трябва да има строги наказания за престъпниците, които да ги възпират от извършването на престъпления. До тук всички хора мислят еднакво, но когато стане въпрос какви да бъдат тези наказания, настъпва огромно разногласие!!! Сега нека всеки се запита: „Дали наказанията, които са предписани в Исляма са по- ефективни за елиминирането и намаляването на престъпността, или наказанията, които са измислени от човека, и които спомагат за разпространение на престъпността?! „Болният орган трябва да бъде ампутиран (премахнат), за да оживее и остане здрава останалата част от тялото!“

- Известно е за всеки разумен човек, че наказанието трябва да бъде строго, за да бъде ефективно и да възпре престъпниците, а ако не е такова, то няма да бъде продуктивно и ползотворно за обществото!!!

---

⁶⁴ Сахих Фикх Ес- Сунне: 4/ 20.

⁶⁵ Наказание за прелюбодеец, който е женен, като се убива с хвърляне на камъни по него.

- Изоставянето на тези божествени наказания под претекст, че са много строги, е гнет за обществото, защото по този начин ще се разпространят престъпленията, ще се изгуби сигурността, а оттам човека ще започне да се страхува за живота, парите, имуществото, честа и потомството си. Прилагането на тези наказания предписани от Аллах, е милост както за цялото общество, така и за наказания. Например: Докторите прибегват до ампутация и отрязват крайници в основата им, за да спасят живота на човека и останалата част от тялото му. На пръв поглед това е жестокост и престъпление към отрязания орган, но всъщност, то е милост за останалото тяло, което ще оздравее и ще се спаси от болестта. По същия начин бива елиминиран болния и развален член на обществото, за да оздравее и да се опази от пагубна болест цялото общество.

Връзката на Шериата (божествените закони) със законите измислени от човека:

Според Шериата на Исляма всяко нещо, което не е свързано с ибадета (богослуженията) е позволено (халал), освен онези неща, за които има доказателство, че са забранени (харам).

Всевишния Аллах казва: „**Не виждате ли, че Аллах подчинява за вас всичко на небесата и всичко на земята, и щедро ви дава Своята благодат и явна, и скрита?**“⁶⁶

Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: „**Онова, което Аллах е позволил в**

---

⁶⁶ Люкман: 20.

книгата Си, е позволено (халал), и онова, което е възбранил в книгата Си, е забранено (харам), а за нещата за които не е споменато ви е опростено, затова приемете от Аллах Неговото опрощение, Той не забравя. След това прочел следното знамение: „...Твоят Господ никога не забравя....⁶⁷“⁶⁸

От тук разбираме, че приемането на закони измислени от човека, които да привеждат човешкия живот в порядък не е забранено от Шериата, защото няма забрана за това. Но за да бъдат тези закони позволени според Шериата, те не трябва да противоречат на божествените повели. Пример за такива закони са: закона за корабоплаването; закона за движение по пътищата; трудовото законодателство; и др. Шериатът забранява единствено закони, които подкрепят престъпността и забранените неща (харам), защото отрицателното им въздействие върху човечеството е очевидно. Тези закони вредят от психическа, финансова, социална, етична и здравословна гледна точка. А спазването на божествените забрани (Шериата) е в интерес на самия човек, защото Аллах няма нужда от хората и тяхното покорство- те няма да Му навредят с нищо, ако не Му се покоряват, и няма да Му помогнат с нищо, ако му се покоряват. Всевишният Аллах казва: „**Кажете: “Моят Господ възбрани само скверностите, явните от тях и скритите, и греха, и гнета без право, и да съдружавате Аллах с онова, на което не е низпослал довод, и да говорите за Аллах онова, което не знаете.**“⁶⁹

---

⁶⁷ Мерйем: 64.

⁶⁸ Ел- Хахим, Ел- Бейхаки и Албани в Ес- Силсилету Ес- Сахиха № 2256- според Шейх Албани е сахих.

⁶⁹ Ел- Е‘араф: 33.

Желанието да се прилага Шериата на Исляма в немюсюлманските държави:

Шериатските съдилища извън ислямските държави:

Има медийни кампании и съобщения в пресата, които категорично отричат наличието на шериатски съдилища в част от западните държави, а в действителност тези държави са разрешили със закон наличието им. Всъщност те не са съдилищата, които се споменават в традиционното законодателството, а по скоро са правни организации, които улесняват мюсюлманите при сключването на религиозен брак- никях, развод, разпределяне на наследство според Исляма и др. Затова, ако някой човек убие друг, тези правни организации няма да му приложат възмездие, но убиеца ще бъде заведен от полицията в законните съдилища на тази държава. Целта на тези медийни кампании и съобщения в пресата, е да сплашат гражданите на тяхната държава, да ги настроят срещу мюсюлманите и правните им организации. Те карат човека, който не е запознат със същността на Исляма да си мисли, че мюсюлманите и техните организации са заплаха за националната им сигурност, а в това няма капка истина, защото са думи произлезли от омраза и невежество, думи от които Исляма и мюсюлманите са много далеч. Тези изказвания може би карат някои хора да си мислят, че наказанията предписани в Шериата се изпълняват в страната им, далеч от очите на полицията!! А в действителност, същите правни организации ги има в мюсюлманските страни и те се грижат за положението на не мюсюлманите в тях. От толерантността на Шериата е, че той позволява на не мюсюлманите да спазват и прилагат голяма част от законите си в мюсюлманските страни, като женитба,

развод и др.. Затова на тях не им се налагат законите на Шериата, които се спазват от мюсюлманите по тези въпроси. Но ако не мюсюлманите доброволно отидат в шериатския съд и желаят да бъде отсъдено, тогава шериатският съд отсъжда помежду им. Също така от толерантността на Шериата е, че той не забранява на не мюсюлманите част от нещата, които за мюсюлманите се считат за престъпление и грях. Пример за това е употребата на алкохол и яденето на свинско месо. Шериата не им забранява да ги употребяват, защото те са убедени, че са им позволени, макар в действителност да има много доказателства в техните религии, които сочат обратното.

От примерите за вредата и омразата на тези медийни кампании и съобщения в пресата, които имат политически цели, е един водещ в телевизионно предаване, който пита пребиваващи мюсюлмани в неговата държава следното: „Кое е на преден план при теб, законите на Исляма или законите на тази държава?“ А интервюираните мюсюлмани отговарят спонтанно и с чисто намерение: „Законите на Исляма, разбира се!!“ Това е един много естествен отговор, тъй като самият въпрос е неуместен и говори за омразата и расизма заложени при водещия. Без съмнение мюсюлманина цели с отговора си, че на преден план са словата на Всевишния Аллах, но това не означава, че не спазва и не уважава законите на тази държава!!! И всичко това, защото Шериата на Исляма е нещото, което му забранява да краде, мами и убива хората, а всъщност същото го има и в законите на всяка държава, затова няма противоречие и повод за наличие на конфликт. Мюсюлманина има предвид с отговора си, че ако законите на тази държава позволяват забранени неща от Шериата, като извънбрачни връзки, употреба на алкохол, ядене на свинско, аборт и др. той ще последва Шериата на Аллах и няма да престъпи законите

му. Затова този мюсюлманин няма да употребява алкохол, няма да има налична любовница, няма да убива плода в корема на майка му чрез аборт и т.н. Интервюираните мюсюлмани съвсем не искат да кажат с този отговор, че ще престъпват законите на тази държава. Що се отнася до наказанията при кражба, убийство и т.н. които са част от Шериата, те не се прилагат на мюсюлманина емигрант, който живее в немюсюлманска държава, защото няма как да бъдат изпълнени условията за него, понеже в тази държава няма шериатски съдия и този мюсюлманин е влезнал в тази държава със съгласието си да спазва нейните закони, а мюсюлманина е задължен да спазва онова, което обещава и за което се съгласява. Много е важно мюсюлманина добре да разбира къде живее, защото ние тук говорим за мюсюлманин, който живее в християнска държава, а не в мюсюлманска.

Дори нещо повече, емигранта мюсюлманин, който живее в немюсюлманска държава е длъжен да уважава и спазва законите на тази държава, освен ако те не го принуждават да извършва грях и да се противопоставя на Аллах. А ако тези закони го принуждават да върши грехове и да не се подчинява на Аллах, тогава той е задължен да се пресели от тази държава към друга, която зачита религиозните свободи и правата на хората. Например: „Ако в дадена държава се забрани със закон забрадката за жената, тогава е задължена всяка една мюсюлманка да се пресели към друга държава, за да опази честа си и да се избави от гнета на тези лоши закони, като в никакъв случай не се позволява на тези жени (емигранти) да се опълчат на властта с насилие и вражда. Но ако законите на тази държава принуждават мюсюлманин, който не е емигрант, а почетен гражданин да върши грехове и ограничават религиозните му свободи, този човек трябва да се изправи срещу закона с мирни средства, които са

позволени, като молба към парламента, статия в пресата, участие в телевизионни предавания, търсене на помощ от правни организации защитаващи религиозната свобода и т.н. Например: Ако закона на дадена държава не разрешава на мюсюлманите да си построят джамия, за да изпълняват в нея молитвата намаз, или не позволява те да имат повече от една съпруга, а в същото време позволява извънбрачните връзки (любовниците), мюсюлманите трябва да се обърнат към съда или законодателните органи- например парламента- за да се разреши този проблем. Ако няма резултат, тогава може да се обърнат към пресата и медийните предавания, които може да са им в полза. По този мирен начин, те трябва да извоюват религиозните си права като почетни граждани и да спечелят достойнството да спазват задълженията си към Аллах в нея. (Бел. на преводача: Дори в случай, когато на родния гражданин на дадена държава не се позволява да изпълнява религията си, не му е позволено да създава проблеми и да враждува с властта, но е задължен да се пресели към друга държава, която уважава вярващите и му дава право да изповядва религията си.)

Допустимо ли е да се изисква от западните страни да прилагат шериата на Исляма:

Част от емигрантите мюсюлмани или новоприелите Исляма в западните страни си позволяват да развяват черни знамена на които е написано (на арабски) „Ля иляхе илляллах, Мухаммеду-р-расулюллах“ и плакати на които е написано „Шериата е за Англия“. Дали това тяхно дело е правилно или не?

За да достигнем до отговора на този въпрос е редно да се разгледат следните неща:

- Част от тази група, която извършва това дело не е добре запозната с Шериата на Исляма и с гражданите на определената държава, а как тогава е възможно да претендират за прилагане на Шериата в тази държава?! Тази група от мюсюлмани си мислят, че Шериата е само наказания, като отсичане на ръката на крадеца и т.н., а как такъв мюсюлманин ще подтикне народа да приеме Шериата за свое законодателство?! Нещо повече, тази група мюсюлмани чрез делата си не представят Шериата в истинския му образ, базиран на правилни и истински познания и това способства да се всее страх в сърцата на гражданите!!!
- Част от тази група, която призовава запада да приложи Шериата, често бърка Шериата с призива към Исляма. Или с други думи. Те желаят да призоват хората към Исляма и да ги подтикнат към добро, но по начина, по който го правят, хората си мислят, че те искат да им приложат наказанията предписани в Шериата и се отдръпват от тях!!!
- Шериата е законодателството на ислямските държави, затова не трябва да се изисква от немюсюлманските държави да го приемат за свое законодателство и да го прилагат. За период от 1400 год.- от времето на Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, та чак до ден днешен, не се споменава на нито едно място в историята да е имало някой управник на мюсюлманите, който да е изисквал от немюсюлманските страни да прилагат Шериата!!!

Дори праведните халифи на Пратеника, Аллах да го благослови и с мир да го дари, не са пристъпвали към това!! Нима би било нормално да се изисква прилагането на Шериата от държава, която е християнска или еврейска, и която си има свои законодателства и свои съдии?!!! Разбира се, че не е нормално!!

- Част от тази група мюсюлмани, които си мислят, че трябва да се приложи Шериата в немюсюлманските страни правят груба грешка, като поставят този въпрос пред парламента и си въобразяват, че вършат добро дело, а това не е редно, понеже предизвиква разединение на гражданите, всява смут сред обществото и разгневява жителите на тази държава. По този начин този мюсюлманин с действията си вреди както на Исляма и мюсюлманите, така и на гражданите на тази държава.

Трета глава

Законите на Исляма, законите измислени и приети от хората, и постигане на целта.

- **Наказанието за крадеца между отсичане на ръка и затвор.**
- **Наказанието за крадеца в стария и новия завет.**
- **Самозащитата според Шериата на Исляма.**
- **Самозащитата според стария и новия завет.**
- **Самозащитата според законите измислени и приети от хората.**

Трета глава

Законите на Исляма, законите измислени и приети от хората, и постигане на целта:

Всички наказателни кодекси са изработени, за да се постигнат две основни цели, а те са:

- Възпиране и отдалечаване на хората от престъпленията- или накратко, човек извършил дадено престъпление да се възпре от повторното му извършване, а останалите хора да се поучат от грешката му и да се отдалечат от извършването на престъпления.
- Милост към личността и човешките същества.

Що се отнася до милостта към личността- тя се състои в това, че тези наказателни кодекси са причина човешкия индивид да не пристъпва към престъпления и погубване на правата на останалите хора. Или иначе казано: Човек ще се възпира от извършването на престъпления заради наказанието, което знае, че го очаква, като по този начин това е милост за самия него.“

Що се отнася до милостта към всички човешки същества- тя се състои в опазване на всички техни права и залагане на сигурност, като биват възпрени хората с лоши намерения от престъпленията.

Тук е уместно да попитаме: „При кое законодателство има по- голям ефект при възпирането на лошите хора и кое законодателство е помилостиво към всички хора- Шериата на Исляма или

законодателството измислено и прието от хората?“ За да достигнем до отговора на този въпрос, ще разгледаме следния казус: „Престъплението наречено кражба и неговото наказание между Шериата на Исляма и законите поставени от човека.“.

Наказанието за крадеца между отсичане на ръка (длан) и прекарване в затвора с години:

Преди да започнем със същинската част, е редно да знаем, че наказанията не са добродетел, защото ако бяха нямаше да се наричат наказания и щеше да се изгуби основната им функция- да възпират човека от забранени неща. Затова, когато ние правим разлика между отсичането на ръка и затвора, ние сравняваме две лоши неща, от които трябва да изберем по- малкото зло.

Логически и разумно погледнато, ако ние отправим безпристрастен поглед към далечното бъдеще ще разберем, че отсичането на ръката възпира много повече крадеца, отколкото затвора и елиминира кражбите като цяло. Това е така, защото след като крадеца е на ясно, че ще му се отсече ръката след кражбата, ще послуша разума си и ще се възпре от кражбата, като по този начин ще запази ръката си, и ще се опазят богатствата на хората. Що се отнася до присъдата със затвора, тя не е ефективна и не възпира крадеца от кражбата, защото е нещо временно, което след като приключи, крадеца бива освободен и продължава да краде не зачитайки това наказание и закона!! Всевишният Аллах казва: „**А на крадеца, мъж или жена, отсичайте ръцете като**

наказание за онова, което са присвоили възмездие от Аллах. Аллах е всемогъщ, премъдр.⁷⁰

Тук Всевишния Аллах казва: „възмездие от Аллах“, т.е. наказание от Аллах, за да се поучат. Това наказание е предписано от Аллах, не е измислено от хората, затова Аллах заповядва хората да го прилагат, а Той най- добре познава хората и най- добре знае онова, което е добро за тях на този свят. И наред с това, че отсичането на ръката е много по- ефективно при възпирането на крадеца отколкото затвора, то също така е много по- милостиво и състрадателно към него и към хората като цяло!!! Така е, защото чрез възпирането на крадеца от кражбата, се залагат спокойствието и сигурността между хората и никой от тях няма да се страхува за богатството и имуществото си. От друга страна, това наказание е по- милостиво дори към крадеца, защото то го предпазва от вредата на затвора, в който е всеизвестно, че са събрани престъпници на едно място. Затова в голяма част от случаите, затвора способства крадеца да стане още по- ловък и да пропадне още повече, като след освобождаването му, той става още по- опасен за обществото.

От вредата на затворите са следните неща:

1. Увеличаване на престъпността при престъпника-

от недостатъците на затворите е, че човека бива вкарван там, без значение дали извършеното от него престъпление е голямо или малко, като по този начин той попада в едно обкръжение от престъпници, което е като университет за него, защото той започва да обменя опит с по- висши престъпници и така се усъвършенства все

---

⁷⁰ Ел- Маиде: 38.

повече в престъпленията си. Ето така онзи човек, който е извършил леко престъпление, попада в среда с висши престъпници, от които научава ловки и опасни престъпни методи и започва да ги прилага след като бъде освободен от затвора и се смеси с обществото. Нима този човек не е станал по- опасен, отколкото е бил преди влизането му в затвора?! От друга страна е известно, че този човек се сприятелява в затвора с много престъпници, с които след излизането от затвора, продължава да поддържа връзка и така се създават нови престъпни групировки, като например група съставена от наркобос, пласьори, фармацевти, компютърни програмисти и химици лежали заедно в затвора. И всичко това е в резултат на факта, че са били вкарани в един и същи затвор за най- различни престъпления по размер и естество!!! Поради този проблем голяма част от правните законодатели призовават да се измисли теория на изолация и разделение между затворниците. Но тази теория потвърждава провала си още от първата си стъпка, защото тя е практически неприменима поради два основни фактора:

- **Това ще доведе затворниците до сериозни психологически и неврологични проблеми!!!**
- **Финансовите разходи, които са нужни, за да се осъществи това са много високи и ще пренасочат данъците платени от почетни и богати граждани за построяването на огромни затвори, в които да има условия за изолация и разделение на затворниците!!!**

2. Бавната и мъчителна смърт при затворника от психологическа и морална гледна точка-

В голяма част от случаите затвора е нещо, което погубва психиката на човека и разрушава изцяло моралните му качества още със самото влизане в него. Затворника бива вкаран в клетка подобно на опасно животно, което бива напълно изолирано от общността!!! Затова след като той излезе на свобода, ще бъде още по-изолиран и по-опасен за обществото поради трудността, с която ще се сблъска при адаптирането му и съжителството му с цивилизованото общество. Също така при освободения човек остават многобройни психологически и неврологични проблеми, на които вредата е всеизвестна.

3. Бавната и мъчителна смърт при затворника от икономическа гледна точка-

без съмнение затвора е нещо, което разрушава финансовият живот на човека и го погубва още със самото влизане в него. Ако осъдения на затвор е служител, ще бъде уволнен, а ако е бизнесмен, ще бъде погубен бизнеса му и това ще доведе до икономическа смърт за него, за семейството му и за много хора, които са финансово зависими от него. След като такъв човек (бизнесмен) влезне в затвора, служителите, които работят при него ще загубят работата си без да имат никаква вина, а това нанася икономически срив за тях, за семействата им, за държавата и за обществото като цяло!!!

4. Бавната и мъчителна смърт при затворника от обществена и социална гледна точка-

затвора е нещо, което разрушава обществения живот на човека, защото той бива отцепен от обществото, от

съпруга/ съпругата си, от децата си, от роднините си и от приятелите си, а това води до сериозни обществени и социални проблеми.

5. Бавната и мъчителна смърт при затворника от политическа гледна точка-

затвора е бавна и мъчителна смърт за затворника, който всъщност може да е невинен и да не е извършил преписаните му обвинения. В една от най-развитите страни, има сведения за несправедливо обвинение на най-извисения член на политическата опозиция в корупция, чрез неверни показания. От болестта на несправедливите обвинения към опозиционери страдат много от напредналите държави, защото тези обвинения имат политически цели и тяхната роля е да отдалечат хората от влиятелен и честен човек-опозиционер. Такъв човек възпрепятства осъществяването на определени политически цели обслужващи лични интереси и трябва да бъде свален от политическата сцена на всяка цена. А за да достигне до целите си тази управа има два избора:

- Да го убие;
- Да го премахне от властта и да възпрепятства влиянието му върху хората чрез затвор, който служи като изолатор между него и обществото!!!

6. Затвора е наказание за цялото семейство на затворника-

Без съмнение семейството на затворника бива сполетяно от психологическо и социално мъчение, породено от липсата му. Представете си съпругата, чиито съпруг е бил вкаран в затвора, представете си майката, която е разделена от сина си заради затвора

и представете си малки невинни деца, които живеят без баща!!! Затворника има ли възможност да се грижи за съпругата си от психологическа, финансова, социална и сексуална гледна точка?!!! Има ли възможност да възпитава децата си, да ги обгръща с обич и да се грижи за тях?!!! Има ли възможност да се грижи за своите възрастни и болни родители?!!! Разбира се, че не!!! Истината е, че неговото влизане в затвора, е затвор за всички тях!!! Това е когато затворника е мъж, сега нека разгледаме примера за жена затворник: Ако тази жена има малки деца, за които няма кой друг да се грижи, дали е разумно тя да бъде отнета от децата си, и те да бъдат захвърлени в държавни домове, далеч от майчини грижи и обич?!!! Нима тези домове ще се грижат за тях така, както ще се грижи майка им?!!! Вярно, ще ги хранят, ще ги обличат и ще се грижат за тях, но не могат да им подсигурят добротата, обичта, състраданието, топлотата и възпитанието на майчиното сърце!!! Няма съмнение, че това ще създаде ново поколение с психологически и морални иновации, които ще покажат своите негативни последици в бъдеще и няма да бъдат ползотворни за обществото!!!

7. Затворите карат държавния бюджет и почтените граждани да понесат огромна икономическа тежест-

Разходите за изграждането на затвори, поддръжка, заплати на служителите, превозване на затворници и охрана, подсигуряване на храна и грижа за затворниците са разходи, поети от почетните граждани на държавата, които плащат данъците си, и от които може би част от престъпниците в затвора да са откраднали имущество!!!

А колкото по-голям е дохода на гражданина, толкова по-високи данъци плаща, и толкова повече подпомага затворите и престъпниците в тях. С други думи: „Онзи, който е крал от богатите и честни граждани-данъкоплатци преди да влезне в затвора, той продължава да краде от тях индиректно, чрез данъците, които те плащат на държавата, за да се поддържат затворите и да се изхранват затворниците!!!“ По този начин почетния гражданин може да стане крадец, заради данъчния натиск върху него, и заради това, че вместо платените от него данъци да се използват за подобрене на обучението на децата му и за подобрене на условията на живот, те се ползват за отглеждането и изхранването на крадец, който може би да е откраднал от самия него. От друга страна, ако тези пари похарчени от държавата за затворниците, тяхното обслужване и възнагражденията на служителите и персонала в рамките на затвора, биват изразходвани за подобряване на положението на хората с ниски доходи, ще се премахне кражбата и няма да има крадци сред обществото!!! Към всичко това ще добавя факта, че законодателствата измислени от хората, създават армия от затворници и друга армия от пазачи и войници- две армии, които консумират енергия от обществото, вместо да бъдат продуктивна енергия за него и да го тласкат към напредък и развитие!!!

Това са някои недостатъци, относно прилагането на наказание лишаване от свобода чрез затвор, които са неблагоприятни както за индивида, така и за общността като цяло. Именно заради тези недостатъци, ако крадеца бъде попитан какво наказание ще избере- да му се отсече дланта или да лежи в затвора с години- той ще избере да му бъде отсечена ръката, вместо да му бъде съсипан целия живот- от обществена, социална, икономическа, психическа, морална

и политическа гледна точка!!! И дори този избор да бъде предоставен на несправедливо осъдения политически опозиционер, той би избрал да му бъде отсечена ръката, вместо да влезне в затвора. Ето по този начин отсичането на ръката (дланта) ще бъде милост за набедения опозиционер и наказание за онези, които са го набедили с лъжливи обвинения, защото той няма да изчезне от политическата сцена, и няма да престане да се бори срещу финансовата и морална корупция на държавната управа.

Тук, аз като адвокат и активист в областта на правата на човека, подканвам всички организации, които защитават правата на човека в ООН да заемат решителна позиция срещу това ужасно и разрушително човешко наказание- лишаване от свобода чрез затвор!!!

Практическо приложение на отсичането на ръката (дланта):

В една от лекциите си, Шейх Салих Ел- Феузан /*Аллах да го пази*/ споменава, че в рамките на десет години, той е чул само за два или три случая в които е отсечена ръката на крадец в Кралство Саудитска Арабия. Разбира се, ако сравним това с хилядите затворници осъдени на доживотен затвор за период от една година в напреднало- развитите държави, ще разберем милостта, която носи отсичането на ръката за самия човек и за обществото като цяло. Това наказание държи в безопасност и сигурност както цялото общество, така и болната личност, която чрез него бива възпирана от кражба и самата тя си запазва ръката.

Условията, които трябва да са на лице, за да бъде приложено наказанието „отсичане на ръка (длан)“:

Прибягването до това наказание, не е както някои хора си представят, че веднага след като открадне човек му се отсича ръката. Целта от това наказание не е да се нанесе вреда на крадеца, заради извършената кражба, а да се възпрепятства терора на този човек над хората и разграбването на имуществата им. Също така, това наказание не се прилага на всеки крадец, но се прилага в конкретни случаи, като за да се стигне до отсичането на ръката трябва да са на лице определени условия, а те са:

1. Това, което е откраднал крадеца да е добре съхранявано и да са положени нужните усилия от собственика за опазването му- като поставянето в сейфове, заключването и други подобни. При болшинството от ислямски учени не се отсича ръката на човек, който е взел не укрито имущество, при което не са положени нужните усилия за предотвратяването на кражбата му. Но ако откраднатото имущество е било заключено и крадеца е разбил ключалките, счупил вратата, пробил дупка в покрива, или в стената, или е бръкнал в джоба за да открадне това което е в него, чак тогава се прибягва до отсичане на ръката, ако съдията отсъди това.
2. Крадеца да е извадил имуществото от сейфа или мястото, на което е съхранявано- ако крадеца бива заловен, докато е в сейфа или хранилището, преди да изнесе или изкара имуществото от него, не му се отсича ръката, но се наказва с друго наказание, според преценката на съдията. Всичко това е милост за хората и за да се предотврати отсичането на ръка с

наличието на съмнителни неща, защото собственика може да си помисли за всеки човек, който навлезе в имуществото му (магазин, търговски център и пр.), че е крадец, а той да е влезнал с друго намерение, а не с намерение за кражба.

3. Човека от който е откраднато богатството да си търси правата пред съда- ако собственика на откраднатото имущество не си потърси правата пред съда, отсичането на ръката отпада. Пратеникът, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва: „**Опрощавайте си престъпленията, които са между вас, защото когато достигнат до мен, аз трябва да изпълня наказанието.**“⁷¹ Веднъж Сафуан ибн Умеййе хванал един човек, който се опитал да го ограби в джамията и го завел при Пратеника, Аллах да го благослови и с мир да го дари, но след това решил да му опрости, а Пратеникът на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казал: „**Надявах се това да се случи преди да го доведеш при мен!!!**“⁷²
4. Крадеца да е откраднал определена стойност от имуществото (нисаб), при която става задължително отсичането на ръката- ако е откраднал по- малко от тази стойност не се позволява да му се отсече ръката.
5. Да се докаже кражбата с двама справедливи свидетеля или крадеца сам да си признае два пъти за кражбата.
6. Крадецът да е взел откраднатото нещо криейки се- ако го е взел без да се крие, тогава не му се отсича ръката. Например, ако открадне пари пред група хора, за да покаже надмощие и сила или яростно ги изтръгне от ръцете на собственика, не му се отсича ръката, защото собственика може да потърси помощ

---

⁷¹ Ебу Давуд.

⁷² Ебу Давуд.

от хората и да си върне парите. Или например: Ако крадеца е откраднал богатството на друг, чрез измяна, като не е върнал повереното, което е взел на заем или му било оставено като поверено, за да го пази, тогава също не се отсича ръката му, защото имуществото е било при него и той не е бил с ограничен достъп. Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е казал: **„Не се отсича ръката на изменника, на крадеца, който краде пред очите на хората и на онзи, който граби на открито и бързо избягва.“**⁷³ В друго предание, Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казва за фурмите, които висят на дървото следното: **„Който хапне от тях с уста, когато е изпаднал в силна нужда (от глад), за него няма грях, но да не слага в дрехата си (т.е. да не взема със себе си). А онзи, който вземе със себе си нещо от тях, за него ще има двойна глоба (т.е. ще връща фурмите в двоен размер) и наказание. А който открадне нещо от фурмите, след като са поставени да се сушат (т.е. след като са съхранени от собственика на безопасно място), и откраднатото количество достигне стойността на щит, тогава му се отсича ръката (т.е. чак тогава се позволява да се прибегне към това наказание).“**⁷⁴ От това предание разбираме, че отсичането на ръката е максималното наказание за кражба, което е предшествано от други по-малки наказания, като парични глоби и др.

7. Крадеца да е мукеллеф- т.е. да е пълнолетен според Исляма и да е разумен, на непълнолетния и на лудия е

---

⁷³ Ет- Тирмизи- според Албани е сахих.

⁷⁴ Ебу Давуд- сахих.

забранено да се отсича ръката, понеже Аллах не ги държи отговорни за действията им.

8. Крадеца да има право на свободен избор- не се отсича ръката на онзи, който е бил принуден на сила да краде, защото той е извинен.
9. Крадеца да е наясно, че кражбата е забранена и се счита за грях- Не се отсича ръката на човек, който не знае, че това е забранено. Тук Исляма се различава със законодателствата написани от хората, защото те не извиняват незнаещия и невежия за забраната, а го наказват така, както се наказват останалите. По този начин много хора, които не са знаели за дадена забрана и я извършат, попадат в този капан и биват наказвани според закона на дадената държава. В този капан попадат много от хората, които пътуват към други държави за екскурзия, лечение, образование и др. И всичко това поради факта, че те не познават законите на определената държава и не биват извинени за извършеното престъпление поради незнание.
10. Да няма нещо, което да сочи, че крадеца има право над откраднатото имущество- ако има дори най-малка вероятност крадеца да има право над откраднатото от него, за него отпада наказанието отсичане на ръката. Затова ако бащата открадне нещо от имуществото на сина си, не му се отсича ръката, така както не се отсича на всеки, който е предшественик на човека, като дядовци и баби. Също така, когато сина открадне от баща си, не му се отсича ръката. Когато единия от съпрузите открадне нещо от другия не му се отсича ръката, когато мюсюлманина открадне от държавната хазна не му се отсича ръката- защото това богатство е за всички мюсюлмани, когато заемодателя открадне от имуществото на заемателя,

който твърди, че не му е длъжник и отказва да му върне парите, не му се отсича ръката, но с условие той да е откраднал колкото му се полага по право, не повече. Също така, ако човек открадне при силна нужда, поради смъртоносен глад или жажда, не се наказва и не му се отсича ръката, но с единственото условие откраднатото да е толкова, колкото да избегне смъртта от жажда и глад, не повече.

11. Крадеца да не се е отказал от самопризнанията си за кражба- Когато доказателствата за кражбата са единствено самопризнанията на крадеца, и той се откаже от тях преди да му бъде отрязана ръката, за него отпада това наказание, защото отказа му вкарва съмнение в извършеното от него престъпление.

Съмнение:

Някой може да каже: „Защо да се отсича ръката на онзи, който е откраднал сума по- голяма от минимума за изпълнението на това наказание, след като в същия момент не се отрязва ръката на онзи, който краде на открито и може да открадне огромна сума пари?!

Ибн Ел- Кайим /*Аллах да се смили над него*/ отговаря на този въпрос, казвайки: „Това е от съвършената мъдрост на узаконяващия (Аллах)!!! От крадеца нищо не може да се опази, защото той разрушава стени, чупи ключалки и погубва сейфове, а собственика на богатството няма как да скрие другаде богатството си. Затова ако не беше узаконено отрязването на ръката при кражба, хората щяха взаимно да си крадат имуществата, щетите щяха да са огромни, а крадците многобройни! А при онзи, който граби парите на хората пред погледите на десетки други е различно, защото присъстващите могат да го хванат и да върнат парите на угнетения, а след това да свидетелстват пред съдията. Също

така онзи, който краде от имуществото на хората пред очите на други, докато собствениците са в небрежност не му се отрязва ръката, защото ако това имущество е скрито или заключено, вероятността да прибегне към кражбата му е много по- малка.“

Начина, по който се отсича ръката:

Няма спор между учените в Исляма, че трябва да се изпълни това наказание с нежност и добротворство, затова когато крадеца бива заведен към мястото, на което ще се изпълни наказанието се забранява да се подиграва, укорява, ругае и псува. Доказателство затова са думите на Пратеника, Аллах да го благослови и с мир да го дари: „**Не бъдете в помощ на шейтана срещу вашия брат.**“⁷⁵

Съдията е длъжен да избере подходящо време за изпълнението на наказанието, което да не е в прекалено горещо време, нито в прекалено студено. Не се позволява да се отсича ръката на крадец, когато той е болен от излечима болест, и не се позволява да се отсича ръката на бременна жена, жена, която се намира в след родилно течение и човек за който се предполага, че отсичането на ръката ще доведе до неговата смърт. След като крадеца стигне до мястото, на което ще му се отсече ръката, се слага в седнало положение, като се закрепя добре, за да не се движи. Накрая се отсича ръката му в китката с остър нож (сабя), с който се удря силно за да се отсече от първия път. Ако има по- бърз начин от този е редно да се приложи.

Съмнение:

---

⁷⁵ Ес- Силсилету ес- Сахиха: 1638. Шейх Шуайб Ел- Арнаут го определя като хасен.

Някой може да каже: „Аз съм виждал как ислямска групировка отсича ръката на крадец в една от арабските държави, която е във война. Гледката беше ужасна!!! Един човек нанесе няколко удара със осъбена сабя върху ръката, докато я отсече, а присъстващите се радваха и казваха „Аллаху екбер“ – „Аллах е най- велик“!!!

Отговора на това съмнение е следния:

Това дело е извършено от определен човек и противоречи на шериатските учения в това отношение. В Шериата на Исляма не се позволява отсичането на ръката по начина, по- които го извършват тези групировки. Тяхното дело доказва, че те са изключително невежи спрямо правилните учения на тази религия. Нещо повече, чрез това дело те опетняват лицето на ислямския шериат, който е изключително толерантен и хуманен. Действията на тази група мюсюлмани противоречат на ученията на Шериата от следните гледни точки:

- 1. Наказанията наложени от Шериата не се прилагат при наличието на война-** Пратеника на Аллах ﷺ казва: **„Не се отсичат ръце по време на битка.“**⁷⁶ Ибн Ел- Кайим е казал: „Това (отсичането на ръката) е наказание от наказанията предписани от Аллах, което е забранено да се прилага по време на битка, за да не би това да доведе до по- омразни неща за Аллах, като погрешното му прилагане и отлагането му, заради гнева и яростта, които са завладели онзи, който трябва да отсече ръката, поради факта, че воюва срещу езичници.“ Тези думи се предават от Омар, Ебу Ед- Дерда, Хузейфе и др.

---

⁷⁶ Ет- Тирмизи, Сахих Ел- Джамиа: 7397- според Албани е сахих, Ел Мишкях: 3601.

2. Не е позволено хората да се радват, когато се прилага това наказание на престъпника- Никога не се е радвал Пратеника на Аллах ﷺ при прилагането на тези наказания, но е изпитвал нежелание, макар това да са наказанията предписани от Аллах, които непременно трябва да бъдат приложени с намерение за подчинение пред Аллах и следване на повелите Му. Абдуллах ибн Мес'уд е казал: „Аз си спомням първият човек, на който Пратеника на Аллах ﷺ отсече ръката. Крадеца беше доведен, а Той ﷺ заповяда да му бъде отсечена ръката. След това като че ли лицето на Пратеника ﷺ започна да излъчва съжаление, тогава хората казаха: „Като че ли ти не желаеш да му се отсича ръката?!“ А той отговори: „А какво може да ме възпре?! Не бъдете в помощ на шейтана срещу вашия брат. Не подобава на водача да не изпълни наказанието (предписано от Аллах) след като са дошли при него. Аллах е извиняващ и обича да извинява: „И нека извиняват, и нека прощават! Нима не искате Аллах да ви опрости?“^{77,78}

Това е наказанието предписано за крадеца в Шериата на Исляма. То е наказание, което видяхме, че от разумна и логическа гледна точка, е по-сполучливо и по-ползотворно за поддържане и опазване на обществото. Сега нека хвърлим един поглед върху това наказание в другите религии.

---

⁷⁷ Ен- Нур: 21.

⁷⁸ Ес-Силсилету Ес- Сахиха: 1638- Според Шейх Шуайб Ел- Арнаут е хасен.

Наказанието за кражба в стария и новия завет:

1- В Библията се повелява да се нахвърля с камъни (раджм) и да се изгори крадеца, заедно със семейството му:

В Библията, книга Исус навин, глава 7, строфи 1- 26 се съдържа следното:

(1) „А израилтяните извършиха престъпление относно обреченото: защото Ахан син на Хармия, син на Завдия, син на Зара, от Юдовото племе, взе от обреченото, така че Господният гняв пламна против израилтяните....“

(10) “А Господ рече на Исуса: Стани, защо си паднал така на лицето си? Израил е съгрешил, а именно, престъпили са завета Ми, за който им дадох заповед; да! те са взели от обреченото, още са откраднали, още са излъгали, още са турили откраднатото между своите вещи....“

(12) „По тая причина израилтяните не могат да устоят пред неприятелите си, но обръщат гръб пред неприятелите си, защото станаха проклети; и аз не ще бъда вече с вас, ако не изтребите проклетия човек изсред вас....“

(19) „Тогавя Исус рече на Ахана: Чадо мое, въздай сега слава на Господа Израилевия Бог и изповядай Му се; и кажи ми що си сторил, не скривай от мене.

(20) И Ахан в отговор на Исуса каза: Наистина аз съгреших на Господа Израилевия Бог, като сторих така и така:

(21) Когато видях между користите една хубава вавилонска дреха, двеста сикли сребро, и една златна плочка тежка петдесет сикли, пожелах ги и ги взех; и, ето,

те са скрити в земята всред шатъра ми, и среброто отдолу.

22 Исус, прочее, прати човеци, които се завтекоха в шатъра; и, ето, откраднатото беше скрито в шатъра му, и среброто отдолу.

23 И взеха ги отсред шатъра и донесоха ги при Исуса и при всичките израилтяни; и те ги положиха пред Господа.

24 Тогава Исус и целият Израил с него взеха Ахана Заровия син, със среброто, дрехата и златната плоча, и синовете му, дъщерите му, говедата му, ослите му, овците му, шатъра му и всичко каквото имаше, и заведоха ги в долината Ахор.

25 И рече Исус: Защо си ни смутил? Господ ще смути тебе днес. Тогава целият Израил уби Ахана с камъни, и изгориха го с огън след като го убиха с камъни.

26 После натрупаха на него голяма грамада камъни, която стои и до днес. Така се върна Господ от яростния Си гняв. Затуй онова място се нарича и до днес долина Ахор.“

2- Според Библията, разбойника се разпъва на кръст, докато умре:

В Библията, книга Матей, глава 27, строфи 37- 38 се съдържа следното: „И поставиха над главата Му обвинението Му, написано така: Тоя е Исус, Юдейският Цар. Тогава бидоха разпнати с Него двама разбойници, един отдясно, и един отляво.“

3- Според Библията крадеца се наказва със смърт:

В Библията, книга Второзаконие, глава 24, строфа 7 се съдържа следното: „Ако се намери някой, че е откраднал човек от братята си от израилтяните, та го е направил роб или го е продал, тогава тоя крадец да умре; така да отмахнеш злото изсред себе си.“

4- Според Библията крадеца се наказва с робство:

В Библията, книга Изход, глава 22, строфи 1-3 се съдържа следното: „Ако някой открадне вол или овца та го заколи или го продаде, то да плати пет вола за вола и четири овци за овцата. (Ако се завари крадецът когато подкопава, и го ударят та умре, няма да се пролее кръв за него. Но ако слънцето е било изгряло над него, тогава ще се пролее кръв за него. Крадецът трябва непременно да плати; но ако няма с какво, то да се продаде той за откраднатото, така както се продава роб, след това цената му да се изплати на собственика на откраднатото.“

Ако погледнем към Исляма, ще видим, че при него самата личност се наказва за извършеното от нея престъпление (грях), без да се наказва цялото семейство или други хора. Всевишният Аллах казва: „**Всяка душа придобива [греха] единствено за себе си никой съгрешил не ще носи греха на друг. После при вашия Господ е завръщането ви и Той ще ви извести онова, по което сте били в разногласие.**“⁷⁹

---

⁷⁹ Ел- Ен‘аам: 164.

Самозащитата и отблъскването на нападателя според Шериата на Исляма:

Ако един човек бива нападнат от друг, който желае да му навреди или да присвои имуществото му по непозволен начин, се позволява той да се отбранява и да предотврати нападението, като направи нужното. Редно е при възможност да започне с най-лекото за нападателя. Така, ако може да отблъсне нападателя с думи е редно да предотврати удара, ако ли не, тогава удря с ръка, без да използва предмети. Ако и чрез побой не може, тогава се позволява да му ступи крайник, но не да го убива, за да се предпази. Но ако и така не може да отблъсне нападателя, чак тогава се позволява да го убие, но това е краен случай, при които се прибегва, ако няма друг изход. Ако бъде убит нападателя в този случай, не се изплаща кръвнина и убилия го няма вина. А в случай, когато жертвата има възможност да избяга, тя е длъжна да избяга и да се спаси по най-лесния и бърз начин.⁸⁰ Всевишният Аллах казва: „**А който ви нападне, нападнете го така, както ви е нападнал! И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах е с богобоязливите!**“⁸¹

При отблъскването на нападателя има условия, които трябва да се спазват. От тези условия са следните:

1. Наличието на нападение- т.е. нападателя да е нападнал жертвата, без право.
2. Нападението да е било непосредствено преди самоотбраната- ако един човек заплаши друг с

---

⁸⁰ Виж книгата: „Ел- меусуату ел- фикх ел- ислями“ на Мухаммед ибн Ибрахим ибн Абдуллах ибн Ет- Тувейджерий.

⁸¹ Ел- Бакара: 194.

нападение в бъдеще чрез думи, не се позволява самоотбрана, защото нападението все още не е налично, но ако го заплаши с нещо, което предизвиква жертвата да си мисли, че ще бъде убита, като пистолет, нож, желязо и т.н., тогава се позволява самозащита, при която да се отблъсне нападателя по най- безопасния възможен начин.

3. Наличието на аргументи, които доказват атаката на нападателя над жертвата- не се позволява само заради изречени думи да се напада човека, защото това ще доведе до проливане на много кръв без право, под претекста самозащита.
4. Следване на определени последователни стъпки при отблъскването на нападателя- доказателството за тези стъпки се крие в преданието на Пратеника ﷺ, в което един човек го попитал: „**О, Пратенико на Аллах, какво мислиш [да направя] ако ми бъде нападнато имуществото?**“ Той ﷺ отговорил: „**Напомни [на нападателя] за Аллах.**“ Човека казал: „**А ако не се поучи?**“ Той ﷺ повторил: „**Напомни [на нападателя] за Аллах.**“ Човека отново казал: „**А ако не се поучи?**“ Той ﷺ потретил: „**Напомни [на нападателя] за Аллах.**“ Човека отново казал: „**А ако не се поучи?**“ Тогава Пратеникът на Аллах ﷺ казал: „**Отблъсни го! Ако ти бъдеш убит, ще си в Дженнета (Рая),а ако го убиеш, той ще е в Джехеннема (Ада).**“⁸²

---

⁸² Ахмед- Според Албани и Шуайб Ел- Аранавут е сахих.

Самозащитата според Библията:

В книгата „Изход“ (22/ 2) се казва следното: „Ако се завари крадецът когато подкопава, и го ударят та умре, няма да се пролее кръв за него.“

Трябва да се отбележи, че гръцкия превод на текста, който е одобрен от църквата се различава от арабския. Той (гръцкия) гласи следното: „Ако се хване крадеца по- време на кражба, той трябва да бъде убит на място; А онзи, който ще го убие не носи никаква отговорност за убийството си.“ „Изход“ (22/ 2)

(Αν ο κλέφτης συλληφθεί επ' αυτοφόρω να κλέβει, θα εκτελείται επί τόπου, κι εκείνος που θα τον σκοτώσει δεν θα φέρει ευθύνη για το φόνο του.)

Самозащитата според законите измислени и приети от хората:

Както вече видяхме, законите поставени и измислени от човека се изправят пред голям дисбаланс при определянето, на кое нещо е престъпление и кое не, и при определянето на подходящо наказание за извършеното престъпление. Това се наблюдава във всички държави, които прибегват към законодателствата съставени от човека, и които полагат всевъзможни усилия да запазят сигурността и да възпрат престъпниците. Този дисбаланс и смута породен от него се наблюдава и в областта на самозащитата при кражба с взлом. От едната страна са законите, които са в полза на престъпника за сметка на жертвата, а от другата страна са законите, които защитават жертвата за сметка на

престъпника!! Например: В САЩ се прилага следния закон „Опази земята си.“, който позволява на собствениците на домове, да използват смъртоносна сила, веднага след като почувстват, че са застрашени от кражба с взлом в дома им. Този закон е причина за сериозни политически и правни спорове, и е оставил след себе си многобройни протести, чрез които се цели премахването му. В американския щат Кънектикът един учител се прибира в къщи и намира човек с нож в ръка. Виждайки това, учителя на момента открива огън и го прострелва. Фрапиращото е, че след тази случка се разбрало, че простреляният е младия син на учителя.

Дори във Великобритания се наблюдава остър политически и правен спор относно правото на самозащита. Двамата министри- министър-председателя Дейвид Камерън и министъра на правосъдието Крис Грейлинг⁸³ се опитват да приемат закон, който е много по- строг срещу кражбата с взлом. Но Националният съвет за граждански свободи категорично се противопоставя на издаването на такъв закон, като каза, че това е безотговорна политическа постъпка. Тук ще си позволим да цитираме изказване на министъра на правосъдието Крис Грейлинг, което гласи следното: „Нито един от вас не знае каква ще му бъде реакцията, ако някой нахлуе в дома му, нито един от вас не знае по какъв начин ще се изправи срещу обирджията промъкнал се в дома му посред нощ, и нито един от вас не знае какво ще извърши, когато почувства, че семейството му е застрашено!!! До ден днешен никой от вас не може да бъде сигурен, че закона го подкрепя, но аз мисля, че в такава ситуация собственика на дома постъпва инстинктивно и

---

⁸³Christopher Stephen Grayling, Lord Chancellor and Secretary of State for Justice.

<http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/the-burglar-is-unarmed-you-have-a-knife-so-what-do-you-do-next-8203046.html>

искрено, затова именно той трябва да бъде жертвата, а не престъпника. Ние сме в процес да променим нещо много важно, под името: „Два юмрука и навън.“ Ако един човек извърши повторно нападение, грабеж или изнасилване, той моментално ще получи доживотна присъда – престой в затвора!!! След последните избори ние обещахме, че ще предприемем мерки срещу чуждестранната култура на човешки права, която противоречи на нашата управа. Пълна лудост е онези, които дръзнат да нападнат нашето общество, да имат право на обжалване и да прибегват до съда ден след ден. Трябва да се разбере, че това погубва правата на обществото, и тези хора трябва да се депортират към страната от която са дошли!!! Ние знаем много добре, че не можем да се справим с това по начина, по който ние искаме, но също така не можем да продължаваме да следваме начина, който следваме в момента. Ти трябва да се поставиш на мястото на мъж или жена, които са действали в присъствието на агресивен крадец, защото реакцията им е била смесена с гняв, страх и тревожност, и те са нямали време да го отблъснат по тих и мирен начин.“

Сега нека разгледаме изказването на министър-председателя Дейвид Камерън, което гласи следното: „Имаш право да направиш всичко, стига то да не е нечовешко и просташко. Например: „Не ти се позволява да наръгваш крадеца, след като вече е изпаднал в безсъзнание.“ Но наистина трябва да узаконим със закон прилагането на груба сила от собствениците на имотите, и да им кажем: „След като крадеца се намира в къщата ти и застрашава семейството ти, той няма никакви права.“

Една от британските журналистки, която силно подкрепя по-строгите санкции срещу крадците казва: „Мисля, че съдиите се отнасят с пренебрежение към тежките престъпления, и мисля, че обществото не успя да подкрепи

вземането на решения за по-строги санкции срещу крадците. Наблюдават се строги наказания за дребни престъпления, като превишаване на скоростта на движение и други подобни, докато има тежки престъпления, които не получават строги наказания подходящи за тях!!!⁸⁴

Четвърта глава

Полигамията при Шериата на Исляма и при законите измислени и поставени от човека

- Полигамията, наличието на любовници и размяна на съпругите.
- Полигамията и наличието на любовници при законите измислени и поставени от човека.
- Разликата между втора съпруга и любовница.
- Размяна на съпруги при законите измислени и поставени от човека.
- Полигамията в християнството и юдаизма.
- Полигамията в Исляма.

Четвърта глава

Полигамията при Шериата на Исляма и при законите измислени и поставени от човека

Полигамията, наличието на любовници и размяна на съпругите:

Шериата (божествените закони) на Исляма позволява на мъжа да има повече от една законна съпруга, за да се опази стабилността на обществото и семейството, а законите измислени и приети от хората легализират извънбрачните любовни връзки (любовниците и проститутките), които разрушават обществото и семейството. Ще направим сравнение – с позволението на Аллах- в следващите редове между полигамията предписана от Шериата на Исляма и полигамията налична при законите поставени от човека, за да разберем, кое от двете законодателства е в съответствие с природата на човека, и кое от тях се грижи по- добре за правата и честа на жената.

Исляма е единствената религия, която ограничава броя на съпругите при полигамията. Всевишния Аллах казва: „**А ако ви е страх, че няма да сте справедливи към сираците, [ако се ожените за тях,] встъпвайте в брак с онези от жените, които харесвате две и три, и четири. А ако ви е страх, че няма да сте справедливи с една или с**

[пленнички] владени от десницата ви. Това е най-малкото, за да не се отклоните.⁸⁵

При останалите религии полигамията е разрешена, без да има определен брой или определени правила. Но преди да се впуснем в позицията на останалите религии относно полигамията, ще споменем позицията на законите измислени и поставени от човека.

Полигамията и наличието на любовници при законите измислени и поставени от човека:

Многоженството или наличието на няколко любовници има едно и също значение. То се изразява в това, един мъж да има нужда от повече, от една жена поради лични причини, част от които ще споменем по-късно. Но крайният резултат е един и същ- един мъж да има две законни съпруги, или една законна съпруга и една незаконна любовница!! От правна гледна точка, част от законите поставени от човека определят полигамията, като престъпление, под претекста, че тя противоречи на човешките ценности и морал, но в същото време узаконяват наличието на любовници и проститутки, което води до разврат и аморалност!! Това означава, че ако един мъж сключи брак с втора жена, той ще бъде преследван от властите и ще бъде съден, защото според тяхното виждане той извършва престъпление, което води до морален упадък и се наказва с лишаване от свобода. Но ако същия мъж си вземе втора (незаконна) жена, като любовница, след като има първа законна съпруга, според тяхното виждане не е престъпник и не извършва нещо, което води до морален

---

⁸⁵ Ен- Ниса: 3.

упадък, а извършва нещо, за което има лична свобода и морално право!! Трябва да се знае, че разликата между полигамията и множеството любовници се съдържа в един брачен документ, който се грижи за втората съпруга и опазва правата ѝ. А когато липсва този документ, който легализира брака, както е при любовните връзки, тогава втората жена няма да бъде легална и ще заеме мястото на любовница, която няма никакви законни права!! Смятате ли, че правителствата имат право да забраняват на мъжа да има втора съпруга, независимо дали ще бъде легална или любовница, и смятате ли, че те имат право да забраняват този документ, който легализира брака с втората съпруга и опазва правата на жената, като задължава съпруга да е справедлив и да се грижи за нея, както за първата?! С други думи, кое всъщност се счита за престъпление- мъжа да има любовница, без наличието на документ издаден от властите на държавата, или да има втора съпруга с наличието на документ издаден от държавата, който легализира това?! Ако със забраната на полигамията се цели мъжа да има само една съпруга, тогава наличието на любовници и проститутки, трябва да се счита за противозаконно!! Нещо повече, в нашето съвремие голяма част от мъжете на запад не прибягват към сключването на брак, защото предпочитат да живеят живота си без да се обвързват с една единствена жена. Всичко това е за да може мъжа да сменя партньорката си на всеки няколко месеца, под претекста, че живеят на семейни начела, без да има никой от двамата каквито да било ангажименти към другия. Дали законите измислени и поставени от човека се борят с тази несправедливост и я определят за престъпление?!! А може би това да се счита за лична свобода и мъжа да има право да сменя жените, когато пожелае, без ограничение на техния брой?!! Още по-лошо от всичко това е, че законите измислени и приети от хората легализират проституцията, като се подсигурират

лицензирани от държавните институции места, в които има леки жени и мъжа лесно може да се подлъже и да изневери на съпругата си, като наеме една от тях почасово. Всяка една жена в тези места получава официален лиценз от държавата да практикува проституцията, като на нейно име се записва данъчно досие и тя плаща данъци, така както плаща всеки почтен гражданин!! Това нещо е най- много разпространено в държавите, които определят наличието на повече от една легална съпруга за престъпление, като дори на голяма част от улиците им има проститутки!! Тук ние ще кажем, че наличието на повече от една легална съпруга, също се счита за лична свобода, но запада не иска да приложи това, особено ако вземем предвид, че то се осъществява със съгласието на двете страни (съпруга и съпругата), за разлика от прелюбодеянието, което е само пожелание на единия брачен партньор, а другия си мълчи или нищо не знае. Но не там е въпроса, а въпроса е да се враждува с всяко нещо, което е от Исляма. Всевишния Аллах казва истината със словата Си: **„И не ще са доволни от теб нито юдеите, нито християните, докато не последваш тяхната вяра. Кажи: “Напътствието на Аллах е напътствие.” И ако последваш страстите им подир знанието, което си получил, никой не ще те защити от Аллах и не ще те избави.“**⁸⁶

Разликата между втора съпруга и любовница:

Преди мъжа да реши да вземе втора съпруга, той сериозно обмисля голямата отговорност, която трябва да понесе с този брак от религиозни, житейски и финансови задължения към нея (и децата от нея). Но когато става

---

⁸⁶ Ел- Бакара: 120.

въпрос само за любовница, той е наясно, че не поема никакви задължения и ангажименти към нея, дори да забременее, защото целта му е единствено да задоволи страстите си, без да отдава каквито да било права!! Тези извънбрачни любовни връзки водят обществото до упадък и зло, защото мъжете започват често да сменят любовниците си, без да поемат каквато и да било отговорност, с единствената лоша цел да задоволят сексуалните си страсти. Такива мъже всеки път, когато изчерпат насладата и интригата си при дадена любовница, започват да търсят друга, от която да се възползват. Ето така любовницата става жертва, с чиито чувства и обич си играят мръсни мъже, които напълно съсипват нейното бъдеще!! Често в тези случаи мъжа непрестанно лъже любовницата си, че силно желае да се омъжи за нея, но не му позволява властта. След това заявява, че ще се разведе със законната си съпруга, за да се ожени за нея. Нима онзи, който лъже и мами съпругата си, не е способен да излъже и измами любовницата си?!

Имайте предвид, че наличието на жени любовници има отрицателно въздействие върху самия мъж, който прибягва до това. Този мъж живее нещастен живот, подобно на живота на крадеца, защото непрестанно се крие, за да не го хване съпругата му в изневяра. Това поведение е убедителен показател, че делото му е погрешно, защото ако то беше похвално и правилно, нямаше да се крие и да бъде нещастен!! Също така прибягването до такива забранени любовни връзки има негативно въздействие дори върху любовницата, защото тя никога няма да бъде на нивото на съпругата, а винаги ще бъде на заден план. Всичко това, поради факта, че сама се е съгласила да поддържа нелегална любовна връзка с женен мъж, който не е неин съпруг. Тази жена не може да води нормален живот с него и не може да

излиза на вън заедно с нея, понеже може някой да ги види. Такава жена не може да има сигурност за себе си и за чувствата си, понеже всеки един момент мъжа може да я зареже и захвърли като непотребен парцал.

Другото нещо, което се пренебрегва и прикрива при законите съчинени и поставени от хората е факта, че многоженството предписано в Исляма носи огромни ползи за самата жена. А как да не е така, след като броя на жените в световен мащаб е много повече от броя на мъжете, поради следните факти:

1. **Раждане**- международната статистиката показва, че броят на новородените момиченца превъзхожда броят на новородените момченца.
2. **Смъртност**- нивото на смъртност при мъжете е много по- висока, заради наличието на войни, като първата и втората световна война и войните, които непрестанно се провеждат между част от държавите. Друга основна причина за много по- голямата смъртност при мъжете е факта, че голяма част от този пол умират в ранна възраст при катастрофи, за разлика от жените. Тези две неща способстват броя на жените спрямо мъжете да бъде много по- голям в световен мащаб.
3. **Нежелание от страна на мъжете да се женят**- поради липсата на поемане на отговорност за съпруга, дом и семейство. Това в една част от случаите е породено от начина на живот, който се води при част от напредналите страни, в които е легализирана хомосексуалността, проституцията и прелюбодеянието, а в друга част от монашеството разпространено сред християнската общност, което се изразява в липса на брак.
4. **Затвор**- броя на мъжете затворници е много по- голям от жените затворнички.

Всички тези факти създават трудност за жената да си намери брачен партньор, който да съжителства с нея. Затова законите, които забраняват наличието на повече от една законна съпруга, подтикваат голяма част от жените да прибягнат към прелюбодеянието и да се задоволят да бъдат любовници, дори техния любовник да бъде женен за друга!! Редно е законите измислени и поставени от човека да узаконят полигамията (наличието на повече от една съпруга), като по този начин ще се уважи свободния избор на жената, защото брак не се сключва, ако няма взаимно съгласие между мъжа и жената. Всъщност криминализирането на полигамията в действителност е в противоречие с личните свободи, за които претендират същите страни, които я криминализират!!!

Нима е нормално някой да каже на една от тези жени, които не могат да си намерят съпруг, но силно искат да се омъжат – без значение дали е мюсюлманка, християнка, еврейка или будистка-, че е аморално да бъде втора съпруга, и че по-доброто за нея е да остане несемейна- без съпруг, лишена от правото да живее пълноценен семеен живот, като всяка омъжена жена?! Нима за тази жена е по- добре да бъде любовница, която разваля бракове и семейства и бива захвърляна като парцал, след като мъжа почувства, че вече няма нужда от нея?! Нима по- доброто за тази жена е да търси нов любовник всеки път, когато предишния я остави и да прекара живота си в забранени любовни връзки?! Такава жена е редно да отвърне на всеки, който ѝ забранява полигамията следното: „Теб какво те засяга? Ако ти не одобряваш полигамията и виждаш, че тя е аморална, това си е твое виждане, но не е редно да налагаш виждането си на останалите хора, които мислят обратното. Затова остави онзи, който одобрява полигамията да я практикува, и остави

онзи, който не я одобрява да се задоволи с моногамията (една съпруга)!!“

Размяна на съпруги при законите измислени и поставени от човека:

Зашеметяващо много се разпространява в днешно време сред обществата на напредналите в развитието държави, феномена „размяна на съпругите“. Това най- често става по два начина:

- Двама мъже си разменят едновременно съпругите, като в едно и също време всеки един от тях преспива със съпругата на другия;
- Съпруга на едната жена взема при себе си съпругата на друг мъж и преспива заедно с двете жени, а след това неговата съпруга отива при другия мъж, заедно със съпругата му и двете преспиват при него.

Причината за това, както е посочено от много двойки е желанието за сексуално разнообразие и използване на тази размяна, като средство за сближаване между приятели и заздравяване на отношенията между тях. Писателят Къртис Бергстранд споменава в книгата си „Размяната на съпруги в Америка“, че този феномен се разпространява за първи път в Америка между първите бойни пилоти по време на втората световна война, където процентът на смъртност на пилотите е била висока. Пилотите са сформирали своя общност, в която са разменяли съпругите си, за да се заздравят връзките между техните семейства. Така пилотите са смятали, че след като някой от тях се изгуби или умре, другите мъже ще имат силна връзка със съпругата му и ще се грижат за нейните емоции и сексуални желания. По този начин в Америка се

появява и разпространява размяната на съпруги сред гражданите, чрез жребий с ключове, при който мъжете са хвърляли ключовете от домовете си на земята, след това всяка една съпруга вземала случаен ключ и преспивала в къщата на онзи мъж, чиито е ключа.⁸⁷ В новинарския сайт на CNN има публикация от 21.09. 2011, в която се споменава, че броя на мъжете практикуващи размяната на съпруги е достигнал приблизително 15 милиона. В нашето съвремие има много международни организации, които насърчават феномена на размяна на съпруги, като откриват клубове, организират частни партита и екскурзии за да улеснят практикуването му. Тези организации забраняват на мъже, които не водят съпругите си със себе си да вземат участие в екскурзиите и партитата, а противоположното на това, позволяват на всяка жена да участва, без значение дали е заедно със съпруга си или не. На места, на които се провеждат такива партита има специални стаи предназначени за секс, в които мъжа желаещ да преспи със съпругата на друг може да го направи с няколко различни жени за една нощ!!! Същото е положението и при съпругата, тя може да преспи в тези стаи с няколко мъже поотделно за една нощ!!! От тук се достига до извода, че размяната на съпруги не е престъпление при законите поставени от човека, защото се счита за сексуална и лична свобода, така както се счита размяната на съпругите при пилотите за благородно дело, а в същото време полигамията, (която е предписана в Исляма, за да се опази честа и достойнството както на мъжа, така и на жената) се счита за аморална постъпка и престъпление!!! По този начин ако един пилот се омъжи за втора съпруга, на която предишния мъж е бил

---

⁸⁷ ⁸⁷ Swinging in America: Love, Sex, and Marriage in the 21st Century, By Curtis R. Bergstrand, Jennifer Blevins Sinski.

убит, ще се превърне в престъпник обвинен в полигамия, но ако преспива с нея, използвайки я като любовница, няма да бъде преследван!!! Ето така хората се отклоняват от природата според, която са създадени!!!

Полигамията в християнството и юдаизма:

Почти винаги, когато се споменава Пророк в Библията се пояснява, че той е имал повече от една съпруга. Пример за това са божиите Пророци Соломон, Давид, Авраам, Яков и др. /Аллах да се смили над тях и с мир да ги дари/. Пророка на Аллах Соломон се споменава в Библията, книга „Царе 3“, (11/ 3) със следното: „Имаше седемстотин жени княгини и триста наложници; и жените му отвърнаха сърцето му.“ В книгата „Второзаконие“ (21/ 15) се споменава следното: „Ако има някой две жени, едната любима, а другата нелюбима,...“; В книгата „Изход“ (21/ 10) се споменава следното: „Ако си вземе още една жена, да не лиши оная от храната ѝ, от дрехите ѝ и от съпружеско съжитие с нея.“

Също така няма дори една строфа в Библията- нито в новия, нито в стария завет, която да забраня полигамията и да я определя като грях!!

Сега нека разгледаме част от текстовете на новия завет, които потвърждават наличието на повече от една съпруга (полигамията):

Книга „Тимотей 1“ (3/ 1,2 и 12):

1. Вярно е това слово: Ако се ревне някому епископство, добро дело желае.
2. Прочее, епископът трябва да бъде непорочен, мъж на една жена, самообладан, разбран, порядъчен, честолобив, способен да поучава,...“
12. Дяконите да бъдат мъже всеки на една жена, и да управляват добре чадата си и домовете си.

От тези три строфи се разбира, че полигамията е позволена за всеки човек, освен за онзи, който желае да бъде епископ или дякон. Авторът Матилда Джослин споменава в книгата си „Жените, църквата и държавата“⁸⁸ следното: „Нима изявленията на апостол Павел, които гласят, че епископа има право само на една съпруга не са явно доказателство, че е било позволено при първите апостоли на Църквата, със съгласието на Христовите ученици, мъжа да има повече от една законна съпруга?! Ако е така, тогава защо сега приемаме различни стандарти от тези, които са одобрени от самите апостоли?!“

Някои християни цитират строфи от Новия Завет, за да ни докажат, че полигамията е забранена. Например:

Книга „Марк“ (10/ 2- 12):

2. И някои фарисеи се приближиха и Го попитаха, за да Го изпитат: Позволено ли е на мъж да напусне жена си?
3. В отговор Той им каза: Какво ви е заповядал Моисей?
4. А те рекоха: Моисей е позволил да напише мъжът разводно писмо и да я напусне.
5. А Исус им рече: Поради вашето коравосърдечие ви е написал тая заповед;
6. обаче, в началото на създанието, Бог ги е направил мъж и жена.
7. Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си,
8. и двамата ще бъдат, една плът; така че не са вече двама, а една плът.

---

⁸⁸ Matilda Joslyn Gage, *“Women, Church and State”*, Chapter VII, Polygamy, page 404.

9. И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да го не разлъчва.
10. И въкъщи учениците пак Го попитаха за това.
11. И Той им каза: Който си напусне жената, и се ожени за друга, прелюбодействува против нея.
12. И ако тя напусне мъжа си, и се омъжи за друг, тя прелюбодействува.

Книга „Лука“ (16/ 14- 18):

14. *Всичко това слушаха фарисеите, които бяха сребролюбци, и Му се присмиваха.*
15. *И рече им: Вие сте, които се показвате праведни пред човеците; но Бог знае сърцата ви; защото онова, което се цени високо между човеците, е мерзост пред Бога.*
16. *Законът и пророците бяха до Иоана; оттогава Божието царство се благовестува, и всеки на сила влиза в него.*
17. *Но по-лесно е небето и земята да преминат, отколкото една точка от закона да падне.*
18. *Всеки, който напусне жена си, и се ожени за друга, прелюбодействува; и който се жени за напуснатата от мъж, той прелюбодействува.*

Книга „Матей“ (5/ 31- 32):

31. *Още било казано: "Който си напусне жената, нека ѝ даде разводно писмо".*
32. *А пък Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, освен по причина на прелюбодейство, прави я да*

прелюбодейства; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодейства.

Както става ясно, в тези три извадки от новия завет се говори за развод, а не за забраната на многоженството. Със строфата („обаче, в началото на създанието, Бог ги е направил мъж и жена.“) се има предвид Адам (Адем) и Ева (Хауа), но да се разбира от тези думи, че се забранява полигамията още от началото на създаването на човека е погрешно, защото е в противоречие на онова, което е известно в Библията за полигамията при Пророците. След като се вземе предвид примера на предишните пророци описан в Библията, цитирането на тези строфи за забраната на полигамията е неуместно, защото те всъщност са за развод, независимо дали мъжа има една или повече съпруги. Тези текстове от Библията поясняват единственият случай, когато се позволява развода и това е, когато съпругата извърши прелюбодеяние. Но ако съпруга я разведе неправомерно, без да е извършила прелюбодеяние и след това се ожени за друга, той прелюбодейства против нея (т.е. изменил ѝ е, все едно е изневерил с незаконна жена). Тези текстове не гласят, че ако един човек се ожени за втора, без да развежда първата, той е изменил на първата и е извършил прелюбодеяние. Същото е положението със следващата строфа: („И ако тя напусне мъжа си, и се омъжи за друг, тя прелюбодейства.“). Тук прелюбодеянието се свързва с развода на съпругата, а не с многоженството. Как е възможно да си мислим, че се говори за полигамията, след като се говори за жена, която се е развела със съпруга си и се е омъжила за друг или за мъж, който се е развел с жена си и се е оженил за друга. („Който си напусне жената, и се ожени за друга, прелюбодейства против нея.“)?! Т.е. ако беше проблема в полигамията, то щеше да бъде позволен развода и женитбата за друг!! Но с този текст се доказва

забраната за развод, дори мъжа да има повече от една законна съпруга. А с думите („и който се жени за напусната от мъж, той прелюбодействува.“) ясно се доказва, че човека, който се ожени за разведена жена, дори тя да му е единствена съпруга, той се счита за прелюбодеец, но никъде не се споменава, че причината за това прелюбодеяние е многоженството!!! Без съмнение причината за прелюбодеянието е развода с предишния. Тук виждаме огромното противоречие между евангелието на Марк и евангелието на Лука, което ни води до мисълта, че и двете не са валидни и не са част от свещената книга, която Аллах низпосла, като откровение на Месията Иса (Исус) /Мира на Аллах да е над него/.

Книга „Корнитяни“ (7/ 1- 2; 8- 9):

1. А относно това, що ми писахте: Добре е човек да се не докосва до жена.

2. Но, за да се избягват блудодоянията, нека всеки мъж има своя си жена, и всяка жена да има свой мъж...

8. А на неженените и вдовиците казвам: Добро е за тях, ако си останат такива, какъвто съм и аз.

9. Но, ако не могат да се въздържат, нека се женят, защото по-добре е да се женят, отколкото да се разжегват.

Тук се казва: („нека всеки мъж има своя си жена“), но значението на тази строфа от Библията няма връзка със забраната на многоженството. Истинското и значение е, че не се позволява на мъжа да докосва жена, която не е негова законна съпруга, или с други думи, да не се приближава до прелюбодеянието. В тази връзка е редно да се каже: „Нека всеки един от нас се грижи за детето си, и нека всеки един

от нас да пази къщата, семейството и бизнеса си (работата си) (Бел. на преводача: „Тук писателя иска да каже, че с думите „детето, къщата и т.н. се има предвид да пази всичките си деца, всичките си къщи и т.н.“). Или както се казва в Библията- книга „Самуил 1“ (15/ 3) „Иди сега та порази Амалика, обречи на изстребление всичко, що има, и не го пожали; но избий мъж и жена, дете и бозайниче, говедо и овца, камила и осел.“ Тук не се има предвид да се убие само един мъж, една жена, едно дете, едно бозайниче и т. н., но се има предвид да се избият всички, които са от тези групи- т.е. всички мъже, всички жени, всички деца, всички бозайничета и всички споменати животни. Също така думите: („по-добре е да се женят, отколкото да се разжегват.“) не съдържат нещо, което да сочи, че полигамията е забранена?! Дори нещо повече, тук се споменава да се женят, но не се споменава ограничение!!

Много пастори и християни от различни деноминации признават, че няма забрана, която да определя наличието на повече от една законна съпруга за нещо забранено в християнството, затова немалка част от тях са имали повече от една съпруга. Пример за такива християни са Крал Карл Велики, император Валентиниан I, Лутер и редица други. Авторът Матилда Йослин описва това със следните думи: „Това, което е исторически известно и не може да се оспорва по какъвто и да е начин е, че църквата и християнската държава са дали своето положително влияние в полза на полигамията през различните векове, наред с различните обстоятелства. Валентиниан I през четвърти век дава правото на християните да се женят за две жени, а през осми век, крал Карл Велики, който е бил начело на християнската църква и държава, е бил женен за шест жени едновременно- част от историците дори казват, че са били девет... Самият Лутър, който е бил силно привързан към

стария и новия завет казва следното: „Признавам си, че ако човек иска да се ожени за две жени или повече, аз не мога да му забраня, защото той с това негово дело не нарушава предписаното в Библията.“⁸⁹ Свети Августин е казал следното: „Сега според обстановката на нашето съвремие, и след като вече сме приели римското законодателство, човек не може да се ожени за друга жена, докато първата му е още жива.“⁹⁰ Това негово изказване доказва, че забраната за полигамията произлиза от приемането на римското законодателство, а не от религиозните текстове на Библията!! В друго изказване Свети Августин казва: „Отново Яков- син на Исаак е обвинен в извършване на тежко престъпление, тъй като той е имал четири съпруги, но няма никакво основание за такова обвинение, защото многоженството не е било престъпление, а добродетел. Обаче в днешно време то е станало престъпление, а не добродетел, поради единствената причина, че то е в противоречие със законите и обичаите на дадени общества.“⁹¹

---

⁸⁹ Matilda Joslyn Gage, *“Women, Church and State”*, Chapter VII, Polygamy, page 398.

⁹⁰ St. Augustine of Hippo, *“Moral Treatises Of St. Augustine”*.

⁹¹ Philip Schaff, *“Nicene and Post-Nicene Fathers”*: First Series, Volume IV St. Augustine: The Writings Against the Manichaeans, and Against the Donatists, Book XXII, Page 289.

Полигамията в Исляма:

За да разберем гледната точка на Исляма относно полигамията, ние трябва да се запознаем със следните неща:

1. Ислямът не е единствената религия, която узаконява наличието на повече от една съпруга, но е единствената религия, която ограничава броя на съпругите. Полигамията е било нещо позволено при всички небесни религии. Ел- Харис ибн Кайс казва: „**Аз приех Исляма и имах девет съпруги. След като споменах това на Пратеника ﷺ, той ми каза: „Избери [и задръж] четири от тях.**“⁹²
2. Полигамията не е нещо, което да е задължително за всеки мюсюлманин, и не е нещо за което ще има грях, ако не се извърши, но е нещо, което е позволено, затова който желае прибъгва до нея, а който не желае не прибъгва до нея. Примера за полигамията е като примера за множеството позволени неща в Исляма, за които няма грях, ако не се извършат.
3. За да разберем причината поради, която се низпослава знамението за полигамията в Корана, което я ограничава до четири съпруги, ние трябва добре да се запознаем с предхождащите го коранични знамения и да разберем тяхното значение. По този начин ние ще осъзнаем, че то е низпослано, за да защити жената и да се погрижи за нейните права.

Всевишния Аллах казва:

1. О, хора, бойте се от своя Господ, Който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени. И бойте се от Аллах, с Чистото име

---

⁹² Ебу Давуд- според Шейх Албани е сахих.

се умолявате един друг, и от [прекъсване на] кръвните родства! Наистина Аллах ви наблюдава.

2. И давайте на сираците имотите им, и не подменяйте доброто с лошо, и не поглъщайте имотите им към вашите имоти! Това е голямо прегрешение.

3. А ако ви е страх, че няма да сте справедливи към сираците, [ако се ожените за тях,] встъпвайте в брак с онези от жените, които харесвате две и три, и четири. А ако ви е страх, че няма да сте справедливи с една или с [пленнички] владени от десницата ви. Това е най-малкото, за да не се отклоните.⁹³

---

⁹³ (Разрешението мъжете да встъпват в брак с повече от една жена, въпреки естествената в такива случаи ревност, много отдавна е превърнало знаменieto в обект на критики от страна на немюсюлманите. Споменатото позволение трябва да се разглежда в светлината на променящите се ислямски реалности. Ислямът категорично забранява прелюбодействието. Бракът с повече от една жена може да се окаже неизбежен, когато мъжът е силен и потентен, а жената слаба и апатична или неспособна да ражда, и когато поради войни и ред други причини броят на мъжете намалее, а този на жените се увеличи. Тогава бракът на мъжа с повече от една жена не е задължение, а разрешение. Освен това, то не е неограничено, а е обвързано с условието за справедливост, и на онези, които се страхуват, че не ще могат да го спазват, е повелено да се задоволят само с една съпруга. Когато всички тези ограничения и условия се разглеждат комплексно, става ясно, че от гледна точка на приспособяването към средата, променяща се във времето, това позволение е най-уместният подход.)

4. И давайте на жените задължителната плата от сърце! А ако ви отстъпят нещо от него, яжте го със здраве и охота!

5. И не давайте на несъзнаващите своите имоти, които Аллах е сторил опора за вас, но ги хранете от тях и ги обличайте, и им говорете благи думи!

6. И изпитвайте сираците, докато станат за брак, и щом забележите у тях зрелост, предайте им техните имоти и не ги изяждайте разточително и припряно, да не би да порастат. И който [настоятник] е богат, нека се въздържа, а който е беден, нека яде с приличие [от наследството на сираците]. И когато им предавате имотите, вземете свидетели пред тях. Достатъчен е Аллах да потърси сметка.⁹⁴

В началото на тези знамения Всевишния и Превелик Аллах повелява на хората да се боят и страхуват от Него и да дават на сираците, които са под тяхното попечителство, имуществото им, след като те достигнат пълнолетие и се забележи, че могат да опазят имуществото си. Също така повелява на хората да не ядат от имуществото на сирака, защото при арабите преди Исляма имуществото на сирака се оставяло при неговия настоятник, който го смесвал със собственото си имущество и накрая оставял за себе си хубавото, а за сирака лошото от него. По този начин настоятника злоупотребявал и отнемал имуществото на сирака с хитрост! Ес- Седий казва в тази връзка: „Настойника вземал пълната овца от стадото на сирака и на нейно място оставял слаба, след това казвал: „Овца за овца!“ , вземал оригиналния дирхем на сирака и оставял на негово място фалшив, след това казвал: „Дирхем за дирхем!“ .“ Това става причина Аллах да спусне тези

---

⁹⁴ Свещения Коран, сура Ен- Ниса: 1-6.

знамения и да възбрани престъплението, което се изразява в кражба на имуществото на сирака. Всевишният Аллах казва: „**Това е голямо прегрешение.**“ Т. е. огромен и пагубен грях.

Серията от хитрости към сирака и яденето на богатството му без право продължава, особено, когато то е момиче. Веднъж Урве ибн Ез- Зубейр /Аллах да е доволен от него/ попитал Айша /Аллах да е доволен от нея/ за следното знамение: „**А ако ви е страх, че няма да сте справедливи към сираците,**“, а тя отговорила: „**Ей сине на сестра ми, това сираче- момиче, което се намира под грижата на нейния попечител е съдружник с него в имуществото му, а той бива удивен от нейните богатство и красота, затова той възжелава да се ожени за нея, без да бъде справедлив в плащането задължителната плата (мехр). Така той ще ѝ даде много по- малка стойност за мехр, отколкото ако е друга. (В това знамение) се забранява на попечителя да се жени за момичето сирак, ако не постъпва справедливо към нея и не ѝ изплати най- високата стойност на задължителната плата мехр. А ако си мисли, че няма да бъде справедлив, тогава му се повелява да се ожени за каквато друга жена хареса, с изключение на сираците.**“⁹⁵

Всъщност горното знамение, в което се говори за сирака е низпослано заради един човек, който се е грижел и е бил попечител на момиченце сирак, но е изияждал несправедливо неговото право. Накрая той пожелал да се ожени за нея без да ѝ плаща задължителната плата (мехр) предписана от Аллах, така както се плаща на останалите жени. В този момент Аллах спуска това знамение, като му заповядва да ѝ даде задължителната плата (мехр), както е според традицията или да я остави и да се ожени за друга

---

⁹⁵ Ел- Бухари.

жена, а не за нея. След това пояснява, че той може да се ожени за две, три или най-много четири жени на веднъж. Но за съжаление често се появяват някои от враговете на Исляма, които цитират определени извадки от Корана, без да обръщат внимание на онова, което е преди и след тях. Или както е всеизвестно, те цитират словата на Всевишния Аллах: „**встъпвайте в брак с онези от жените, които харесвате две и три, и четири.**“ Като умишлено не споменават това, което е преди тях и след тях, за да настроят хората срещу Исляма и мюсюлманите. Тези хора не цитират това, което е след извадката цитирана от тях, а именно условието за полигамията, което се изразява в справедливостта на съпруга към всички съпруги.

Условията за полигамията (многоженството) в Корана:

Ислямът не заповядва на мъжа да се жени за втора, трета или четвърта жена, но му позволява това, като поставя ясни условия, които го карат да вземе това нещо на сериозно и да се замисли преди да прибегне към полигамията. От тези условия са:

- **Да бъде сигурен, че ще постъпва справедливо между съпругите относно подsigуряването на храна, дрехи, пиене и пренощуване. А ако ли не, тогава за него се отнасят словата на Всевишния Аллах: „А ако ви е страх, че няма да сте справедливи с една“⁹⁶.**
- Да няма несправедливост и подтисничество от негова страна към съпругите или да няма склонност към една за сметка на друга. Всевишния Аллах казва: **“И не ще**

---

⁹⁶ Ен- Ниса: 3.

съумеете да сте справедливи към жените [си], дори да се стремите. И не се увличайте всецяло по една, та да оставите друга висяща. И ако се помирявате и сте богобоязливи Аллах е опрощаващ, милосърден.⁹⁷

Също така Пратеника на Аллах ﷺ казва: „**Който има две съпруги и се увлече по едната, той ще дойде на съдния ден с едно наклонено рамо.**“⁹⁸

Скъпи читателю, трябва да се знае, че Ислямът е световна религия, низпослана за всички хора, във всяко едно време и на всяко едно място. Той не е низпослан за определени хора или общества, затова неговите закони (шерият) и правила не са съобразени с мисленето и желанията на определена група хора. Това е основната причина Ислямът да позволява на мъжа женитбата за повече от една съпруга, като по този начин, той става съвместим с реалността и условията на живот. Едно нещо може да не е подходящо за определена общност, а за друга да е, и едно нещо може да не е подходящо за определен период от време, а за друг да е. От друга страна полигамията е милост към онези жени, които биха останали без съпрузи поради една или друга причина. Онзи, който желае да се възползва от тази възможност, нека да се възползва, но задължително да се придържа към условията ѝ, а онзи, който не желае, нека да се задоволи с една съпруга!!

---

⁹⁷ Ен- Ниса: 129.

⁹⁸ Ахмед, Ебу Давуд и Ен- Несай- сахих.

Пета глава

Законите, които управляват обществата

- **Разликата между Шериата на Исляма и законите съчинени и приети от човека.**
- **Мнението на Библията за демокрацията.**
- **Шериата на Исляма и свободата на словото.**

Пета глава

Законите, които управляват обществата

Разликата между Шериата на Исляма и законите съчинени и приети от човека:

Има много законодателни системи, които управляват и се опитват да приведат в ред обществата, като двете най-големи от тях и всеизвестни за всички съвременни общества са демократичната система и диктаторския режим. И двете системи са доказали в историята практическия си провал при постигне на мир и международно правосъдие, които светът иска от векове. Най-странното е, че света се стреми да намери система, чрез която да постигне стабилност и сигурност, а в същото време тя е пред очите им и в непосредствена близост до тях. Нима това не е системата на Шериата?! О, да!! Без съмнение това е системата, чрез която ще се постигне световен баланс, равновесие, справедливост и мир, но някои от политическите елити- вампири жадни за кръвта на невинни хора- не желаят да си признаят това, защото много добре разбират, че ще им бъде отнета властта и техните привилегии ще изчезнат. Това са именно тези елити, които са жадни за власт и диктуват закони и права, които законодателите са длъжни за записват, за да бъдат в тяхна услуга и в ущърб на поробеното общество.

Какво означава „Демокрация“:

Терминът демокрация е гръцки термин, който е съставен от две думи: „Димо“, което означава „народ“ и „Кратус“, което означава „Власт“. Или с две думи: „Държавната власт произтичаща от народа, чрез създаването

на парламентарна система, в която хората избират и поставят свои представители. На тези представители седалището им е парламента, където обсъждат приемането на законите, като един закон бива приет с мнозинството на гласовете от членовете на парламента. Т. е. онова, за което гласува мнозинството от членовете на парламента се приема, въпреки, че останалите (малцинството) от депутати са против. От тук се стига до извода, че законите и наредбите на парламента не са фиксирани и трайни, защото членовете му се сменят, а когато те се сменят, те сменят и законите. Без съмнение Превеликия Аллах казва истината, когато ни пояснява в Корана, че хората няма да намерят по-подходящи закони за тях, от законите предписани от Него (Шериат). Той казва: „**А ако истината следваше техните страсти, непременно щяха да се разрушат и небесата, и земята, и всички, които са по тях. Въпреки че им дадохме [Корана-] тяхното напомняне, те от своето напомняне се отдръпват.**“⁹⁹

Какво означава диктатура:

Законодателството на диктатурата е напълно противоположно на законодателството на демокрацията. Така е защото тук се вземат под внимание вижданията на малцинството, елита или диктатора, те са нещото, което се изпълнява, дори да бъдат в противоречие с вижданията на голяма част от народа. Аллах ни разказва в Корана за такъв човек. Това е фараона, който властваше над народа си престъпвайки и сеейки развала по земята. Той поробваше жителите на земята. Всевишният Аллах казва: „...**Рече Фараонът: “Аз ви показвам само каквото виждам. И ви насочвам само по правия път.”**“¹⁰⁰

---

⁹⁹ Ел- Му‘ минун: 71.

¹⁰⁰ Гафир: 29.

Много от нас, когато чуят термина „Демокрация“ си представят хубави значения, като: сигурност, лична свобода, зачитане на чуждото мнение, свобода на словото, свобода на вероизповеданията, права за малцинствата и зачитането на техните права, интереси и липсата на какъвто и да е вид гонения. Но в действителност не е така!!! Демокрацията има типичен диктаторски режим или по- скоро авторитарен, тъй като доста често се приемат многобройни закони, които са в полза на управляващите и срещу малцинството. Тези закони биват приети, дори да бъде очевидно, че те са в разрез с интересите, принципите и убежденията на дадено малцинство, и дори да бъде очевидно, че те му нанасят огромна вреда!!! Има много действителни случки в нашето съвремие, които ни показват истинското лице на демокрацията, от тях са:

- През 2009 г. в името на демокрацията бе проведен референдум в Швейцария, за да се предотврати изграждането на минарета. Той стана причина да се приеме закон, който се основава на мнението на болшинството от депутати, и който забранява на малцинствата от мюсюлмани да строят минарета. Именно приемането на този закон бе причина, неправителствената организация за защита на човешките права „Амнести интернешънъл“ да изрази съжаленията си и недоволството от това гласуване, чрез което се прие този закон. Тази организация подчертава, че забраната на минаретата е в противоречие с ангажимента, който е поела Швейцария за свобода на вероизповеданията!!
- В името на демокрацията и до ден днешен в някои от европейските столици не се позволява на малцинството от мюсюлмани да си построят джамии. Всеки път, когато малцинството от мюсюлмани се опита да получи разрешение за построяване на джамия, болшинството от

депутати в парламента гласуват против издаването на такова!! А в друга част от случаите, за да си измият ръцете, издават разрешително, но поставят непосилни условия, чрез които целят предотвратяването на строежа на джамия.

- В името на демокрацията в някои европейски страни са издадени закони, които забраняват на мюсюлманките да носят никаб¹⁰¹ или бурка на публични места. Тези страни се аргументират с редица неща, от които е и аргумента им, че не е прилично, нито уместно да се покрива лицето на публични места. Въпреки, че този аргумент може да бъде разумен при някои от логическа гледна точка, ние виждаме как същите правителства задължават мотоциклетистите да носят каски, които прикриват лицето на човека по улиците!!! Нима не трябва да се виждат лицата на водачите на мотоциклети, така както трябва да се виждат на мюсюлманките?!!! Има и много хора, в голяма част от европейските и източноазиатски страни, като Китай, Тайланд и други, които предпочитат да носят медицинска маска, покриваща част от лицето, просто защото те чувстват, че са защитени от вируси и заболявания. Чудно е как нито един човек не говори и не коментира казвайки, че това е неприлично дело и не е уместно да се слагат тези маски на обществени места!! Нима забраната за покриване на лицето не е неуважение към жената и нейния свободен избор?! Нима тя не ограничава нейните лични свободи и религиозни вярвания?!!!! Не е редно да принуждаваш някой да изостави вярата си и повелите в нея, само защото ти не ги одобряваш. Въпреки, че много индийски сикхи носят черни тюрбани на главите си и оставят косата си да расте, без да я подстригват, те се движат

---

¹⁰¹ Парче плат, което покрива лицето на жената.

съвсем свободно в Европа и също така заемат много държавни работни места, без да свалят тези тюрбани!!! Не е редно никой от нас да ги принуждава да свалят тюрбаните си и да подстригват косата си, само защото той не одобрява това дело и този облик, така както не е редно да се принуждава мюсюлманката да разкрива лицето и косата си.

- В името на демокрацията, в една от най-развитите страни, йеменски екстремистки партии спечелиха местните избори в няколко града. Забележете, едно от първите решения, взети от тази партия е забрана да се подsigурява халал (позволена) храна за учениците мюсюлмани в училищата на градовете, които тя управлява!!! Същата тази партия наложи на училищата да вкарат в менюто си свинско месо и други меса, които не са заклани в съответствие с ислямския закон (шерията). По този начин тя принуждава учениците мюсюлмани да престъпват повелите на религията си. Нима не е по-добре за тях да приемат закони, които елиминират престъпността и корупцията, вместо да ограничават религиозните и лични свободи на хората?!!!!
- В името на демокрацията в една от най-развитите страни е издаден закон, забраняващ методите за халал клане в страната!! А това означава, че мюсюлманите няма да имат възможност да консумират месо, защото животните не са заклани според шериятските постановления и според религията им, те не са позволени за тях. Целта от всичко това е да се подтиснат мюсюлманите, за да напуснат тази държава и да се преселят към друга, която ще ги уважава. Всички животни, които са били убити с токов удар, с удари по главата с железен чук или са били обесени, удушени или удавени не са позволени (халал) за мюсюлманите.

Тези примери са малка част от тиранията наложена от мнозинството над малцинството и техните права. Тази тирания не спазва правото на малцинствата да практикуват свободно религията си, без преследване и тормоз. Тя не им позволява дори да изберат начина, по който да се обличат и храната, с която да се хранят!! Всеки един от тези примери доказва, че демократичната система или светската система на практика, не могат да съжителстват, освен само с хора, които следват тези принципи. Що се отнася до малцинствата, тези системи непрестанно измислят нови и нови аргументи, за да оправдаят преследванията, гоненията и отнемането на правата им. Част от последователите на тези системи ясно заявяват, че те не може да приемат наличието на други правила, които не са от тяхното разбиране за демокрация!! Що се отнася до Шериата на Исляма, той е напълно противоположен на казаното до тук. Той приютява всички хора от различни религии и гласи, че правата на малцинствата са извън властта на мнозинството. Дори нещо повече, той задължава мнозинството да се ангажира да гарантира защитата на тези права и да не ги излага на риск, дори ако мнението му е различно от мнението на малцинството. При божествените закони не се зачита мнението на мнозинството, когато то е в противоречие с правата и гарантите предоставени от толерантността на ислямския Шериат. Който желае да научи повече по този въпрос, нека чете многобройните книги, които говорят за правата на немюсюлманите в мюсюлманските страни. Всевишният Аллах казва: **„И ако се подчиниш на повечето от тези, които са на земята, ще те отклонят от пътя на Аллах. Те следват единствено догадката и само предполагат.“**¹⁰²

---

¹⁰² Ел- Ен‘аам: 116.

Никоя човешка система, без значение до какво развитие е достигнала, не може да постигне мирно съжителство между народите и вътре в самите народи, така както го е направил ислямския Шериат. Причината този Шериат да постигне мир както в рамките на самия народ, така и на интернационално ниво се крие в това, че той е съставен от божествени закони и подзаконови актове, постановени от Сътворителя на човешките същества, а без съмнение сътворителя на едно нещо най- добре знае какво е добро за творенията му. Всевишният Аллах казва: „**Нима Онзи, Който е сътворил, не знае? Той е Всепроникващия, Сведущия.**“¹⁰³

Мнението на Библията за демокрацията:

Що се отнася до Библията, тя напълно отхвърля демокрацията. Апостол Павел казва в посланието си до римляните (13/ 1- 7) следното:

1 Всеки човек да се покорява на властите, които са над него; защото няма власт, която да не е от Бога, и колкото власти има, те са отредени от Бога.

2 Затова, който се противи на властта, противи се на Божията наредба; а които се противят ще навлекат осъждане на себе си.

3 Защото владетелите не причиняват страх на добротвореца, но на злотвореца. Искаш ли, прочее, да се не боиш от властта? Върши добро, и ще бъдеш похвален от нея;

4 понеже владетелят е Божий служител за твоя полза. Но ако вършиш зло, да се боиш; защото той не носи напразно

---

¹⁰³ Ел- Мулк: 14.

сабята, понеже е Божий служител, мздовъздател за докарване гняв, върху този, който върши зло.

5 Затова нужно е да се покорявате не само поради страх от гнева, но и заради съвестта.

6 Понеже за тая причина и данък плащате. Защото владетелите са Божии служители, които постоянно се занимават с тая длъжност.

7 Отдавайте на всички дължимото: комуто се дължи данък, данъка; комуто мито, митото; комуто страх, страха; комуто почит, почитта.

Шериата на Исляма и свободата на словото:

Ислямския Шериат предоставя свобода на словото, която се контролира с указанията и постановленията на божествените закони, за да се опази обществото от разврат, пороци и да се заложи взаимната обич между членовете му, като се постигат общите им цели. Не се счита за свобода на словото изразяването, което не е съобразено с никакви норми и всява кавги, развала, смут и враждебност между членовете на обществото. Свобода не означава да се нарушават и погубват правата на останалите. Всевишният Аллах казва: **„О, вярващи, едни мъже от вас да не се присмиват на други! Може да са по-добри от тях. Нито жени на жени... Може да са по-добри от тях. И не се хулете, и не се назовавайте с оскърбителни прякори! Колко лошо е името нечестивост подир вярата! А които не се покаят тези са угнетителите.“**¹⁰⁴

В днешно време ставаме свидетели на изключително много комични предавания по медиите в много страни по света, които зоват към урбанизация и просперитет. Тези комични предавания и напреднали държави са напълно безразлични към чувствата на онези хора, които биват подигравани, и на които им се присмиват по тези предавания. Така е, защото човешките закони определят това неприлично дело като свобода на мисленето и го узаконяват със закон! Доказано е, че тези предавания в някои страни са политизирани и нямат нищо общо със свободата на изразяване, те се финансират от определени политически партии, които имат за цел да допринесат

---

¹⁰⁴ Ел- Худжурат: 11.

слабост за своите политически опоненти и да им оронят престижа и честа.

Що се отнася до свободата на мисленето според Шериата, тя се контролира от правила и постановления, които се грижат да не се потъпкват и погубват правата на даден човек или на определено общество. Пример за това е въпросът с подигравката на Пратеника на Аллах ﷺ Мухаммед ﷺ!!! Какви са очакваните резултати от нея, и какви са положителните печалби, които трябва да бъдат постигнати от тази подигравка, която погубва правата на този Пратеник и на мюсюлманите по целия свят?!! Нима тази свобода на мислене и слово, не позволява чрез тази подигравка да се заложи омразата между определени народи и между мюсюлмани и немюсюлмани?! Нима тази тъй наречена свобода на словото не настройва враждебно членовете на едно общество едни срещу други?! Нима да се престъпва към мъртвите и да не се уважават се счита за цивилизованост?! Аз мисля, че ако някой дръзне да обиди човека, който се подиграва с Пратеника на Аллах ﷺ, или неговите родители, или синове, или дори любимия му футболен играч или певец, той няма да стои с кръстени ръце, но ще се бори да ги защити по всеки възможен начин. Имайте предвид, че тези държави, които злоупотребяват с Пратеник от Божиите Пратеници, под шапката на свободата на словото, предизвикват злоупотреби по някакъв начин с държавния глава или премиер, като подтикват народа към подигравки!! Така в тези държави започват да се обиждат държавния глава, министър- председателя и влиятелни личности, чрез карикатури или други подобни средства за присмиване под шапката на свободата на словото?!!!

Ислямът строго забранява да се обиждат и накръняват ярванията на останалите хора, за да не се разпадва обществото и да не се залага екстремизма и раздора при

него. Затова разумните хора (и управниците) трябва да възпрат онези, които искат да подклаждат размирици и възпламеняват враждебност между народите, защото това води до войни, които изгарят и сухото, и суровото. Всевишния Аллах казва: „**И знаем Ние, че сърцето ти се свива от техните думи. Но прославяй с възхвала своя Господ и бъди от покланящите се в суджуд! И служи на своя Господ, докато дойде при теб неизбежното!**“¹⁰⁵

Да се ограничи свободата на словото по този начин, не е присъщо само за Шериата на Исляма, а е присъщо и за други общества, които ограничават тази свобода за членовете си, с цел да запазят техните вярвания и интереси. Пример за това е Британия, която преди време забрани да се снима и излъчва филм за Месията Иса (Исус) под предлог, че християнската религия е обществената система, която трябва да се уважава и зачита. Също така има много други страни, които ограничават свободата на словото за своите граждани. Евреите също ограничават тази свобода, когато става въпрос за Холокост¹⁰⁶, като обвиняват актьора участвал в такъв филм или карикатуриста в антисемитизъм¹⁰⁷ и го наказват с лишаване от свобода.

---

¹⁰⁵ Ел- Хидж: 97- 99.

¹⁰⁶ **Холокостът** (от [гръцкото](#) *όλόκαυστον* – *όλον* „напълно“ и *καυστον* „изгаряне“) е [геноцидът](#) над приблизително шест милиона европейски [евреи](#) по времето на [Втората световна война](#), като елемент от програма за целенасочено унищожаване, планирана и изпълнена от [Нацистка Германия](#).¹¹ Понякога [понятието](#) бива заменяно с термина „шоа“ ([Иврит](#): תשואה), което на иврит означава „разрушение“ или „голяма катастрофа“. (Уикипедия)

¹⁰⁷ **Антисемитизмът** е враждебност или предубеждение спрямо [евреите](#), което граничи от индивидуална ненавист до институционално насилствено гонение. Ясно

Шериата на Исляма съдържа в себе си свободата, която повелява одобряването и възбранява порицаването. Свобода, подsigуряваща добра среда, в която се развива цялото общество. Именно тази свобода дава право на всеки човек да се изкаже и да изложи неговите мисли за неща, които касаят цялото общество, като това се отнася за неща, за които няма божествена повеля и Всевишния ги е направил да бъдат обект на съветване и обсъждане между хората. Всевишния Аллах казва: **„По милост от Аллах ти се смекчи спрямо тях. А ако беше груб, с жестоко сърце, щяха да се разотидат от теб. Извини ги и моли за опрощението им, и се съветвай с тях по делата! А решиш ли [нещо], уповавай се на Аллах! Аллах обича уповаващите се Нему.“**¹⁰⁸

Шериата определя свободата на словото, като голяма отговорност, защото тя трябва да тласка всеки един човек да прави сам разлика между истината и заблудата, праведността и порочността. Доказателство за това са думите на Абдуллах ибн Мес‘уд /Аллах да е доволен от него/: **„Не бъдете подмазвачи и хора без лично мнение казвайки: „Ако хората се отнасят с добро и ние ще се отнасяме с добро, а ако угнетяват и ние ще угнетяваме.“, но се подгответе, ако хората се отнасят с добро и вие да се отнасяте с добро, а ако се отнасят с лошо да не ги угнетявате.“**¹⁰⁹

Тази свобода на слово, която е в съответствие с божествените закони- Шериат не е само теория, и не е само за определена група хора, а е за всеки човек без изключение. Тя е приложена от човека, който е изпратен като милост за

формулираната [идеология](#) на [нацизма](#) е исторически пример за явлението. (Уикипедия)

¹⁰⁸ Аали Имран: 159.

¹⁰⁹ Ет- Тирмизи- Сахих- меукуф.

световете (Мухаммед) на практика, за да бъде образец за онези, които са след него. Ебу Зерр Ел- Худрий казва: „Дойде един бедуин при Пророка ﷺ и поиска да си му върне заем, който е бил взел от него. Този човек беше настоятелен и му каза: „Ще те затрудня, ако не ми върнеш заема.“ Когато сподвижниците му чува това, те навикаха бедуина и му казаха: „Горко ти! Ти знаеш ли с кой разговаряш? А той им отговори: „Аз си търся моето право!“ Тогава Пророка ﷺ каза: „Защо не подкрепихте човека, който си търси правата?!“ След това изпрати следното съобщение на Хауле бинт Кайс: „Ако имаш фурми дай ни ги на заем, докато получим други и ти ги върнем.“ А тя му отговори: „Разбира се!!! Ти си по- обичан за мен от майка ми и баща ми о, Пратенико на Аллах.““ [Ебу Зерр] продължава да разказва: „Тази жена му даде [фурми на заем] и той ﷺ погаси заема си и му даде в повече, за да се нахрани. [Тогава бедуина] каза: „Ти изплати твоят заем, Аллах да Ти се отдължи. А той [Мухаммед] ﷺ каза: „Това са най- добрите измежду хората. Не се счита за свята общността, при която слабият не получава правото си, освен чрез насилие и натиск.“¹¹⁰

След това примера на Мухаммед ﷺ беше последван от неговите сподвижници. Когато Ебу Бекр /Аллах да се смили над него/ беше избран за Халиф и управник на мюсюлманите, той се качи на минбера¹¹¹ и изнесе реч на хората, която съдържаше основите на държавното управление според Исляма. Основи, до които общността не може да достигне чрез законодателствата измислени и приети от хората, защото те следват страстите, интересите и

---

¹¹⁰ Ибн Мадже; Сахих Ел- Джамиа: 1857- Сахих.

¹¹¹ Минбер- Стълба, която е съставена от няколко стъпала или трибуна, която служи за изнасяне на реч, проповед или хутбе.

желанията на определени хора, и са силно податливи на промяна откъм политическа и икономическа гледна точка. Ебу Бекр казва в тази реч: „О, хора! Аз бях избран за ваш управник, макар да не съм най- добрия измежду вас. Затова ако видите, че аз съм на истината подкрепете ме, но ако видите, че аз съм в заблуда възпрете ме от нея. Покорявайте ми се, докато аз се покорявам на Аллах, а ако не се покорявам на Аллах, не ми се покорявайте. При мен най-силния от вас ще бъде слаб, докато не взема от него полагащото се (правото), и най- слабия от вас ще бъде силен, докато не му върна полагащото му се право. Изричайки тези мой слова, аз моля Аллах да опрости на мен и на Вас.¹¹²

Свободата на вероизповеданията- Ислямът се грижи за религиозната свобода на немюсюлманите- евреи и християни, като забранява да се потискат, насилват и ограничават. Затова е категорично забранено да се насилва някой от тях да остави религията си и да приеме Исляма. Всевишният Аллах казва: **„Няма принуждение в религията. Отличи се вече истината от заблудата.“**¹¹³ Противоположно на това, историята ни съобщава за гоненията, които са произлизали от християните към другOVERците, заради разликата в убежденията и вярата.

Свободата на образованието- Ислямът се грижи за свободата на търсенето и преподаването на знание, като е поставил учените на възвисено и почетно място. Противоположно на това, историята ни споменава за огромен конфликт между църквата и образованието, като

---

¹¹² От книгата „Асар ибн Бадис; Ес- Сира Ен- Небеуийех на ибн Хишам; Ел- Бидайе уе-н-нихайе на ибн Кесир. Ибн Кесир казва: „Веригата му е достоверна.“

¹¹³ Ел- Бакара: 256.

църквата силно ограничавала учените и свободата на образование.

В Шериата на Исляма е различно, той задължава всеки един мюсюлманин да търси науката, да се образова и да преподава знанието на останалите хора. Пратеника на Аллах ﷺ казва: „**Търсенето на знанието е задължение за всеки мюсюлманин.**“¹¹⁴

Шериата на Исляма повиши статуса на учените хора, като ги постави на възвисено място. Всевишния Аллах казва: „**Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които вярват и са дарени със знание. Сведущ е Аллах за вашите дела.**“¹¹⁵

Свободата на словото в Библията:

Както видяхме в посланието на апостол Павел към римляните (13/1), той зачерква всички значения на демокрацията и свободата на словото, като по- скоро установява правилата на диктатура, авторитаризъм и пълно покоряване на управника!

---

¹¹⁴ Ебу Давуд; Ибн Мадже и Сахих Ел- Джамиа.

¹¹⁵ Ел- Муджаделе: 11.

Шеста глава

Джихада според Шериата на Исляма.

- Положението на света преди, по- време и след появата на Исляма:
- Народът изповядва религията на неговият владетел.
- Налагане на християнската вяра с меч.
- Джихада и гаранта за свободата на вярата.
- Посланията на Пророка ﷺ, в които той защитава християните:
- Джихада в Исляма и видовете му:
  1. Етапи на джихада.
  2. Нещата, които възпрепятстват провеждането на джихада.
  3. Целта на джихада.
  4. Към кого е насочен на джихада.
  5. Правила на джихада.
- Дали всяка война проведена от мюсюлманите е джихад?
- Свещените войни.
- Разликата между джихад и война.
- Джихада в Библията.

Шеста глава

Джихада според Шериата на Исляма:

Тази глава не е достатъчна, за да се обхване определението на джихада, причините за провеждането му, целите от него и самия начин, по който се провежда. Затова ние ще разгледаме това нещо на кратко, за да придобие уважаемият читател представа какво точно представлява джихада в името на Аллах. Какво представлява джихада, който се използва като пропаганда и всяване на смут от онези, които мразят Исляма, за да сплашат хората и да опетнят сияещия образ на Шериата? От нашето изложение /с позволението на Аллах/ ще се изясни, че той не е нещо лошо, а милост за всички хора.

Положението на света преди, по- време и след появата на исляма:

Онзи, който проучи цялата история на цивилизациите и народите, ще открие, че земята е била една огромна площ от разпален пламък на непрестанни войни, горивото на който са били мъжете и парите. Колко града са разрушени?! На колко държави икономиката е напълно съсипана? Колко жени са останали вдовици?! Колко деца са останали сираци?! Колко много права са погубени на милиони хора, които са станали жертва на тези войни?! В Европа няма нито една страна, която да е била напълно стабилна и да е останала с непокътнати граници. Континента винаги си променял границите заради нашествие от изток, запад, север или юг. Този пламък на непрестанни войни между държавите не е утихнал дори за един ден, а те самите

понякога са в състояние, в което плащат данъци (победени), а друг път са в състояние, в което вземат данъци (победители), като целта от налагането на данък, е да се отдава почит на победилата държава, но ако победената държава откаже да го плаща на доминиращата, това се приема като обявяване на война.

Народът изповядва религията на неговият владетел:

Такова е било положението на човешките същества, преди появата на Исляма- народа е бил длъжен да изпълнява вярванията на своите крале. Например: Нито един гражданин на Византийската империя не се е осмелявал да приеме религията на Персийската империя, в противен случай се считал за предател на императора и е бил осъждан на смърт, като се разпъвал на кръст затова, че е приел религията на врага, както и обратното. Още по- лоши от това са войните, които се провеждали между различните течения при християните. Пример за това са римляните, които са преследвали египетските копти, затова че са били християни. И дори след като римляните се отказват от идолопоклонничеството и приемат християнството за официална религия, те не престават да преследват и убиват копитите, защото са били от различни християнски течения.

Налагането на християнската вяра с меч:

Християните са били една малка подтисната група по време на римската империя, но когато Константин първи

приема християнската вяра, тя се засилила и станала официална религия на империята. След това империята започнала да преследва езичниците и да разрушава техните храмове превръщайки част от тях в църкви. Дори нещо повече, християните, които са изповядвали друго течение на тази вяра, са били гонени от тази империя. От примерите за това са:

- По времето на Теодосий I християнството е обявено като единствената религия, която ще бъде приета в римската империя. В следствие на това е изгоряна александрийската библиотека с мотива, че в нея се съдържат езически книги. Също така са били забранени гръцките олимпийски игри с аргумента, че те са езически обичай.
- През 772 год. крал Карл Велики започва война със саксонците, която продължава 33 години, за да наложи християнството върху тях с меч. През този период (782 год.) се осъществява клането в гр. Верден, при което са заклани 4500 саксонски пленници, защото са отказвали да приемат християнството!!! След като армия на Карл Велики си тръгна, саксонците отмъстили за клането като изгорили църквите и заколили свещениците в отговор на това, което се е случило. Това става причина Карл Велики да издаде закон да се убие всеки, който откаже да приеме християнството от саксонците.
- От 1929 г. до 1945 г. се създава хърватско революционно движение, което започва да коли всеки един православен сръбски християнин отказал да приеме католицизма. Това движение оставя след себе си стотици хиляди сръбски жертви.

- „Откраднатите деца“ или „откраднатите поколения“. Между 1909 и 1970 г., австралийското правителство и австралийската църка отнемат децата от родителите аборигени със сила и ги държат далеч от тях за да ги превъзпитат и да станат християни.
- През 2007 г. папата на Ватикана поднесе своите извинения за клането на жителите на Латинска Америка, които са били преследвани и в момента страдат от телесните повреди, причинени от принудителните кампании на покръстване, практикувани от испанските колонизатори.¹¹⁶
- Между шестнадесети и седемнадесети век, португалските колонизатори преследват, изтезават и колят всеки един, който отказва да се превърне в християнин от жителите на Индия. Колонизаторите са унищожили повече от 300 хиндуистки храма и са забранили на свещеници хиндуисти да четат книгите си, като са предвиждали строги наказания за нарушителите. Те са принуждавали децата в продължение на повече от петнадесет години, да слушат само християнски проповеди, като са наложили португалския език на индийския народ и са забранили употребата на родният им език.

Това е само кратко изложение за налагането на християнството над хората с меч и преследването на изповядващите други религии. Към него ще добавя разпалените войни, които са били между християнските деноминации- между католици, протестанти и православни, породени от разликата във убежденията и натиска едни над

други. От примерите, които илюстрират степента на омраза между християнските общности са следните:

- Клането на редица катарите от католиците в регион Лангедок, Южна Франция от 1209г. до 1229г., когато папа Инокентий III обявява кръстоносен поход за заличаване на катарите. Този поход довежда до масово клане, при което броя на жертвите за период от 20 год. достигна един милион. Първото от тези кланета е клането в град Безие през 1209г., където са били заклани всички жители на този град и той е опожарен изцяло, след тежка обсада около него.¹¹⁷
- Клането в града Мериндол, Франция през 1545г., където хиляди християни вандалски са били убити от католиците.¹¹⁸
- Клането в Тулуза, Франция през 1562г., където 5000 протестанти са били убити от католици, а онези, които са останали живи са прогонени от градовете им.¹¹⁹
- Клането във Васи, Франция през 1562г, където католици са застанали срещу протестанти и са възникнали осем религиозни войни насочени срещу протестантите.¹²⁰
- Клането на празника на Свети Михаил в Ним, Франция през 1567 г., където протестантите

---

¹¹⁷ Албигенен кръстоносен поход или Катарски кръстоносен поход (1209-1229), катаристика, папа Инокентий III, клането в Безиес 1209.

¹¹⁸ Мериндолското клане (1545 г.), валденсите..

¹¹⁹ Бунтовете в Тулуза 1562.

¹²⁰ Масовото клане във Васи 1562.

извършват коленето на католиците в града, в резултат на което са убити 24 католически свещеници противопоставили се на преследванията и гоненията.¹²¹

- Клането на празника на Свети Вартоломей, Франция през 1572 г., когато 30 хиляди протестанти са били убити от католици.¹²²
- Многото кланета от протестанти на католици и от католици на протестанти по време на единадесетгодишната война между ирландските католици, британските парламентаристи и шотландските протестанти в Ирландия (1641 -1652).¹²³
- Кланетата и преследванията срещу хиляди хора от деноминацията за подновяване на кръщението (анабаптисти) осъществено от католици и протестанти заедно, между 1525 и 1660 г. Това довело до големи миграции на привържениците на тази общност в континента Северна Америка.¹²⁴
- През 1656 Макариос III- антиохийски патриарх пише за кланетата на полските католици срещу християни- последователи на гръцката православна църква, като сочи, че броят на загиналите в тези кланета варира между седемдесет и осемдесет хиляди.¹²⁵

Това е една малка част от айсберга на многото войни, конфликти, кланета и преследвания, които са практикувани

---

¹²¹ Католишкото клане в Ним, деня на Свети Михаил (1567), Ним.

¹²² Вартоломеева нощ 1572.

¹²³ Ирландски конфедерални войни 1641 - 1652.

¹²⁴ Анабаптисти 1525 - 1660.

¹²⁵ Макариос III, патриарх на Антиохия.

от последователи на християнството един срещу друг. След това изложение ще хвърлим поглед върху джихада в Исляма, за да се изясни на разумния човек, че той е милост за човечеството, а не както си представят онези, които се кърмят от гърдата на предубедените и политизирани медии.

Джихада и гаранта за свободата на вярата:

За да разберем до каква степен Исляма гарантира свободата на вярата, ние трябва да се запознаем с реалните цели на джихада. За да придобием по-ясна картина, ще започнем плавно да разлишваме значението на думата „джихад“. Тази дума има две основни значения- всеобщо и специфично значение:

1. Всеобщото значение се разделя на два вида:

- **Джихад с душата**- това означава самият човек да води война с душата си, за да се научи на религията, да я прилага с дела и да призовава към нея с мъдрост и търпение. Също така означава да се бори със страстите на душата си в изоставянето на греховете (харам) и извършването на задължителните неща (фард), според възможностите си, за да спечели задоволството на Аллах. Пратеника на Аллах ﷺ казва: **„Провеждащия джихад (джихадиста) е онзи, който води война с душата си, заради Всемогъщия и Превелик Аллах.“**¹²⁶
- **Джихад с шейтана (дявола)**- това е непоколебима война с онова, което шейтана нашепва от подозрения,

---

¹²⁶ Сахих ибн Хиббан и Сахих Ебу Давуд: 2258.

съмнения и подкопаване на вярата, както и търпение към онова, което той нашепва като сладострастия, разврат и аморалност. Всевишния Аллах казва: **„И ако те подбуди сатаната, при Аллах търси убежище! Той е Всечуващия, Всезнаещия.“**¹²⁷

Така всеобщия Джихад е истинският джихад, който човека не престава да води през целия си живот, борейки се с душата си и шейтана. Също така всяко дело, което мюсюлманина извършва надявайки се на награда (севап) единствено от Аллах се счита за джихад. От примерите за това, са следните:

- Извършването на поклонението хадж в Свещената Джамя в Мекка е джихад поради трудностите, търпението и похарчените средства заради Аллах. Предава се от Айша /Аллах да се смили над нея/, че е казала: **„Аз казах: „О, Пратенико на Аллах, ние (жените) виждаме джихада като най-превъзходното дело!!! Да участваме ли в него?“ А той ми отговори: „Най- превъзходния джихад е приетия хадж.“**¹²⁸
- Прокарване на истината и призоваване към нея. Пратеника на Аллах ﷺ казва: **„Най- превъзходния джихад е справедливото слово пред несправедлив владетел или управник.“**¹²⁹
- Оповестяване на Исляма към немюсюлманите, чрез разяснение, аргументи, знамения от Корана и търпението към негодите и онези, които отказват да повярват, са от джихада. Всевишния Аллах казва: **„И**

---

¹²⁷ Фуссилет: 36.

¹²⁸ Ел- Бухари.

¹²⁹ Ебу Давуд.

ако желаехме, щяхме да изпратим във всяко селище предупредител. И не се покорявай на неверниците, и чрез него [-Корана] води срещу тях велика борба!“

- Повеляването на одобреното и възбраняването на порицаното е от джихада. Всъщност това е мисията на Пратениците и техните последователи до ден днешен. Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Всеки Пророк преди мен, който е бил изпратен към определена общност, е имал хора от общността, които са го подкрепяли, заучавали са неговите учения (суннет) и са следвали примера му. Но след тях идват други поколения, които говорят онова, което не вършат и вършат онова, което не им е повелено. Онзи, който води джихад с тях чрез ръцете си, той е вярващ, и онзи, който води джихад с тях чрез езика си, той е вярващ, и онзи, който води джихад с тях чрез сърцето си, той е вярващ. След тези (три) неща няма вяра, дори колкото най-малкото зрънце.“¹³⁰
- Добротата към хората, липсата на вреда и зло към тях, търпението към дразненията и гоненията произхождащи от тях и ощастливяването им е от джихада. Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Човекът, който е в помощ на вдовицата или нуждаещия се, е **като воюващия (джихадиста) по пътя на Аллах;** или като онзи, който отслужва молитва намаз през цялата нощ и говее през целия ден.“¹³¹

---

¹³⁰ Муслим.

¹³¹ Ел- Бухари.

- Предприемането на пътуване, за да се сдобие човека със знание за религията е от джихада. Пратеника на Аллах ﷺ казва: **„Който излезе (от вкъщи), за да търси знанието (за религията) е по пътя на Аллах, докато се върне.“**¹³²
- Придобиването на знание (за религията) е джихад. Пратеника на Аллах ﷺ казва: **„Който дойде към тази моя джамия, като не е дошъл за нищо друго, освен за добро, което да научни или предаде на друг, той е като онзи, който участва в джихад по пътя на Аллах. А който дойде за друго освен това, той е като човек, който гледа към стоката на другия.“**¹³³
- Уважението на родителите и почитането им е джихад. Разказва се за един човек, който отишъл при Пратеника на Аллах ﷺ, за да потърси от него разрешение да участва в джихад, а той му казал: **„Родителите ти живи ли са?“** Човекът отговорил: „Да.“ Тогава той му казал: **„Води свещена война джихад при тях двамата.“**¹³⁴
- Честността, предпазването от измяна и опазването на повереното от хората, обществото или държавата е джихад. Пратеника на Аллах ﷺ казва: **„Когато един работник бива нает и си вземе правото (от работодателя), след това отдаде правото (на работодателя), той не престава да е като участника**

---

¹³² Ет- Тирмизи- според него е хасен, а според Шейх Албани е Сахих- Виж: „Сахих Ет- Тергиб уе Ет- Терхиб“: 88.

¹³³ Сахих инб Мадже и Сахих Ел- Джамиа: 6184.

¹³⁴ Сахих Ел- Бухари.

в джихад по пътя на Аллах, докато се върне в къщи.¹³⁵

2. Специфичното значение на думата джихад-джихада (войната) при самозащита и при заповед от управника на мюсюлманите.

Всевишния Аллах казва: „И защо да не се сражавате по пътя на Аллах и заради слабите от мъжете, жените и децата, които казват: “Господи наш, изведи ни от това селище, обитателите на което са угнетители! И стани наш покровител, и стани наш избавител!”¹³⁶“

Специфичното значение на думата джихад се дели на две:

- **Джихад при самозащита- той също е два вида:**
  - **Джихад, който се провежда извън границите на държавата-** с него се цели премахването на гнета и отдалечаването му, чрез воюването с онези, които застрашават домовете, честа, богатствата и религията на мюсюлманите- това е законно право за всички хора. Но ако става въпрос за земни облаги, като проява на сила, унижаване на народи и управници, възползване от полезни изкопаеми и отмъщение, тогава според Исляма не се позволява провеждането на война (джихад).
  - **Джихад, който се провежда вътре в самата държава- той е два вида:**

---

¹³⁵ Ет- Таберани. Според Албани е сахих- виж „Сахих Ет- Тергиб уе Ет- Терхиб“: 774.

¹³⁶ Ен- Ниса: 75.

- **Джихад насочен срещу определен човек** - той се осъществява при самозащита или предпазване от кражбата, престъплението, убийството или нападението на друг човек. Този джихад се осъществява посредством:
  - ✓ Ръка- това включва отблъскване на престъпника и възпирането му от извършване на престъплението.
  - ✓ Диалог- ако човека не може да възпре престъпника с ръка, тогава прибегва към поучение и благи думи.
  - ✓ Сърце- ако не може да възпре престъпника, тогава му остава да води джихад със сърцето си, като порицава това дело и го счита за непристойно. Това е последния и най- важен метод, защото той способства за съживяване на сърцата, отхвърляне на несправедливостта и нежеланието да се наблюдават престъпления.

Пратеника на Аллах ﷺ казва: „**Който от вас види нещо порицано, нека го промени с ръката си, а ако не може [с ръката си, нека го промени] с езика си, а ако [и така] не може [нека го ненавижда] със сърцето си, и това е най-слабата вяра**”¹³⁷
- **Джихад насочен срещу определена група хора**- той се провежда срещу група мюсюлмани, които са прекрачили закона на шериата, докато се върнат към истината. Всевишния Аллах казва: „**И ако две групи от вярващите се сбият, помирете ги! Но ако едната от тях престъпи спрямо другата,**

сражавайте се против онази, която е престъпила, докато се върне към повелята на Аллах! А щом се върне, помирете ги справедливо и постъпете безпристрастно! Аллах обича безпристрастните.“¹³⁸

Именно това се има предвид с думите на Пратеника на Аллах ﷺ: „**Помогни на брат си (по вяра), независимо дали е угнетител или угнетен!**“
Сподвижниците казали: „О, Пратенико на Аллах, ще му помогнем, ако той е угнетен, но как да му помогнем, ако е угнетител?!“
А той отговорил: „**Възпирайте го от гнета и така му помагате.**“¹³⁹

➤ **Джихад по заповед от управника (Джихад ет-Талeб):**

За да разберем по-добре, кой джихад е заповядан от управника на мюсюлманите, ще разгледаме част от писмата- послания на Пратеника ﷺ, адресирани до императора на Византия Ираклий и владетеля на Александрия Мукаукас. Така ние ще погледнем зад паравана на събитията, а не само към реалността на случилото се.

Посланията на Пророка ﷺ, в които той защитава християните:

Пратеника на Аллах ﷺ критикува угнетяването, репресиите и несправедливостта, които са били между християните. Той критикува християните, че сами угнетяват

---

¹³⁸ Ел- Худжурат: 9.

¹³⁹ Ел- Бухари, Ахмед и Ет- Тирмизи.

себе си, заради съдружаването им с Аллах. Тази критика е записана в посланието му към императора на Византия Ираклий. Нека разгледаме това послание:

„В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

(Това писмо е) От Мухаммад, раб на Аллах и Негов Пратеник, до Ираклий, император на Византия. Мир на този, който следва правилния път. Приеми Исляма и ще бъдеш спасен, приеме исляма и Аллах ще ти даде двойна награда, а ако откажеш, тогава не само грехът на твоя отказ ще понесеш, а и греха на отказа на твоите поданици, ще падне върху главата ти.

„Кажете: “О, хора на Писанието, елате към едно общо слово между нас и вас да не служим на друг освен на Аллах и да не Го съдружаваме с нищо, и едни от нас да не приемат други за господари, освен Аллах!” А отвърнат ли се, кажете: “Засвидетелствайте, че сме мюсюлмани!”“¹⁴⁰

От посланията, които е изпратил е и това до владетеля на коптите и управник на Александрия Мукаукас¹⁴¹:

„В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

От Мухаммад, раб на Аллах и Негов пратеник до Мукаукас, наместник на Египет.

Мир на този, който следва правилния път. А след това те каня да приемеш Исляма. Затова ако искаш сигурност, приеме Исляма. Ако приемеш Исляма, Аллах, Най-

---

¹⁴⁰ Муслим.

¹⁴¹ Cyrus of Alexandria.

великия, ще те възнагради двойно. Но ако откажеш, ще носиш бремето от прегрешението на всички копти.¹⁴²

В тези писма се усеща как Пратеника на Аллах ﷺ поучава Ираклий и Мукаукас и как ги порицава за кланетата, които са били срещу дезертацията на арианите и коптите в Египет. Трябва да се знае, че арианството не е било присъщо за малка група хора, а то е доминирало в цяла Европа!! Това се потвърждава с думите на св. Йероним, който казва: **„Света се събуди от дълбок сън, за да се види като арианин.**“¹⁴³

Но за съжаление тези зверства против арианите се укриват умело. Затова онзи от вас, който иска да научи повече за тях, нека да погледне книгите говорещи за тези жестокости насочени срещу тях.

Както по-рано споменахме, че правилото, с което се е работило в миналото, по всички краища на света, гласи следното: "Хората са на религията на техните царе по принуда, и никой няма право да приема друга религия и да вярва в друго, а не в това, в което вярва царя." Тук идва ролята на джихада заповядан от управника на мюсюлманите, при който мюсюлманската армия излиза, за да разпространява посланието на Исляма към хората, да потвърди Божието слово и да отнеме властта от несправедливите управници, императори и крале, които потискат хората, принуждават ги да приемат тяхната религия и ги възпират от свободата на вероизповеданията и Исляма. Това нещо ще го разясним по-подробно в следващите страници. При този вид джихад се разменя последователността на предишната подредба на действия,

---

¹⁴² Задул- Меад: 3/ 603.

¹⁴³ Вижте: "Когато Исус стана бог", стр. 191, Ричард Е. Рубенщайн.

която включва ръка, език и сърце. Тук се започва първоначално с език- благи думи и поучения, след това при нужда се прибъгва към ръката- сила. Като за този вид джихад е задължително да има повеля или разрешение от водача на мюсюлманите. Шейх Мухаммед ибн Усеймин /Аллах да се смили над него/ казва: „**Не е позволено на войската да прибъгва до война (нападение), без да има позволение от водача на мюсюлманите, независимо каква е обстановката, защото онези, които обявяват война и джихад са владетелите и управниците, а не обикновените хора. Обикновените хора са под владението на управниците, затова никой от тях няма право да прибъгва към военни действия, без позволенията на управника. Изключение е само случая на защита или самозащита. Например: Ако ги изненада врага и те са застрашени, тогава им се позволява да се защитават чрез провеждането на война, (без разрешението на водача). Това не е допустимо (да се воюва без позволенията на водача, освен при самозащита), защото повелята е във владението на управника, а прибъгването до военни действия, без негово позволение е престъпление към него и прекрачване на закона. Също така, ако се позволяваше на обикновените хора да водят джихад, без позволенията на водача (имама), щеше да настъпи пълен хаос. Всеки, който желаше щеше да се качи на коня и да воюва. Ако това беше позволено за хората, щеше да доведе до огромна развала.**“¹⁴⁴

Също така Шейх Усеймин споменава едно много важно условие за провеждането на този вид джихад (по заповед на управника да се воюва извън границите на държавата), а то е способността. Той казва: „**За този вид**

---

¹⁴⁴ Шерх Ел-Мумтения (8/ 22).

джихад има едно задължително условие. То е мюсюлманите да имат сила и способност да воюват. А ако нямат такава възможност, впускането във война за тях е доброволно хвърляне да душите им в гибелта (смъртта). Поради огромната важност на това условие, Аллах не е предписал джихада за мюсюлманите, докато те са били в Мекка (преди преселението)- те са били слаби и неспособни да воюват. След като се преселват към Медина, създават Ислямска държава и стават силни, чак тогава им е повелено да воюват срещу гнета и неправдата. От казаното до тук се разбира, че наличието на това условие е неизбежно за провеждането на джихад. А ако това условие не е налично, тогава джихада отпада за мюсюлманите, така както отпадат останалите задължения при невъзможност и неспособност.“¹⁴⁵

Етапите на джихада извън граница, който е заповядан от управника на мюсюлманите:

За този вид джихад има три етапа, които са последователни, и е задължително да се спазва тяхната последователност, а те са:

1. Призив към Исляма-

това е първата задължителна стъпка, при която водача на мюсюлманите изпраща послания към определен владетел, чрез които го призовава да приеме Исляма. Този владетел има пълното право да приеме Исляма, така както има пълното право да откаже да го приеме и да остане на религията си.

---

¹⁴⁵ Шерх Ел-Мумтения (8/ 7).

2. Плащането на данъка джизйе¹⁴⁶ -

този вид данък- джизие- е глобална система, с която работи целия свят от древни времена, та чак до ден днешен. Той е символ на лоялност, примирие и сигурност. Всички страни по света са в състояние, в което или вземат джизйе (известна сума пари или други облаги като данък) или плащат джизйе на друга държава. Затова отказа от плащането на такъв данък се счита за отхвърляне на примирието и лоялността и говори, че определената държава е готова за провеждането на война. Системата на джизйе е система, която работи до ден днешен, защото целия свят е оплетен в многобройни договори между държавите. Например: Всяка една велика държава се договаря с по- малка и слаба държава от нея да я подкрепя политически и военно, ако тя плаща определена сума, която е вид джизие и т.н... Също така понякога в замяна на тази подкрепа, по- силната държава получава привилегии и материални облаги от по- слабата, като например да се възползва от военните бази и да разполага свои войски на нейна територия, използвайки безвъзмездно летищата и пристанищата. В друга част от случаите по- силната страна се възползва от полезните изкопаеми на по- слабите държави- диаманти, уран, желязо петрол и др. като ги изкупува на нищожно ниски цени. А други силно развити държави получават специални икономически привилегии за инвестиране в по- слабите страни и т.н. Всичко това се извършва за да получи по- слабата държава политическа и военна подкрепа, защото ако тя откаже да се договори с по- силната държава, тази държава ще нахлуе в нея с войските

---

¹⁴⁶ Джизие или харач (харадж) е паричен данък в [мюсюлманските страни](#), който бил събиран от немюсюлманското население. В облагателната практика на различни страни и в различни периоди джизие и хараджа били разглеждани като един и същ или като два отделни данъка. (Уикипедия).

си и ще запази надмощието си чрез война. Ето това е системата на джизие (данък). *[Как мислите, дали този данък е широко разпространен в днешно време?]*

Призованият крал или владетел на дадена държава има избор да приеме Исляма или да остане на религията си и да запази властта си от нападения и гонения, като плаща данъка джизие. Този данък е парична стойност, която се плаща в замяна на защитата и сигурността, които подsigурява Ислямската държава за немюсюлманите. Когато границите на една държава се допират до границите с Ислямската държава, данъка джизие е вид примирие между тях, както е при всички държави по света. Този данък гарантира на немюсюлманската страна, че тя няма да бъде нападната от Ислямската държава, а когато бъде нападната от друга войска, мюсюлманите са длъжни да ѝ окажат подкрепа и да прогонят нападателя, дори да се наложи провеждането на война.

Забележка: Ако владетеля приеме да плаща джизие, не означава, че може да върши каквото си поиска с неговия народ, като да ги поробва, да ги потиска и да им налага неговите вярвания. Той е задължен да не воюва срещу Исляма и последователите му, като не възпрепятства призива на призоваващите мюсюлмани и не възпира онези, които доброволно решат да приемат Исляма. Затова, който желае от народа му нека доброволно да приеме Исляма, а който не желае нека остане на религията си. Всевишния Аллах казва: **„И кажи: “Истината е от вашия Господ. Който желае, да вярва, а който желае, да остане неверник! Ние приготвихме за угнетителите Огъня, загражденията на който ги обкръжават.“¹⁴⁷**

3. Война-

---

¹⁴⁷ Ел- Кехф: 29.

единствено след като държавния глава на определена страна откаже да приеме Исляма и да плаща джизие се позволява на мюсюлманската войска да го нападне с война (когато има заповед от техния водач), като воюват срещу него и армията му. Що се отнася до народа на немюсюлманската държава, който не се сражава с мюсюлманите, той не се напада и няма връзка с войната. Затова е забранено (в Шериата) да се убиват, нараняват и нападат онези, които не участват във войната срещу мюсюлманите, като деца, жени, възрастни хора, свещеници, монаси и всички мирни граждани.

Нещата, които възпрепятстват провеждането на джихада извън граница:

Джихада извън граница- с позволението на водача на мюсюлманите-, не е нещо, което няма пречки да бъде изпълнено. Има важни фактори, които възпрепятстват провеждането му, и от тях са:

- ❖ Невъзможността на мюсюлманите да водят война, поради слабостта им и малката им численост.
- ❖ Наличието на мирен договор или споразумение да не се води война- в този случай не е разрешено (грях е) за мюсюлманите да нарушават това примирие. Наличието на тези примирия и споразумения е често срещано явление в ден днешен, защото огромна част от държавите имат сключени договори за примирие и сътрудничество.
- ❖ Ползите от не провеждането на война да са явни и по-големи от щетите, които се предполага, че ще се появят при провеждането ѝ. В този случай дори мюсюлманите да са силни и да са способни да водят

война, те трябва да се въздържат и да не воюват, защото вредата ще бъде по-голяма от ползата. Пример за това е примирието сключено между мюсюлмани и езичници при Худейбийе¹⁴⁸.

Целта на джихада:

Непрестанно някои медии, които излъчват само отрова и разпространяват само лъжи за постигане на определени политически цели, заявяват, че джихада означава завладяване на света, за да бъде под едно правителство и да властват единствено мюсюлманите. Това твърдение съвсем не е вярно и напълно противоречи на словата на Всевишния Аллах: „**И ако твоят Господ бе пожелал, щеше да стори хората една общност. Ала те не престават да са в разногласие, освен които [заслужават] твоят Господ да ги помилва и Той [така] ги е сътворил. И се сбъдна Словото на твоя Господ: “Непременно ще напълня Ада с джинове и хора заедно.”**”¹⁴⁹

Истинските цели на джихада са пояснени в следните слова на Всевишния Аллах: „**На онези, срещу които е обявена война, им се позволи [да воюват], защото бяха угнетени Аллах има сила да им помогне, онези, които бяха прокудени от техните домове без право, само защото казват: “Аллах е нашият Господ!” И ако Аллах не отблъскваше едни хора с други, щяха да бъдат**

---

¹⁴⁸ Местност в близост до Мекка, на която се сключва това примирие, условията на което са в ущърб на мюсюлманите. Но въпреки това Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ го сключва, защото видял по-голяма полза в него, отколкото във воюването.

¹⁴⁹ Худ: 118- 119.

разрушени и манастирите, и църквите, и синагогите, и джамиите, където името на Аллах се споменава много. Аллах ще подкрепи онези, които Го подкрепят. Аллах е всемогъщ, всемогъщ. Онези, които, ако ги утвърдим на земята, отслужват молитвата и дават милостинята закат, и повеляват одобряването, и възбраняват порицаването... При Аллах е завършекът на делата.”¹⁵⁰

(Това знамение разкрива поведението на истинските вярващи дори когато им е дадена власт на земята, те изпълняват повелите на Аллах и са гравивният елемент в обществото.)

От тези знамения ние разбираме, че целта на джихада е да защити правото на човека и религията му, и да премахне гнета и несправедливостта. Също така разбираме, че той е в полза на евреи, християни и мюсюлмани, а не само на мюсюлмани.¹⁵¹

Без наличието на това, което Аллах е предписал от отблъскване на несправедливостта и лъжата с война, щеше да се погуби истината, да се опустоши земята и да се разрушат храмовете, като църкви, манастири, синагоги и джамии.¹⁵² В това благословено знамение, ние виждаме резултата от провеждането на джихад, който се крие в надмощието на справедливите и честни хора над тиранията, гнета, несправедливостта и лъжата. Този откъс от Корана ни пояснява, че хората, които участват в джихад са длъжни да въвеждат ред и дисциплина, а не да сеят развала; те трябва да изпълняват молитвата намаз, а не да се гордеят на земята;

---

¹⁵⁰ Ел- Хадж: 39- 41.

¹⁵¹ Тефсир ибн Ашур.

¹⁵² Тефсир Ел- Муйессер.

те са задължени да дават зекята¹⁵³, който се полага на бедните и изнемощели хора, изпаднали в нужда; те нямат право да конфискуват богатствата и парите на хората, но са задължени да ги призовават към одобреното (добри дела и думи), и да ги възпират от порицаното (като лъжа, кражба, измама и т.н.)

Към кого е насочен на джихада:

След като разбрахме, че целта от джихада е да се запази правото, истината, да се издигне словото на Аллах и да се полагат грижи за слабите и немощни хорица, ще разгледаме следния въпрос: „Към кого е насочен джихада?“ Аллах ни отговаря на този въпрос със словата си в Свещения Коран: „**Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите. Аллах ви забранява само да се сближавате с онези, които воюват с вас в религията и ви прогонват от домовете ви, и помагат за прогонването ви. А които се сближават с тях, те са угнетителите.**“¹⁵⁴

Ибн Аббас казва: „Езичниците по отношение на позицията си към Пророка ﷺ и вярващите бяха разделени на две групи: „Част от тях воюваха срещу него, и той воюваше срещу тях, а друга част от тях бяха в примирие с него- те не воюваха срещу него, и той не воюваше срещу тях.“¹⁵⁵ Пратеника на Аллах ﷺ казва:

---

¹⁵³ Задължителна милостиня за всеки мюсюлманин.

¹⁵⁴ Ел- Мумтехане: 8- 9.

¹⁵⁵ Ел- Бухари.

„Ако някой убие човек, с който е сключено примирие, и е под закрилата на Аллах и закрилата на Неговия Пратеник, той няма да подуши миризмата на Дженнета (Рая), а миризмата му се усеща от разстояние на седемдесет години.“¹⁵⁶ В друго предание той عليه السلام казва: „Нима онзи, който е убил душа, с която е сключено примирие, и тя е под закрилата на Аллах и под закрилата на Неговия Пратеник, не е подкопал (нарушил) закрилата на Аллах? Той няма да помирише миризмата на Дженнета, а миризмата му се усеща от разстояние на седемдесет години.“¹⁵⁷ В трето предание той عليه السلام казва: „Вие ще завладеете Египет. Там е мястото, където (парите) се наричат „Кират“. Когато го завладеете, се отнасяйте добре с жителите му, защото те имат право на закрила и родствени връзки.“¹⁵⁸

Нека сега да видим какво казват книгите на християните за степента на толерантност от мюсюлманите към немюсюлмани и липсата на подтисничество и гонения към тях.

В книгата на Синаксар¹⁵⁹ се споменава следното: „Една от най-важните книги на Коптската православна църква, е книгата, която съдържа в себе си историята на пророците, мъчениците и светиите. Там се споменава историята на Амр ибн Ел- Аас /Бог да се смили над него/ и папа Бенджамин първи¹⁶⁰, от която можем да видим към

---

¹⁵⁶ Ибн Мадже- сахих.

¹⁵⁷ Ет- Тирмизи- сахих.

¹⁵⁸ Муслим.

¹⁵⁹ Coptic Synaxarium, Pope Benjamin I of Alexandria http://st-takla.org/Full-Free-Coptic-Books/Coptic-Synaxarium-or-Synaxarion_English/05-Topah/Coptic-Calendar_08-Toba.html#3

¹⁶⁰ Pope Benjamin I of Alexandria.

кого е насочен джихада, и какви са взаимоотношенията на мюсюлманите към народите. От тази история ние ще видим, кой всъщност е преследвал и угнетявал народите. Заради коленията и гоненията на византийската империя насочени срещу египетските копти, папа Бенджамин- първият папа на Александрия се принудил да избяга заедно с неговите епископи в планината в продължение на 13 години. След като Исляма завладява Египет начело с Амр ибн Ел- Аас */Бог да е доволен от него/*, Амр ибн Ел- Аас се отправя да завладее град Александрия воювайки срещу византийците, които трябвало да бъдат прогонени. Там възникнал бунт и сигурността силно се разклатила, при което се възползвали от възможността някои порочни и зли личности да изгорят църквите и манастирите. От изгорените църкви е църквата Сан Марко¹⁶¹, от която било откраднато всичко. Накрая влезнал един моряк в тази църква и пхнал ръката си вътре в ковчега на Сан Марко, понеже мислел, че в него има имущество, но не намерил друго, освен тялото, от което откраднал дрехите и взел със себе си главата на Сан Марко, която скрил в кораба си. Когато Амр ибн Ел- Аас узнал, че папа Бенджамин се укрива, той изпратил писма до останалите египетски градове, в които казва: „Мястото, където се намира патриарха на християнските копти Бенджамин е сигурно, мирно и защитено. Нека той да дойде със спокойствие и сигурност, за да управлява своя народ и неговите църкви.“ Папа Бенджамин се завърнал, след като прекарал тринадесет години в укритие, а Амр ибн Ел- Аас му оказал огромна чест и наредил да му се върнат църквите и тяхното имущество.“ След като Амр пожелал да си тръгне от Александрия, един от корабите останал неподвижен, без да се помръдне изобщо от мястото си. Тогава войската на Амр потърсила сметка от капитана и проверила кораба, в

---

¹⁶¹ Saint Mark's Coptic Orthodox Cathedral (Alexandria).

който намерила главата на свещеника Сан Марко. (След намирането ѝ) те повикали папа Бенджамин, който взел главата и започнал да я носи (в ръце) заедно със свещениците и хората, като всички заедно са пеели щастливо, докато са стигнали до църквата.“

Промяната на становището за джихада от нещо забранено към нещо задължително:

- 1- Забраната за провеждането на джихад-** в началото на призива към Исляма провеждането на джихад, чрез война е било забранено за мюсюлманите. Всевишния Аллах казва: „**Не видя ли ти онези, на които бе казано: “Възпирайте ръцете си [от сражение] и извършвайте молитвата намаз, и давайте милостинята зекят!”**“¹⁶²
- 2- Разрешението за провеждане на джихад-** след като съдружаващите започнали силно да потискат вярващите и да ги прогонват насила от домовете им, на тях им било позволено да водят джихад. Всевишния Аллах казва: „**На онези, срещу които е обявена война, им се позволи [да воюват], защото бяха угнетени Аллах има сила да им помогне, онези, които бяха прокудени от техните домове без право, само защото казват: “Аллах е нашият Господ!”**“¹⁶³
- 3- Отблъскване на врага, чрез джихад-** след това идва повеля, която определя като задължително, да се проведе джихад, когато езичниците нападнат мюсюлманите и започнат да воюват срещу тях.

---

¹⁶² Ен- Ниса: 77.

¹⁶³ Ен- Ниса: 39, 40.

Всевишния Аллах казва: „**И се сражавайте по пътя на Аллах с онези, които се сражават с вас, и не престъпвайте! Аллах не обича престъпващите.**“¹⁶⁴

- 4- **Повелята за задължителното провеждане на джихад**- когато Ислямът се появи и се разпространи, хората започнаха да встъпват на тълпи в него, а външните врагове от съседните страни на ислямската държава, станаха изключително много, защото те смятаха, че са силно застрашени от мюсюлманите. Именно тогава Всевишния Аллах заповяда на мюсюлманите да водят джихад извън границите на държавата си, за да оповестят посланието на единобожието на останалите народи, да разпространят религията на Аллах и да бъде словото на Аллах най-възвишено. С посланията изпратени към владетелите, императорите и призова им към Исляма се цели възвишаване на единобожието, и залагане и разпространение на справедливостта сред обществата, а не завладяване на чужди земи, надмощие, засилване на влиянието, арогантност, високомерие и отмъщение- все неща, които довеждат до разруха и унищожение. Всевишния Аллах казва: „**И не бъдете като онези, които излязоха от домовете си с надменност и за показ пред хората! Те възпират от пътя на Аллах. Аллах обгръща техните дела.**“¹⁶⁵

Корана ни пояснява подтисничеството и гоненията, които са сполетели онези християни, които са вярвали в Аллах. Тези зли деяния са били практикувани от езичниците срещу вярващите (евреи или християни) преди появата на Исляма, и са запечатани от Аллах в Свещения Коран, за да

---

¹⁶⁴ Ел- Бакара: 190.

¹⁶⁵ Ел- Енфал: 47.

се поясни истинската цел на джихада, която е премахване на гнета и гоненията от вярващите, независимо дали са християни, евреи или мюсюлмани. Всевишния Аллах казва: **„Проклети да бъдат хората, изкопали ямата за огъня, пълен с гориво! Когато седяха около нея и на [всичко] онова, което вършеха с вярващите, бяха свидетели. (“[всичко] онова, което вършеха” те подлагали вярващите на мъчение, като ги обричали на изгаряне в пламъците.) И ги възненавидиха само защото вярваха в Аллах, Всемогъщия, Всеславния,...**“¹⁶⁶

Тези знамения от Свещения Коран са низпослани, за да се запази до края на света разказа за християните от Йемен, които са живели преди Мухаммед ﷺ да бъде изпратен като Пратеник. Те са били изтезавани от сънародниците си, само защото са вярвали във Всевишния Аллах. Специално за тях е била изкопана огромна яма, след това в нея са били разпалени огромни огънове. След разпалването им, народа е карал християните да избират: Да се откажат от вярата си (в Аллах) или да бъдат хвърлени в горящата яма. Така този народ са хвърляли вярващите християни в огъня и са оставали на бреговете на ямата да гледат как изгарят и биват изтезавани.

Правила на джихада в Исляма:

Джихада в Исляма си има правила и обноси, които са причина да се премахнат несправедливостта, престъпленията и насилието. Затова не се позволява да се убиват други хора от противниците, освен онези, които участват в битката (войната) или по някакъв начин помагат за провеждането ѝ. Забранено е (грех е) да се убиват

---

¹⁶⁶ Ел- Бурудж: 4- 8.

възрастни хора, деца, жени, болни, хората, които се грижат за болните, ранени, пленници и богослужители, които са се отдали на богослужение! Не е позволено да се убива ранения по време на битка, не е позволена гаврата с мъртвите¹⁶⁷ и не е позволено да се преследва онзи, който бяга от бойното поле. Не е позволено да се избиват животните, да се рушат домовете, да се опетняват храмовете чрез злини, да се замърсяват кладенците и водата, да се отсичат и изгарят насаждения, дървета и др.

Това, което споменахме в предишните редове е ръководството на благородния Пратеник Мухаммед ﷺ, към неговите праведни халифи и към всички мюсюлмански войски, които са провеждали джихад. Когато Ебу Бекр-първия праведен Халиф след Пратеника на Аллах ﷺ /Аллах да е доволен от него/ изпращаше отряди да воюват той казваше на командирите:

„Изчакайте, ще ви дам десет повели, запомнете ги от мен: Не мамете, не крадете от плячката, не нарушавайте договорите, не отсичайте части от тялото, не убивайте малко дете, не убивайте възрастен човек, нито жена, не отсичайте палма нито я палете, не отсичайте плодородно дърво, не колете овца, крава или камила освен за да се нахраните. Ще намерите хора, които са се отдали в манастирите, оставете ги тях и това на което са се отдали.“¹⁶⁸

Що се отнася до пленниците от войната, те имат права според Исляма. Затова не се позволява да се измъчват, унизяват, тероризират и да се оставят без храна и вода, докато умрат. Шериата задължава мюсюлманите да ги

---

¹⁶⁷ Като да се отсичат уши, да се обезобразяват тела, да се отсичат крайници и т.н.

¹⁶⁸ Ет- Табери 3/ 226.

почитат и да се отнасят с добро към тях, заради словата на Всевишния Аллах: **„И дават храна въпреки, че и те я обичат на нуждаещ се и на сирак, и на пленник: “Храним ви в името на Аллах. Не искаме от вас нито отплата, нито признателност.”**¹⁶⁹

Ислямската държава има право да се разпорежда с пленниците, според обществената полза и международните споразумения. Тя има право да ги освободи без откуп, има право да поиска откуп в замяна на освобождаването им и има право да ги размени за пленници от мюсюлманите. Всевишния Аллах казва: **„...додето ги надвиете, и здраво ги вържете! А после или милост, или откуп, когато войната приключи.”**¹⁷⁰

Що се отнася до обикновеното население от немюсюлмани в тези държави, в които са навлезли мюсюлманите, те са в сигурност, защото Исляма забранява да им се вреди и да се посяга към тях под каквато и да било форма. Пратеника ﷺ казва: **„Ако някой убие човек, с който е сключено примирие, и е под закрилата на Аллах и закрилата на Неговия Пратеник, той няма да подуши миризмата на Дженнета (Рая), а миризмата му се усеща от разстояние на седемдесет години.”**¹⁷¹

Също така, Исляма забранява да им се накърнява честа. Затова не е позволено (грях е) да се унижават, угнетяват, потискат, прогонват и обиждат. Пратеника ﷺ казва: **„Аз ще оспоря (с аргументи) на съдния ден онзи, който угнети човека, с който е сключено примирие, или го ощети (като отнеме част от полагащото му се), или**

---

¹⁶⁹ Ел- Инсан: 8-9.

¹⁷⁰ Мухаммед: 4.

¹⁷¹ Ибн Мадже- сахих. Според Албани е Сахих, виж Ес- Сахиха: 2356.

му възложи нещо, което не е по силите му (като висок данък- джизие), или вземе нещо от него, без той да му го е дал с примирена душа.“¹⁷²

Винаги, когато Пратеника на Аллах ﷺ изпращаше мюсюлмани, които да водят джихад, той ги наставляваше да се отнасят благородно към жителите на определените държави, като поддържат възможно най- добри взаимоотношения с тях. Затова той казва: „**Вие ще завладеете Египет. Там е мястото, където (парите) се наричат „Кират“.** Когато го завладеете, се отнасяйте добре с жителите му, защото те имат право на закрила и родствени връзки.“¹⁷³

Най-доброто доказателство за изпълнението на повеленото от Пратеника ﷺ е договора, който Омар ибн Ел-Хатаб /Аллах да е доволен от него/ предостави на жителите на Йерусалим, когато влезна в него, като завоевател. Той (Омар) казва:

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

Това е сигурността, която предоставя раба на Аллах и емира на вярващите Омар ибн Ел-Хатаб на жителите на Йерусалим. Той им гарантира сигурност за самите тях, за имуществото им, за църквите им и за кръстовете им...никой няма да ги потиска в религията им, и никой няма да вреди на който и да е от тях...”

Дали историята е виждала такова благородство, справедливост и търпимост от страна на надделелия победител към загубилия и победения?! Омар е имал възможност да им постави каквито условия пожелае, но не го е извършил, защото е бил справедлив и полагал усилия да

---

¹⁷² Ебу Давуд. Ес- Силсилету Ес- Сахиха: 445.

¹⁷³ Муслим.

разпространи религията на Аллах, като наред с това желаел доброто за всички хора. Това доказва, че джихада в Исляма не е нещо, което се провежда заради земни облаги и алчност.

Дали всяка война проведена от мюсюлманите е джихад?

Трябва да се има предвид, че не всяка война, която е проведена от някоя ислямска държава е джихад, и не всички от мюсюлманите, които воюват, се считат за муджахидини (участници в джихад). Джихада си има определени условия, и ние като мюсюлмани винаги правим разлика между термина „джихад“ и термина „война“. Но за съжаление голяма част от медиите в нашето съвремие се опитват да опетнят образа на Исляма чрез джихада, използвайки всички възможни средства за постигане на определени политически цели. Те преследват всяка война по света, като когато говорят за война между християни казват: „Възникна война между тази и тази държава.“, без да обръщат внимание на религията на воюващите. А когато една от страните е мюсюлмани, тогава те казват: „Мюсюлмански екстремистиджихадисти обявяват джихад на християнска държава.“ Въпроса тук е следния: „Кое ги кара да наричат тази война с името „джихад“, и кое ги кара да казват на воюващите „джихадисти“?! За да знаят дали тази война е джихад, и дали воюващите са джихадисти, те трябва да поставят целите на джихада, морала и условията му пред тях и да се вземе предвид до каква степен може да се каже, че тази война е джихад и до каква не!! Трябва да сте наясно, че има много политически съображения, които управляват този свят и отношенията между държавите. Те са много далеч от

думата „джихад“, и по-скоро се наричат „война на интереси“. Например:

- 1- През 1853 г. по време на Кримската война между Руската империя и Османската империя, Великобритания и Франция вземат участие във войната срещу руснаците подкрепяйки техния съюзник- Османската империя. Това разбира се е по политически съображения, а не религиозни, защото Русия, Великобритания и Франция са християнски държави, а Османската империя е мюсюлманска страна.
- 2- През 1854 г. Гърция, която е била под османско робство през този период, се възползва от шансът на Кримската война между руснаците и турците, и провежда епирското въстание¹⁷⁴ срещу турците, за да ги изгони от Гърция. Това въстание било потушено не от кой да е друг, а лично от Франция и Великобритания. Те са блокирали основните пристанища в Гърция, за да се предотврати доставката на консумативи и да се възпрат участниците в това въстание. Така че Гърция остава под османско владичество, или иначе казано под властта на една Ислямска държава.

Свещените войни:

Дали Джихада в Исляма е свещена война, която принуждава хората да се откажат от тяхната вяра и да приемат на сила Исляма? Дали е свещена война, която разрушава храмовете и църквите на друговерците? Отговора

---

¹⁷⁴ Epirus Revolt of 1854.

е: „Разбира се, че не!“ В Свещения Коран има текстове, в които изрично се забранява да се принуждават хората да се откажат от тяхната религия, вярванията си и да се принуждават да приемат Исляма за своя религия. Всевишния Аллах казва: **„Няма принуждение в религията. Отличи се вече истината от заблудата.“**¹⁷⁵

Същността на джихада е да се оповести религията на Аллах на хората, а не да се принудят да приемат тази религия на сила. Доказателство за това са словата на Всевишния Аллах: **„И ако станат мюсюлмани (ако се отдадат), вече са на правия път, а ако се отвърнат, твой дълг е само да съобщиш. Аллах наблюдава рабите.“**¹⁷⁶

Причината за липсата на принуда се крие в това, че напътствието към правилната религия, знанието за нея и следването ѝ са даденост от Бога и единствено Той удостоява когото пожелае от Своите раби с тези неща, без да кара някое от създанията Му да налага Неговата религия и да принуждава хората насила да я приемат. Доказателство за това са словата на Всевишния Аллах: **„Не е твой дълг [о, Мухаммад] тяхното напътване, а Аллах напътва когото пожелае.“**¹⁷⁷

Не се позволява да се принуждават и насилват немюсюлманите, от евреи и християни, да приемат Исляма, а ако го приемат по такъв начин, то това приемане не се зачита¹⁷⁸. Така е защото от условията за приемане на Исляма, е това да бъде доброволно и по собствено желание,

---

¹⁷⁵ Ел- Бакара: 256.

¹⁷⁶ Али Имран: 20.

¹⁷⁷ Ел- Бакара: 272.

¹⁷⁸ Т.е. ако един човек приеме Исляма по принуда, при Аллах не се счита за мюсюлманин, защото не е искрен и не го е приел със сърцето си.

а не чрез принуждение и насилие. Някой от вас може да каже: „Но ние виждаме по телевизията новини за нападения срещу църкви в държави, в които сега има война?“ Ние ще отговорим: „За тези новини има две положения: - Те може да са истина, но може и да не са истина. Ако приемем това за истина, нека погледнем колко джамии са нападнати и разрушени в същите тези държави?!?!“ Някой може да каже: „Но има много християни, които са били убити?!“ Ние ще отговорим: „А колко е броят на убитите мюсюлмани в тези страни?!“ Когато говорим за страна, в която тече насилствена и груба война, е естествено да се появят такива неща, които нямат нищо общо с Исляма и неговите учения. Такава война няма нищо общо с джихада и не може изобщо да се нарече джихад. Причината да не се нарича джихад се крие в това, че много хора са били изселени или убити и много храмове са били разрушени, а именно това е нещото, което не се приема от джихада и нещото срещу което той се бори.

Разликата между джихад и война:

Ако разгледаме част от войните, за които ни говори историята, напълно ще ни се изясни разликата между война и джихад. От тези войни са:

- **Александър Велики [Македонски]**- най-голямо уважение от народите и страните по света се отдава на Александър Велики. Той се счита за най-влиятелната фигура в световен мащаб, защото е провел много битки, за да се разшири царството му, докато накрая пределите на империята му достигнали Индия!
- **Чингис Хан**- Факт е, че той е създал най-голямата империя в света, която след смъртта му се простирала от

Китай до Източна Европа- днешна Полша и др. Този човек има много паметници в не малка част от държавите и е уважаван от много хора по света.

- **Хитлер-** опустошил е цяла Европа, като голяма част от европейските държави са били включени в пределите на неговата империя.
- **Британската империя (Империята над която слънцето никога не залязва):** Нейните колонии се разпростират от най- източната част на земята до най-западната, затова тя бива назовавана с: „Империята над която слънцето никога не залязва.“
- **Френските, испанските, португалските, италианските и японските колонии-** те се разпростирали от изтока, та чак до запада, като това било постигнато от желанията да се разшири тяхната власт и влияние.

Накратко: Нещото, което обединява всичките тези империи и всичките войни, които са били провеждани от тях е това, че целта им е една и съща, а именно да се възползват от богатството, което е на територията на другите страни и да разширят влиянието и властта си по целия свят. Също така ги обединява факта, че резултатът е унищожаването на цивилизации, клането и поробването на най- различни народи, от които има милиони жертви. Това е нещото, което ни пояснява и потвърждава историята! Например Чингис Хан, който е национален герой в родината си, се счита за престъпник, както той, така и внука му Хулагу от страните, които са завладели от тях. Те двамата са мачкали, унижавали и избивали хората, те са сеели разруха и са предизвиквали пълен хаос. Самия Хулагу е унищожил университета Дар ел- Хикме и всички безценни научни книги и ръкописи, които са били в него. Сега за да се

разбере разликата между тези войни и джихада, трябва да се сравнят целите на тези войни, техните последици и морала им, с целите на джихада, неговите резултати и морал! Именно джихада е този, който спря тази тирания и този терор над цивилни мюсюлмани и немюсюлмани.

Джихада в Библията:

Преди да споменем някои цитати за джихада от Стария Завет, ние ще споменем от Новия завет, думите на Апостол Павел, където той дава висока оценка на джихада, който се споменава в Стария Завет, и хвали изключително много всеки един загинал участник в тези войни от цивилните граждани!!

Апостол Павел казва в писмото си до евреите (Евреи: 11/ 30):

„30 Чрез вяра ерихонските стени паднаха след седмодневно обикаляне около тях.

31 С вяра Раав блудницата не погина заедно с непокорните, като прие съгледателите с мир.

32 И какво повече да кажа? Защото не ще ми стигне време да приказвам за Гедеона, Варака, Самсона и Иефтае, за Давида още и Самуила и пророците;

33 които с вяра побеждаваха царства, раздаваха правда, получаваха обещания, затуляха устата на лъвове,

34 угасваха силата на огъня, избягваха острото на ножа, оздравяваха от болести, ставаха силни във война, обръщаха в бяг чужди войски.“

Сега да видим в Стария завет, какво се случило, след като стените на Ерихон, споменати и похвалени от Павел в посланието си по-рано, паднали!!

Исус Навин (6/ 16):

16 И на седмия път, като свиреха свещениците с тръбите, Исус рече на людете: Извикайте, защото Господ ви предаде града.

*17 И градът и всичко що е в него ще бъдат обречени на Господа; **само блудницата Раав**, да остане жива, тя и всички, които са в къщата с нея, защото скри пратениците, които проводихме.*

18 Но вие се пазете във всеки случай от всичко обречено, да не би, като го обречете, да вземете от обреченото, и така да нанесете проклетия върху стана на Израеля и да го смутите.

19 Всичкото сребро и злато, и медните и железните съдове, са посветени Господу; да се внесат в Господното съкровище.

20 И тъй, людете извикаха и свещениците свиреха с тръбите; и като чуха людете тръбния глас, и като издадоха людете гръмлив вик, стената падна на мястото си; и людете влязоха в града, всеки право напред, и превзеха града.

21 И обрекоха на изтребление с остроето на ножа всичките в града, мъже и жени, млади и стари, и говеда, овци и осли....

*24 И града и всичко в него изгориха с огън; **само сребротото и златото и медните и железните съдове туриха в съкровището на Господния дом!!!!***

Царе 1 (15/3):

3 Иди сега та порази Амалика, обречи на изстребление всичко, що има, и не го пожали; но избий мъж и жена, дете и бозайниче, говедо и овца, камила и осел.

Осия (13/ 16):

16 Самария ще носи наказанието си, Защото въстана против своя Бог; Ще паднат от меч, Младенците им ще бъдат разтрошени, И бременните им жени разпорени.

Исаия (13/15):

15 Всеки, който се намери, ще бъде пронизан; И всичките заловени ще паднат под нож.

Царе 2 (4/ 12):

12 Тогава Давид заповяда на момците си; и те ги убиха, и като отсякоха ръцете им и нозете им, обесиха ги при водоема в Хеврон.

Летописи 1 (20/ 3):

3 Изведе и людете, които бяха в него, та ги пресече с железни дикани и с брадви. И така постъпи Давид с всичките градове на амонците.

Седма глава

Борбата срещу екстремизма и крайността между Шериата на Исляма и човешките законодателства.

- Шериата на Исляма и борбата срещу екстремизма и крайността.
- Монашеството в християнството.
  1. Безбрачието е по-добре от брака.
  2. Липсата на развод.
  3. Рязането на глави [от трупове].
- Ислямът и борбата му срещу системата на робството.
- Робствената система в свещената книга на евреите и християните.
- Ислямът и борбата срещу расизма.
- Шериата на Исляма, който позволява да се наслаждаваме на земния живот и ни насърчава да се устройваме в него.

Седма глава

Борбата срещу екстремизма и крайността между Шериата на Исляма и човешките законодателства.

Шериата на Исляма и борбата срещу екстремизма и крайността:

Всеславния и Всемогъщ Аллах изпрати Мухаммед ﷺ като Пратеник и му низпосла Шериата, който е милост за световете. Пречистия Аллах казва: „**И те изпратихме [о, Мухаммад] наистина като милост за световете.**“¹⁷⁹

Шериата е милост за хората във всяко едно нещо, което ги засяга. Той е милост за самите тях и за душите им, защото ги избавя от служенето на идоли, които не носят нито полза, нито вреда. Милост е, защото ги избавя от съдружаването (езичесвото), при което човека обожава друг като него, обожествявайки го. Милост е, защото напътства всеки един човек към това да се обожава единствено Аллах и да не се съдружава никой и нищо с Него. Милост е и за самите тела на хората, защото той забранява и определя като грях всяко нещо от храни, напитки и т.н., което е причина за разрухата и падението му. Всевишния Аллах казва: „**Кажете: “Сред онова, което ми бе разкрито, не намирам храна под възбрана за хранещия се, освен ако е мърша или пролята кръв, или свинско месо, те са нечистота, или животно, заклано за друг, а не в името на Аллах.”** А за който е принуден, без да е

---

¹⁷⁹ Ел- Енбия: 107.

потисник, нито престъпващ твоят Господ е опрощаващ, милосърден.¹⁸⁰

Шериата е милост за икономиката на всички хора, защото забранява и определя като грях да се отнема чуждо имущество без право и да се препитава човека по непозволен начин, чрез измама, кражба и т.н. Всевишния Аллах казва: „**И не яжте своите имоти помежду си с измама, и не ги подхвърляйте на съдиите, за да ядете с грях от имотите на хората, знаейки!**“¹⁸¹

Шериата е милост за всички хора, защото той ясно пояснява всяка една система, която привежда ежедневието им в пълен ред и е в съответствие с тяхната природа, предпазвайки ги от екстремизъм и крайности. Всевишния Аллах казва: „**Той подписа за вас в религията онова, което завеща на Нух и онова, което разкрихме на теб [о, Мухаммад], и онова, което завещахме на Ибрахим и на Муса, и на Иса: “Привържете се към религията и не се разединявайте в нея!” За съдружаващите е тежко онова, към което ги зовеш. Аллах избира за Себе Си когото пожелае и напътва онзи, който се обръща към Него**“¹⁸²

Аллах изпрати този Пратеник Мухаммед с Шериата на милостта, затова Той казва в Свещения Коран: „**По милост от Аллах ти се смекчи спрямо тях. А ако беше груб, с жестоко сърце, щяха да се разотидат от теб. Извини ги и моли за опрощението им, и се съветвай с тях по делата! А решиш ли [нещо], уповавай се на Аллах! Аллах обича уповаващите се Нему.**“¹⁸³

---

¹⁸⁰ Ел- Ен‘аам: 145.

¹⁸¹ Ел- Бакара: 188.

¹⁸² Еш- Шура: 13.

¹⁸³ Али Имран: 159.

Аллах изпрати този Пратеник Мухаммед ﷺ с Шериата на добротата и нежността. Всевишния Аллах споменава благодатта, с която е облагодетелствал хората, чрез пратеничеството на този човек, казвайки: „**Дойде вече Пратеник при вас измежду вас самите. Тежко е за него вашето затруднение, загрижен е за вас, към вярващите е състрадателен, милосърден.**“¹⁸⁴

От отличителните черти на този Шериат са толерантността и улесненията, които се съдържат в него и отблъскват всякакъв вид трудност и непосилност. Всевишния Аллах казва: „**Аллах възлага на всяка душа само според силите ѝ. За нея е онова, което е придобила и против нея е онова, което е придобила.**“¹⁸⁵

Пратеника на Аллах ﷺ казва: „**Когато ви възбраня нещо странете от него, а когато ви повеля нещо, извършете от него толкова, колкото можете.**“¹⁸⁶

Съпругата на Пратеника ﷺ казва за него: „**Винаги, когато Пратеника на Аллах ﷺ избираше между две неща, от които едното е по-лесно от другото, той избираше по-лесното, ако не беше грях. А ако беше грях, той беше човека, който стоеше най-далеч от него.**“¹⁸⁷

Аллах изпрати този човек Мухаммед с Шериата, който се бори с всякакъв вид екстремизъм и крайности, чрез ясните текстови аргументи, които се съдържат в него. Този божествен закон- Шериат предупреждава хората да странят от едната крайност, която се изразява в нехание и небрежност към религията, и от другата крайност, която се

---

¹⁸⁴ Ет- Теубе: 128.

¹⁸⁵ Ел- Бакара: 286.

¹⁸⁶ Ел- Бухари.

¹⁸⁷ Муслим.

изразява в преувеличение и екстремизъм в религията. Това са неща, които са се случили при предишните народи- преди появата на Мухаммед ﷺ. Всевишния Аллах казва: „**Кажете: „О, хора на Писанието, не прекалявайте в религията си, като надхвърляте истината, и не следвайте страстите на хората, които вече се заблудиха и заблудиха мнозина, и изгубиха правия път!”**“¹⁸⁸:

- Шериата забранява да се прекалява и преувеличава в религията. Пратеника на Аллах ﷺ силно предупреждава хората да странят от това казвайки: „**Предпазвайте се от прекаляването в религията, защото онези преди вас бяха погубени, заради прекаляването в религията.**“¹⁸⁹
- Шериата забранява да се прекалява в ибадета (богослуженията, служенето на Аллах). Енес ибн Малик, Аллах да е доволен от него, ни предава следното, като казва: „**Дойдоха трима човека при къщите на жените на Пророка ﷺ и разпитваха за ибадета (богослуженията) на Мухаммед ﷺ. Когато бяха известени, на тях им се видя много малко ибадета му. Тогава си казаха: „Къде сме ние от Пророка ﷺ, на Него Аллах му е опростил и изминалите и предходните грехове?“ Единият от тях каза: „Що се отнася до мен, аз ще отслужвам по цяла нощ намаз до края на живота си.“ Вторият каза: „Аз ще говея по цяла година и няма да има нито един ден през, който да не говея.“ Третият каза: „Аз ще страня от жените и никога няма да се женя.“ Пратеника на Аллах ﷺ дойде и каза: „Вие**

---

¹⁸⁸ Ел- Майде: 77.

¹⁸⁹ Ахмед; Ен-Несаи; ибн Мадже. Виж Ес- Силсилету Ес- Сахиха: 2144.

ли сте казали това и това? Що се отнася до мен – кълна се в Аллах- аз съм най- богобоязливия и онзи, който най- много го е страх от Аллах сред вас, но има дни в които говея и дни в които не говея, отслужвам намаз през част от нощта и спя през друга част, и се женя за жени. А онзи, който изостави моят суннет, той не е от мен.“¹⁹⁰

- Шериата забранява крайностите и неотстъпчивостта във взаимоотношенията. Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Религията е улеснение! И винаги, когато някой преувеличи в религията, улеснението го побеждава.“¹⁹¹
- Шериата забранява крайностите и преувеличаването в призива към Аллах и Неговата религия. Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Благовестявайте, и не отблъсквайте, улеснявайте, и не затруднявайте.“¹⁹²

Монашеството в християнството:

В Исляма няма монашество и църковна йерархия, които са присъщи за останалите религии. Дори нещо повече, Аллах порицава онзи от последователите на останалите религии, който прибегне към тези неща. Всевишният Аллах казва: „Сетне проводихме по стъпките им Нашите пратеници, и проводихме след тях Иса, сина на Мариам, и му дадохме Евангелието, и вложихме в сърцата на онези, които го последваха, състрадание и милосърдие. Но монашеството го измислиха те, не сме им го

---

¹⁹⁰ Ел- Бухари.

¹⁹¹ Ел- Бухари.

¹⁹² Муслим.

предписали Ние освен стремежа към благоволения на Аллах, а и не го спазвах, както трябваше да се спазва. И дадохме на вярващите измежду им тяхната награда, но мнозина от тях са нечестивци.¹⁹³

Дори Пратеника на Аллах ﷺ строго предупреди да се страни от това казвайки: **„Не се затруднявайте сами, та Аллах да ви затрудни. Народ, който сам се затруднява, бива затруднен от Аллах. Това са онези от тях, които са останали в манастирите и храмовете: „Но монашеството го измислиха те, не сме им го предписали“**¹⁹⁴

Имайте предвид, че Месията Иса (Исус) не е бил монах, и не е предписал монашеството на неговата общност, но е заповядал на учениците си да обикалят сред народите и да ги известяват за религията на Аллах, като ги насочват към правилната и истинска религия.

По същия начин духовника в Исляма има голяма отговорност, защото той трябва да бъде сред хората, за да им повелява одобряването и да им възбранява порицаването, наставлявайки ги по правия път. Доказателство за това са думите на Пратеника ﷺ: **„Овестете от мен, дори да е само едно знамение (айет).“**¹⁹⁵ Също така, той трябва да бъде продуктивен член на обществото и добър модел за подражание. Доказателство за това са думите на Пратеника ﷺ: **„Вярващия, който се смесва с хората и понася вредите им, е по-добър от**

---

¹⁹³ Ел- Хаид: 27.

¹⁹⁴ Ес- Силсилету Ес- Сахиха: 3124.

¹⁹⁵ Ел- Бухари.

вярващия, който не се смесва с хората и не понася вредите им.“¹⁹⁶

Духовникът в Исляма не трябва да е в тежест на другите хора, и не трябва да търси от тях помощ, за да преживява, защото Пророците, *Аллах да се смили над тях*, са изкарвали препитанието си със собствените си ръце, като са се трудили и са пасли овце, за да преживяват самите те и техните семейства. Пратеника на Аллах Мухаммед ﷺ е бил попитан: **„Ти пасял ли си овце?“ А той отговори: „Да! Няма Пратеник, който да не е пасял овце.“¹⁹⁷**

Безбрачието е по-добро от брака:

Апостол Павел казва в първото си писмо до коринтяните (7/1, 8):

1 А относно това, що ми писахте: Добре е човек да се не докосва до жена.....

8 А на неженените и вдовиците казвам: Добро е за тях, ако си останат такива, какъвто съм и аз. (т.е. неженен)

Разбира се, тези учения са на самия Павел, а не ученията на Исус Христос, мир нему, защото те противоречат на природно заложеното качество, според което Аллах е създал човека. А от друга страна женитбата е суннет (дело), което е било присъщо за Пророците и Пратениците, мира на Аллах да е над тях. Всевишния Аллах казва: **„И изпратихме Пратеници преди теб, и им отредихме съпруги и потомство. И не е**

---

¹⁹⁶ Предава се от Ел- Бухари в книгата: „Ел- Едеб Ел- Муфрад, а Албани го определя като сахих в „Сахих Ел- Джамиа.“

¹⁹⁷ Ел- Бухари.

било пратеник да донесе знамение, освен с позволението на Аллах. Всеки срок е записан.“¹⁹⁸

Ще се съгласят ли цивилизованите общества с тези думи, които ни подтикват към въздържане от женитбата и липса на потомство- неща водещи до изчезване на човешката раса? Дали Аллах иска да се изчерпаме и да изчезнем, или иска да се развиваме, да се размножаваме и да застрояваме земята? Монашеството и не създаването на семейство и потомство, са в пълно противоречие с повелята на Всевишния Аллах, в която Той казва: „Той е Онзи, Който ви стори наследници на земята и въздигна по степени някои от вас над други, за да ви изпита в онова, което ви е дарил. Твоят Господ е бърз в наказанието. Той е опрощаващ, милосърден.“¹⁹⁹

Когато ние искаме от хората, да се придържат към безбрачието, ние се изправяме срещу сексуалната потребност, която е заложена в тях. А тази потребност трябва да бъде задоволена, така както се задоволява потребността за храна и вода, защото тя е неразделна от човека. Затова Шериата на Исляма привежда утоляването на това природно заложено в човека желание в пълен порядък, чрез религиозен брак, който цели постигане на обич, милост, състрадание и психологическа стабилност за всеки един от двамата съпрузи. И не на последно място цели да има развитие, растеж и застрояване на земята. Всевишния Аллах казва: „И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.“²⁰⁰

---

¹⁹⁸ Ер- Раад: 38.

¹⁹⁹ Ел- Ен‘аам: 165.

²⁰⁰ Ер- Рум: 21.

Пратеника на Аллах ﷺ повеляваше и подтикваше хората да се женят, като строго осъждаше и забраняваше безбрачието. Той казва: **Вземете за свои съпруги, любящи и често раждащи жени, и тогава в съдния ден аз заедно с вас ще преобладавам числено над [другите] Пророци.**²⁰¹

И за да премахне пътищата на разврата и прелюбодейнието, Пратеника ﷺ силно насърчава младежите да се женят отрано, защото страстите и сексуалните желания при тях са огромни и има опасност да ги вкарат в грях. Той ﷺ казва: „Уважаеми младежи! Който от вас има възможност да се ожени, нека се ожени, защото това е най- свеждащото за погледа и най-целомъдреното за половия орган. А който няма възможност, нека да говее, защото това е щит за него.“²⁰²

И още по- великото от това е, че Шериата е направил женитбата да бъде начин за припечелване на добрини и садака. Пратеника ﷺ е казал: **„Да извърши някой от вас полов контакт със съпругата си, се счита за садака (милостиня). [Сподвижниците] казали: „О, Пратенико на Аллах! Нима някой от нас ако си утоли страстите, ще има награда за това?!“ Той отговорил: „Какво мислите ако го извърши по забранен начин? Ще има ли за това грях? По същия начин, когато го извърши по позволен начин има награда.“**²⁰³

Липсата на развод:

---

²⁰¹ Сахих ибн Хиббан. Според Албани и сахих- виж Ебу Давуд: 1789.

²⁰² Ел- Бухари и Муслим.

²⁰³ Муслим.

Евангелие от Матей (5/31):

31 Още било казано: "Който си напусне жената, нека ѝ даде *разводно писмо*".

32 А пък Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, освен по причина на прелюбодеяние, прави я да прелюбодейства; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодейства.

Съгласни ли са цивилизованите общества с недопустимостта на развода или най-високия процент на разводите е при голяма част от развитите и напреднали страни?! Могат ли християните да следват и прилагат тези учения или ги считат за крайност и нещо непосилно?! Практиката в реалността говори, че много от брачните двойки не могат да продължат да водят съвместен семеен живот, защото в него има голяма вреда за тях, а тази вреда се премахва единствено с развода. За голямо съжаление, ние сме чели във вестниците за случаи, в които жена убива съпруга си християнин, за да се отърве от него и от съвместното съжителство с него, като това се е случило поради невъзможността тя да се разведе с него!! Що се отнася до Исляма, той позволява развода, за да улесни мъжа и жената в случай, когато те не могат да живеят заедно. Така всеки един от двамата брачни партньори се развежда по цивилизован и морален начин с другия, а след това се жени отново за когото пожелае. Всевишния Аллах казва: **„И когато жените изпълнят своя срок, задръжте ги с добро или ги напуснете с добро!“**

В това отношение всички цивилизовани народи са последвали Шериата на Исляма и го практикуват, защото те са легализирали развода според техните закони и са отнели властта от църквата, която го забранява на теория и на практика.

Рязането на глави [от трупове]:

Рязането на главите от труповете на враговете и гавренето с тях по какъвто и да е начин са строго забранено в Исляма. Амр ибн Ел- Аас изпратил пратеника си Шурахбил ибн Хасене до Ебу Бекр, за да му предаде глава на [човек на име] Йенак, който е бил пастор по пътя за Шам. Когато я предал на Ебу Бекр, той силно порицал това дело. А Укбе му казал: О, наследнико на Пратеника на Аллах, но те правят това с нас!“ Той казал: “Нима се осмелявате да следвате примера на Персия и Византия?! Никога повече да не ми се донася глава, писмото и новината са достатъчни.²⁰⁴

В нашето съвремие част от водещите на различни предавания по западните медии, приписват на мюсюлманите традицията за отрязване глави, но ако тези водещи се задълбочат и проучат добре историята, ще стигнат до извода, че съвсем не е така. Колко глави са били отрязани в техните държави, дори в близките изминали години? Например, по външните стени на църквата в Милано има статуя на ездач, който държи отсечена глава на човек в едната си ръка, а в другата държи дълъг меч. Виждали ли сме такава скулптура по стените на джамиите?! Това, което се вижда от някои мюсюлмани, които дръзнат да колят други хора и да им режат главите, са индивидуални актове на лична основа и нямат нищо общо с Шериата на Исляма. Шериата е невинен от такива тирански и нечовешки постъпки. Всевишния Аллах казва: „**И ако наказвате [о,**

---

²⁰⁴ Ибн Хаджер Ел- Ескаляни.

вярващи], накажете със същото, с което са ви наказали!
А ако търпите, това е най-доброто за търпеливите.“²⁰⁵

Ислямът и борбата му срещу системата на робството:

Ислямът се бори с робството по всички възможни начини. Той повелява да се освобождават робите и обещава голяма награда за човек, който освободи роб. Затова според тази религия освобождаването на роб е една от причините за влизане в Дженнета (Рая). Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Онзи, който освободи роб, заради всеки един орган от него (роба) Аллах избавя орган от органите на освободения го от огъня (Джехеннем- Ада), докато накрая не избави и половия му орган, заради половия орган [на освободения роб].“

Но Исляма не забранява робството, за да не стане тежък сблъсък с практическата реалност, защото робството е било глобална система, която е била прилагана от всички страни, тъй като е било икономическата и финансовата система, приета във всички общества. По същия начин Исус Христос (Иса) не е забранил робството. Трябва да се знае, че Ислямът е забранил всички начини, по които хората се поробват, с изключение на един единствен и това е когато робството е чрез сдобиване с пленници от определена война. Но дори за този начин има условие, и то е, че само водача (главата, управника) на мюсюлманите има правото да ги плени и пороби. И наред с това, че Исляма направи само една пролука за поробването, той противоположно на това е предписал много начини, чрез които да се освободят робите.

---

²⁰⁵ Ен- Нехл: 126.

Затова като изкупление за голяма част от греховете извършени от мюсюлманина, се предписва той да освободи роб. Например:

- Който убие неумишлено (по погрешка) друг човек, той трябва да освободи роб, заради словата на Всевишния Аллах: „**И не трябва вярващ да убива вярващ, освен по погрешка. А онзи, който убие вярващ по погрешка да освободи вярващ роб и да връчи откуп на семейството му, освен ако простят. А ако [убитият] е вярващ от враждебен вам народ да се освободи вярващ роб. А ако е от народ с договор между вас да се връчи откуп на семейството му и да се освободи вярващ роб.**“²⁰⁶
- Който наруши клетвата си, той трябва да освободи роб, заради словата на Всевишния Аллах: „**Аллах не ви придиря за празнословието във вашите клетви, а ви придиря, когато се обвързвате с клетвите. За изкупление десет нуждаещи се да бъдат нахранени от препитанието по средата на онова, с което храните семействата си, или да бъдат облечени, или да се освободи един роб.**“²⁰⁷
- Онзи, който каже на съпругата си “Ти за мен си като майчиния ми гръб!”, той трябва да освободи роб, заради словата на Всевишния Аллах: „**Онези, които изоставят жените си с думите “Ти за мен си като майчиния ми гръб!”, но после си върнат думите да освободят роб, преди да са ги докоснали.**“²⁰⁸
- Онзи, който извърши полов контакт със съпругата си през деня на месец Рамадан, той трябва да освободи роб.

---

²⁰⁶ Ен- Ниса: 92.

²⁰⁷ Ел- Маиде: 89.

²⁰⁸ Ел- Муджаделе: 3.

Предава се от Ебу Хурейра, Аллах да е доволен от него, че един човек извършил полов контакт с жена си, след това отишъл и попитал Пратеника на Аллах ﷺ за фетуа²⁰⁹, а той го попитал: „Можеш ли да освободиш роб? Човека отговорил: „Не!“ Той го попитал: „Можеш ли да говееш два последователни месеца, без прекъсване?“ Човека казал: „Не!“ Тогава му казал: „Нахрани шейсет нуждаещи се човека.“²¹⁰

- Онзи, който удари или нападне роб, той трябва да го освободи за изкупление на това, което е извършил, заради думите на Пратеника ﷺ: **„Изкуплението за онзи, който шамароса или удари роба си, е да го освободи.“**²¹¹

От нещата, които потвърждават стремежа на Исляма да подтикне хората да освобождават робите са следните:

1. Исляма повелява да се сключва договор за освобождаване- Това е договор, който се сключва между роба и господаря му и в него се съдържа освобождаването на роба срещу определена сума, за която взаимно са се разбрали. По този начин роба откупува свободата си от господаря му. Някои от учените във Фикх²¹² определят този договор като задължителен, когато роба желае да се откупи. Те се аргументират със словата на Всевишния Аллах: **„А за онези сред владенията от десниците ви, които желаят договор [за освобождаване] напишете им, ако виждате у тях**

---

²⁰⁹ Сатновище за даден религиозен вървос.

²¹⁰ Муслим.

²¹¹ Муслим.

²¹² Това е при Имам Ахмед,

добро! И им дайте от имота на Аллах, който Той ви е дал!²¹³

- Исляма е направил освобождаването на роби да е нещо, за което се дава задължителната милостиня зекят. А както е известно зекят, може да се дава за освобождаване на роби, заради словата на Всевишния Аллах: „**Милостинята зекат е за бедняците и за нуждаещите се, и за онези, които я събират, и за приобщаването на сърцата [към Исляма], и за [откуп на] робите, и за длъжниците, и за тези по пътя на Аллах, и за пътника [в неволя] задължение от Аллах. Аллах е всезнаещ, премъдър.**“

Робството в свещената книга на евреите и християните:

В книгата „Второзаконие“ (20/ 10- 17) се споменава следното:

10 Когато се приближиш при някой град, за да воюваш против него, предложи му мир.

11 Ако ти отговори мирно и ти отвори портите, тогава всичките люде, които се намират в него, да ти станат поданици и да ти работят.

12 Но ако не направи мир с тебе, но воюва против тебе, тогава да го обсадиш;

13 и когато го предаде Господ твоят Бог в ръцете ти, тогава да поразии всичките му мъжки с остроето на ножа;

14 а жените, децата, добитъкът и всичко що се намира в града, всичките користи от него да вземеш за себе си; и да

---

²¹³ Сура Ен- Нур: 33.

ядеш користите от неприятелите си, които Господ твоят Бог ти даде.

15 Така да постъпваш с всичките градове, които са много далеч от тебе, които не са от градовете на тукашните народи.

16 А от градовете на тия люде, които Господ твоят Бог ти дава за наследство, да не оставиш живо нищо, което диша,

17 но да ги обречеш на изстребление;...

В книгата „Изход“ (21/ 7-8) се споменава следното:

7 Ако някой продаде дъщеря си за робиня, тя няма да излезе така както излизат робите.

8 Ако не бъде угодна на господаря си, който се е сгодил за нея, то нека я остави да бъде откупена; той не ще има власт да я продаде на чужденци, тъй като ѝ е изневерил.

В книгата „Изход“ (21/ 5-6) се споменава следното:

5 Но ако робът изрично каже: Обичам господаря си, жена си и чадата си; не желая да изляза свободен,

6 тогава господарят му ще го заведе пред съдиите, и, като го приведе при вратата, или при стълба на вратата, господарят му ще му промуши ухото с шило; и той ще му бъде роб за винаги.

В книгата „Изход“ (22/ 1- 3) се споменава следното:

3 ...Крадецът трябва непременно да плати; но ако няма с какво, то да се продаде той за откраднатото, като роб /и да се даде определената сума за откраднатото/.

Току що прочетохме онова, което евангелието на Матей преписва на Иса (Исус Христос), *Мира на Аллах да е над него.*

Исляма и борбата срещу расизма:

Исляма премахна всички форми на дискриминация между човешките същества като отхвърля законодателства, които подтикват към расизъм, класово и етническо разделение. При него хората се степенуват според това, до колко прилагат и спазват Шериата на Аллах. Всевишния Аллах казва: „**О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е всезнаещ, сведущ.**“²¹⁴

Също така Пратеника на Аллах ﷺ казва: „**О, хора! Наистина, вашият Господар е един, и вашият баща е един. Арабина няма превъзходство пред чужденеца, и чужденеца няма превъзходство пред арабина, и червенокожият човек няма превъзходство пред чернокожият, нито пък чернокожият пред червенокожият, освен по текуа (богобоязън и страх от Аллах). Наистина, най-благородният сред вас е този, който най-много се бой [от Аллах]. Нима не оповестих?“ [Сподвижниците] казали: „Разбира се, [че оповести] о, Пратенико на Аллах.“ [Пратеника ﷺ] казал: „Присъстващия да оповести на отсъстващия.“²¹⁵**

Ние откриваме в книгите на евреите и християните- стария и новия завет следното:

В Евангелието на Матей (15/24) се споменава:

---

²¹⁴ Ел- Худжурат: 13.

²¹⁵ Ес- Силсилету Ес- Сахиха.

24 А Той в отговор каза: *Аз не съм пратен, освен до загубените овце от Израилевия дом.*

25 А тя дойде, кланяше Му се и казваше: *Господи помогни ми.*

26 Той в отговор рече: *Не е прилично да се вземе хляба на децата и да се хвърли на кученцата.*

27 А тя рече: *Така, Господи; но и кученцата ядат от трохите, които падат от трапезата на господарите им.*

28 Тогава Исус в отговор ѝ рече: *О жено, голяма е твоята вяра; нека ти бъде според желанието. И дъщеря ѝ оздравя в същия час.*

Тези строфи са категоричен и ясен отговор на всички онези, които твърдят, че Исус Христос, *Мира на Аллах да е над него*, е дошъл, за да спаси света, за да бъде изкупление за него, за да бъде разпънат на кръст и т.н. Самия той ясно ни заявява: „Аз не съм изпратен към теб, нито те познавам!! Но съм изпратен единствено към израилтяните (рода на Исраил²¹⁶)!!

В Книгата на Второзаконието (23/19) се споменава следното:

19 *Да не заемаш на брата си с лихва, било пари с лихва, храна с лихва, или какво да е друго нещо, което се заема с лихва.*

20 *На чужденец бива да заемаш с лихва, а на брата си да не заемаш с лихва; за да те благославя Господ твоят Бог във*

---

²¹⁶ Бену Исарил (арабски بنو إسرائيل - «Синове на Исраил») - едно от имената на еврейския народ. Споменати в Корана 40 пъти най-вече във връзка с истории за живота на Пророка Муса и края на еврейския народ от Египет. Името на Израел е едно от имената на пророка Яков, от които са 12-те племена на Израел. Това се споменава в Корана стих, 3: 93, и на [древно семитски език](#) означава "раб на Аллах". (Уикипедия на руски).

всичките ти предприятия на земята, в която отиваш да я притежаваш.

Шериата на Исляма, който позволява да се наслаждаваме на земния живот:

Облекло и хигиена:

Шериата на Исляма повелява на мюсюлманина да бъде красив във всяко едно отношение- външен вид, облекло, миризма, говорене и т.н., заради думите на Пратеника ﷺ: „Наистина Аллах е красив и обича красотата.“²¹⁷

Джабир ибн Абдуллах казва: „Дойде Пратеника на Аллах ﷺ при нас и видя един разрошен човек със занемарена коса. Тогава каза: „Нима този човек няма нещо, с което да успокои косата си?“ След това видя друг човек, който беше облечен с мръсни дрехи и каза: „Нима този човек няма вода, с която да изпере дрехата си?“²¹⁸

Ебу Ел- Ехуед предава от баща си: „Отидох при Пророка ﷺ със скромна дреха²¹⁹, а той каза: „Ти имаш ли богатство?“ Отговорих: „Да.“ [Пратеника ﷺ] казал: „Какво богатство притежаваш?“ Отговорих: „Аллах ми е дал камили, овце, коне и роби.“ [Пратеника ﷺ] казал: „Щом Аллах ти е дал богатство, то трябва да се види следата от благодатта и щедростта на Аллах по теб.“²²⁰

---

²¹⁷ Сахих Муслим.

²¹⁸ Ебу Давуд- според Шейх Албани е Сахих.

²¹⁹ Дреха, която не е подходяща за него, защото бил богат човек.

²²⁰ Ебу Давуд- според Шейх Албани е сахих.

Джабир ибн Семура е казал: „Видях Пратеника на Аллах ﷺ, в една светла лунна нощ, с червена одежда. Никога не съм виждал нещо по-красиво от него [Пратеника] ﷺ.“²²¹

Ебу Земил предава, че Абдуллах ибн Аббас е казал: „Когато се появиха разгорещените хариджити²²², аз отидох при Али, Аллах да е доволен от него, а той каза: „Отиди при тях с най-красивите дрехи от Йемен“ - Ебу Земил каза: „Ибн Аббас беше красив и строен човек“ – Ибн Аббас казал: „Аз отидох при тях, а те [ми] казаха: „Добре дошъл о, ибн Аббас! Каква е тази одежда?“ Той отговорил: „Ще ме порицаете ли? Аз съм виждал Пратеника на Аллах ﷺ да носи най-красивата дреха, която може да съществува.“²²³

Шериата счита, че харченето на средства за неща, които подчертават елегантността на мюсюлманина във всяка една насока, без да има прахосничество и разточителство, е дело за което има огромна награда (севап). Доказателството се крие в думите на Всевишния Аллах: „О, синове на Адам, обличайте се подходящо [красиво] при всяка молитва! И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той не обича разхищаващите.“²²⁴

В Шериата на Исляма не съществува така наречения ислямски дрескод²²⁵, както се наблюдава при част от

²²¹ Сахих Муслим.

²²² Хариджитите- група от хора, които образуват течение в [Исляма](#), силно разграничаващо се от думите, делата и утвържденията на Пратеника Мухаммед ﷺ.

²²³ Ебу Давуд- Шуайб Ел- Арнауут казва: „Веригата му е силна.“

²²⁴ Ел- Еараф: 31.

²²⁵ Обличане на определени дрехи.

шиитите и суфийте²²⁶, които се обличат с определени дрехи и определени цветове, като зелен, черен и др. Но в Шериата на Исляма има описания на дрехите, които трябва да се спазват от мюсюлманина и мюсюлманката, като се придържат стриктно към тях. От тези описания са:

- Да не се обличат дрехи, които са специфични за немюсюлманите и оприличават мюсюлманите с тях, като например да се носят раса, наметала и мантии, които са специфични за будистите, евреите, християните, поповете, монасите и т.н. Доказателство за това са думите на Пратеника ﷺ: **„Който се оприличи с даден народ, той е от тях.“**²²⁷
- Дрехите да прикриват срамните части от тялото (аура)²²⁸ описани в Шериата, които е забранено да се показват, чрез обличането на леки, къси, плътни или прозрачни дрехи.
- Дрехите да са чисти, елегантни и с добър външен вид. Пратеника на Аллах ﷺ видя човек, който беше облечен с мръсни дрехи и каза: **„Нима този човек няма вода, с която да изпере дрехата си?“**²²⁹
- Дрехите да ухаят приятно, а не да прогонват хората с миризмата си. Пратеника на Аллах ﷺ е забранил да се яде кромид и бял лук, от онзи, който ще отслужва молитвата намаз групово в джамията, за да не вреди с лошата миризма на хората около него. Доказателство за това са неговите думи: **„Който яде от това растение-бял лук (друг път казал: „Който яде кромид, бял лук**

---

²²⁶ Секта в Исляма

²²⁷ Ибн Хиббан- сахих.

²²⁸ Аура- при мъжа от пъпа до под колената, а при жената всичко друго освен лицето, ръцете до китките и краката до глезените.

²²⁹ Ебу Давуд, Ес- Силсилету Ес- Сахиха: 493.

или праз“) нека не се доближава до тази наша джамия. Ангелите (Меляйкетата) се дразнят от това, от което се дразни сина на Адем.“²³⁰

- Да не се обличат дрехи, които правят човека известен и странен за обществото, в което живее. Забранено е да се обличат дрехи, които са чужди за средата в която се живее и предизвикват удивлението на хората, защото те довеждат облеклия ги до самолюбие, високомерие и надменност. Също така се забранява да се обличат дрехи, които са в противоречие с традициите и обичаите.²³¹ Доказателство за това са думите на Пратеника ﷺ: „**Който облече дреха на славата в земния живот, Аллах ще го облечен на съдния ден с дрехата на унижението.**“²³²
- Дрехите да не оприличават мъжете на жени и жените на мъже. „**Пратеника на Аллах ﷺ е проквел мъж, който облича женски дрехи и жена, която облича мъжки дрехи.**“²³³

Има предания от Пратеника на Аллах ﷺ, в които се говори за важността и грижата за външния вид на мюсюлманина. Който желае да научи повече за това, нека погледне книгите за облеклото в Исляма. Накратко: От гореизложеното е видно, че Шериата на Исляма отделя голямо внимание към чистотата и добрия външен вид на мюсюлманина. Мюсюлманина не трябва да отблъсква хората чрез лош външен вид и липса на чистота и елегантност.

---

²³⁰ Муслим.

²³¹ Това тук не оправдава не носенето на хиджаб, защото той е задължителен, както споменахме в първата точка.

²³² Ахмед и Ебу Давуд- Според Албани е Сахих.

²³³ Сахих ибн Хиббан.

Има едно важно нещо, което може да предизвика недоумения за Шериата на Исляма при немюсюлманите заради това, което се наблюдава най- вече в западните страни. Там се вижда как някои мюсюлмански емигранти, или някои от новоприелите Исляма мюсюлмани носят дрехи, които са странни и чужди за обществото, с цел да се отличат от хората и да покажат че са мюсюлмани. Например някои от тези мюсюлмани носят тъмно сиво расо (което е мантия присъща за жителите на Египет, и бива носена както от мюсюлмани така и от християни египтяни. Това расо само по себе си не говори, че носещия го е мюсюлманин, но говори, че той е египтянин- а египтянина може да бъде както мюсюлманин, така и християнин). Част от мюсюлманите, които обличат такива раса, носят върху тях сако от западни костюми или военно яке (макар те да не са войници, и макар да не е разрешено да се носят военни якета), а друга част обвиват главата си с шал по странен начин. Тези мюсюлмани според Шериата трябва да се обличат с подходящи дрехи за тази държава- дрехи, които са приети от обществото, за да бъдат източник на утеха и спокойствие за хората, а не да обличат странни дрехи, които прогонват хората от тях и са източник на страх, притеснения и съмнения. Пратеника на Аллах ﷺ беше човека с най- добър външен вид, и с най- добро ухание, всеки който го видеше чувстваше спокойствие и душевен мир.

Трябва да се прави разлика между определена униформа, известна като специфично облекло за членовете на определен орган и между определена секта или група, която си възлага определено облекло на базата на сектантски и верски причини, като например облеклото, което се наблюдава при суфийте и шиитите. Що се отнася до униформите на училища, университети, международни и местни организации, те са определени облекла, които не се

основават на сектантска основа или верска основа, но те способстват да се разпознаят учениците, студентите и служителите.

Храна и пиене:

Всевишния Аллах казва: „**Кажы: “Кой възбрани украсата на Аллах, която Той създаде за Своите раби, и благата от препитанието?” Кажы: “В Деня на възкресението те ще са всецяло за онези, които вярват през земния живот.” Така разясняваме знаменията за хора знаещи.**“²³⁴

Шериата на Исляма позволява да се наслаждаваме и възползваме от всички храни и напитки, с изключение на онези, за които има доказателство, че са забранени (харам-грях). Всевишния Аллах казва: „**Под възбрана за вас са мършата, кръвта, свинското месо и закланото за друг, а не за Аллах; и удушеното, пребитото, погиналото при падане, намушканото, и от което звяр е ял освен което сте заклали още живо според предписанието и принесеното в жертва на каменните идоли; и да гадаете със стрелите. Това е нечестивост**“²³⁵

На друго място в Корана Всевишния Аллах казва: „**Питат те за виното и за игрите на късмет. Кажы: “В тях има голям грях и изгоди за хората, но грехът им е по-голям от изгодата.” И питат какво да раздават. Кажы: “Излишъка.” Така Аллах ви обяснява знаменията, за да размислите.**“²³⁶

---

²³⁴ Ел- Еараф: 32.

²³⁵ Ел- Маиде: 3.

²³⁶ Ел- Бакара: 219.

(Под “вино” (хамр) в Свещения Коран се подразбират всички видове упойващи напитки, а под “игрите на късмет” - всички форми на хазарт.)

Редно е да се знае, че се забранява прахосничеството и разхищението, дори при храната и пиенето, заради словата на Всевишния Аллах: **„И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той не обича разхищаващите.“**²³⁷

И имайки предвид, че Шериата се грижи изцяло за човека, той ни пояснява правилния начин за хранене и пиене, в който се съдържа здраве за тялото и предпазване от болести. Пратеника на Аллах ﷺ казва: **„Човек не пълни полош съд от стомаха си. Достатъчни са му на сина на Адам няколко хапки, които да държат гръбнака му прав. И ако няма и няма как, то нека една трета от него [стомаха] е за храната, една трета за пиене и една трета да остане за самия него (празна).“**²³⁸

Позволената забава:

Живота в Шериата на Исляма, не е както някои смятат далеч от позволени забавления и развлечения. Ханзалету Ел-Еседий казва: „Срещна ме Ебу Бекр и каза: „Как си? О, Ханзале!“ Каза: „Отговорих: „Двуличник е Ханзале!“ Каза: „Пречист е Аллах, какво говориш?“ Каза: „Отговорих: „Когато сме при Пратеника ﷺ и ни говори за огъня (ада) и Дженнета (Рая), като че ли го виждаме с очите си, а когато си тръгнем от Пратеника на Аллах ﷺ и отидем при нашите съпруги, деца и богатства, забравяме много.“ Каза Ебу Бекр: „Кълна се в Аллах и ние се сблъскваме със същото.“ Отидохме аз и Ебу Бекр

---

²³⁷ Ел- Еараф: 31.

²³⁸ Ет- Тирмизи- Сахих. Виж Ел- Ируа: 1983.

и влезнахме при Пратеника на Аллах ﷺ. Казах: „Ханзале е двуличник о, Пратенико на Аллах.“ Пратеника на Аллах ﷺ каза: „Какво е това?!“ Отговорих: „О, Пратенико на Аллах, когато сме при теб ни говориш за огъня и Дженнета (Рая) до такава степен, че като че ли го виждаме с очите си, а когато си тръгнем от теб и отидем при нашите съпруги, деца и богатства забравяме много.“ Пратеника на Аллах ﷺ каза: „Кълна се в Този, в чиято ръка е моята душа, ако постоянствате в положението в което сте при мен и в споменаването на Аллах, Мелаякетата (ангелите) ще се здрависват с вас във вашите постели и пътища, обаче... о, Ханзале! Час по час (Каза го три пъти).“²³⁹

В това предание Пратеника на Аллах ﷺ ни пояснява, че забавлението е позволено [когато е съобразно с Шериата,] защото душата има нужда от почивка, за да си възвърне жизнеността и активността. Пратеника на Аллах ﷺ вече е пояснил обноските на шегуване, забавление и отморяване, когато сподвижниците са му казали: „О, Пратенико на Аллах, ти се шегуваш с нас?!“ А той казал: „Да! Но аз не казвам друго, освен истина.“²⁴⁰

Шегата може да бъде с думи, но може да бъде и с действия. Енес ибн Малик, *Аллах да е доволен от него*, каза: „Имаше един бедуин на име Захир, който подаряваше на Пророка ﷺ подаръци от пустинята (като плодове, мляко и т.н.). Когато този човек си тръгнеше Пратеника ﷺ му подаряваше нещо от града и му помагаше да се задене казвайки: „Наистина Захир е бедуин, а ние сме неговите граждани.“ Един ден, докато Захир продаваше продукцията си, при него дойде

²³⁹ Муслим- том: 4; стр. 2106; хадис № 2750.

²⁴⁰ Сунен Ет- Тирмизи- том: 4; стр. 357; хадис № 1990.

Пратеника ﷺ и го прегърна отзад, без да го види. Захир каза: „Пусни ме! Кой си ти?“ Обръщайки се той видя, че зад него е Пратеника ﷺ и прилепи гърба си до неговите гърди.“ Пратеника ﷺ започна [да се шегува] казвайки: „Кой ще купи този роб?“ Захир му каза: „Аз не съм търсен о, Пратенико на Аллах?!“ Той ﷺ му каза: „Но при Аллах си търсен.“ Или може би каза: „Ти си много скъп при Аллах.“²⁴¹

Забавлението и шегата си имат обноси, които са споменати в Шериата. От тях са:

- Шегата да не съдържа нещо, което вреди на друг мюсюлманин, или го обижда. Доказателство за това са думите на Пратеника ﷺ: „**Не е позволено на мюсюлманина да плаши друг мюсюлманин.**“²⁴²
- Шегата да не изкарва човека от кръга на честността и правдивите думи. Не се позволява да се лъже, за да се разсмеят хората. Доказателство за това са думите на Пратеника ﷺ: „**Горко на онзи, който говори и лъже, за да размее хората! Горко му! Горко му!**“²⁴³

Също така Шериата на Исляма позволява развлеченията, с единственото условие те да са в рамките на религията. Пример за такива развлечения е хвърлянето на копия, стрелянето с лък, язденето на кон и др. Пратеника ﷺ казва: „**Всяко нещо с което се забавлява мюсюлманина е загуба на време, с изключение на: стрелянето с лък, дресирането на кон и заиграването (ухажването) със**

²⁴¹ Сахих ибн Хиббан- стр: 106; хадис № 5790- сахих.

²⁴² Муснед имам Ахмед- Том: 5; стр: 362; Хадис № 23114- сахих.

²⁴³ Сунен Ебу Давуд- том: 4; стр: 297; Хадис № 4990- хасен.

съпругата.²⁴⁴ Също така всяко нещо, което е градивно и здравословно за тялото е позволено, подобно на различните видове спорт, като плуване, фехтовка, борба и т.н. Предава се, че Пратеника на Аллах ﷺ се е борел с един човек на име Рукяне, който е бил известен със силата си. Пророка ﷺ предизвикал този силен човек да се бори с него, а той казал: „Овца за овца!“ Пророка ﷺ спечелил първата борба. Тогава човека казал: „Дай ми още един шанс!“ и Пророка отново спечелил. Човека пак казал: „Дай ми още един шанс!“ и за трети път Пророка ﷺ спечелил. Човека казал: „Какво ще кажа на семейството си?! Овца, която е изядена от вълк и овца, която се е изгубила! Но за третата какво да кажа?! Пророка ﷺ му рекъл: **„Ние не сме се събрали при теб, за да се борим с теб и да те санкционираме. Вземи си овцете!**“²⁴⁵

---

²⁴⁴ Ет- Тирмизи- според Албани е Сахих.

²⁴⁵ Според Албани е хасен.

Осма глава

Разкриване на истини

- Модели от Шериатския закон при християните и евреите в Библията.
  1. Наказанието, отсичане на ръка в Библията.
  2. Наказанието за прелюбодееца в Библията.
  3. Смъртното наказание в Библията.
  4. Свободата на вярата в Библията (вероотстъпничество).
  5. Правото на ревност в Библията (Ел- Лиан²⁴⁶).

---

²⁴⁶ Ел- Лиан- положение в което съпруга обвинява жена си, че е изневерила прелюбодействайки с друг. В този случай той трябва да свидетелства пет пъти, като на всеки път се закълне в Аллах, че казва истината. Ако той лъже на петия път над него се стоварва проклятието на Аллах.

Осма глава

Разкриване на истини

Примери от Шериатския закон при християните и евреите в Библията:

Голяма част от западния свят чрез собствените си медиите опетняват религията Ислям, заявявайки, че наказанията, които са предписани в него са варварски, нецивилизовани, несъвместими с времето, в което живеем, несъответстващи с напредъка, който сме постигнали и ред други неща. И всичко това се прави с цел да се възпре обществото от тази божествена религия, защото когато тя бъде опозната от хора, които са далеч от нетолерантност и предразсъдъци, ги кара да разберат, че тя е истинската религия и трябва да бъде последвана. Страхът от това да достигне до хората гласа на истината е огромен, но въпреки този страх и всички взети мерки против разпространяването ѝ сред хората, тя достига до тях по най-различни начини. Това се потвърждава със словата на Всевишния Аллах: **„Искат да угасят светлината на Аллах със словата си, но Аллах приема единствено да засияе в пълнота Неговата светлина, дори неверниците да възненавиждат това.“**²⁴⁷

Прилагането на наказанията предписани в Исляма, всъщност е прилагане на божествените закони (Шериат), а не на закони измислени от нас мюсюлманите. Вече видяхме в предишните глави, че този божествен закон е милост, както за самия човек, така и за обществото като цяло. Сега

---

²⁴⁷ Ет- Теубе: 32.

ще разглеждате Стария и Новия завет на Библията, за да видим какво пише там за прилагането на наказанията, с които се нападат и оклеветяват мюсюлманите. Нещо повече, в Библията наказанията са още по-строги от наказанията в Исляма! Но западните медии, които имат двойни стандарти, полагат всевъзможни усилия за безнадеждна война, чрез която да опетнят Шериата на Исляма. И въпреки всичко това, Шериата на Исляма се разпространява все по широко, защото той е гласът на истината, който не може да бъде угасен. Без съмнение Всевишния Аллах казва истината със словата Си: **„Той е, Който проводи Своя Пратеник с напътствието и с правата вяра, за да я въздигне над всички религии, дори съдружаващите да възненавиждат това.“**²⁴⁸

Дали Стария Завет е свещената книга на християните и евреите взети заедно?!

Преди да навлезем в същността, на някои от разпоредбите (наказанията) на Шериата при християнството и юдаизма, ние искаме да знаем дали Стария Завет е Библията на християните и евреите взети заедно или не? Посредством диалога, който съм провеждал с някои християни, аз намирам, че те първоначално са силно ентузиазирани и заявяват ясна позиция, че Библията със Стария и Новия Завет е вдъхновеното божие слово, в което не се съдържат изкривявания и не може да бъде загубено или променено. Но след като им се цитират някои от текстовете на Стария Завет, те бързо дават крачка на зад и казват: „Можете да попитате за тези текстове религиозните

---

²⁴⁸ Ет- Теубе: 33.

духовници, аз не съм евреин.“ Нещо повече, понякога отиват още по-далеч заявявайки, че нямат нищо общо със Стария Завет като цяло, защото той е наличен отпреди да се появи Исус, а след появата му се е променило всичко! Но разбира се, тълкуването му е недопустимо, нито чрез разума, нито чрез предания!!! Всеки християнин, не може да бъде истински християнин, докато не повярва и в двата завета на Библията взети заедно- това нещо е очевидно и ясно при християните. От тук, ако един християнин каже: „Аз не вярвам във стария завет, но вярвам само в новия!“ той става неверник според християнската религия! Ако някой се съмнява и иска да се убеди в нашите думи, нека да попита свещениците и поповете, и да се убеди сам! В Евангелието на Матей (5/17) се споменава, че Исус, *Аллах да се смиле над него*, е казал: „17 Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша но да изпълня. 18 Защото истина ви казвам: Докле премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне. 19 И тъй, който наруши една от тия най-малки заповеди, и научи така човеците, най-малък ще се нарече в небесното царство;“

Сега нека разгледаме част от текстовете в Стария и Новия Завет, които говорят за наказания:

1. Наказанието - отсичане на ръка в Библията:

Второзаконие (25/11): „Ако се сбият човеци помежду си, и жената на единия, като пристъпи да освободи мъжа си от ръката на тогова, който го бие, простре ръката си та го хване за срамните му части, тогава **да отсечеш ръката ѝ; окото ти да я не пожали.**“

2. Наказанието за прелюбодееца в Библията:

Споменава се в Евангелието на Матей (5/27- 30), че Исус, *Мира на Аллах да е над него*, е казал: „Чули сте, че е било казано: *"Не прелюбодействувай"*. Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си. Ако дясното ти око те съблазнява, **извади го и хвърли го**; защото по-добре е за тебе да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкъла. И ако дясната ти ръка те съблазнява, **отсечи я и хвърли я**; защото по-добре е за тебе да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да отиде в пъкъла.“

Левит (21/ 9): „И ако дъщерята на някой свещеник се омърси с блудство, тя омърсява баща си; с огън **да се изгори.**“

Второзаконие (22/ 20- 21): „Но ако е истинно това нещо, че не се е намерило девство у момата, тогава да изведат момата и да я поставят пред вратата на бащиния ѝ дом, и мъжете от града ѝ **да я убият с камъни (радъм)**, та да умре; защото е сторила безчестие в Израеля, като е блудствувала в бащиния си дом. Така да отмахнеш злото изсред себе си.

Второзаконие (22/ 22): „Ако се намери някой лежащ с омъжена жена, тогава и двамата **да бъдат убити**, мъжът, който е лежал с жената и жената. Така да отмахнеш злото от Израеля.“

Второзаконие (22/ 23- 24): „Ако някой намери в града някоя млада девица, сгодена за мъж, и лежи с нея, тогава да изведете и двамата пред портата на оня град, **и да ги убие с камъни**, та да умрат, - момата, защото не е извикала, като е била в града, и мъжа, защото е обезчестил

жената на ближния си. Така да отмахнеш злото изсред себе си.“

Левит (20/ 10- 15): „Ако прелюбодейства някой с чужда жена, тоест, ако прелюбодейства някой с жената на ближния си, **непременно да се умъртвят** и прелюбодеецът и прелюбодейката. Който легне с жената на баща си, бащината голота е открит; **непременно и двамата да се умъртвят**; кръвта им да бъде върху тях. И ако някой легне със снаха си, **непременно и двамата да се умъртвят**; мръсотията са извършили; кръвта им да бъде върху тях. Ако някой легне с мъжко, като с женско, и двамата са извършили гнусота; **непременно да се умъртвят**; кръвта им да бъде върху тях. Ако някой вземе жена и майка ѝ, това е беззаконие; **с огън да се изгорят** и той и те, за да няма беззаконие между вас. Ако някой се съвкупи с животно, **той непременно да се умъртви**, и животното да убиете..“

В следващите строфи се споменава смъртно наказание за жена, която се съвкупила с животно, мъж който е видял голотата на сестра си или обратното, мъж, който е прелюбодействал с нечестива жена, мъж който е видял голотата на вуйна си или леля си, мъж който е прелюбодействал със жената на брат си или чичо си!! Тук някой може да каже: „Но Христос не е ли премахнал наказанието за прелюбодеяние- нахвърлянето с камъни до смърт (Раджм), и не е ли направил да няма наказание за това престъпление?“ Нима той не казва в Евангелието на Йоан (8/7): „Който от вас е безгрешен нека пръв хвърли камък на нея.““ Ние ще отговорим на този човек по следния начин: „Теолозите и учените по богословие в християнството са единомислещи, че тази история не е истинска и е добавена в

Евангелието през десети век след христа.²⁴⁹ Според това тяхно единодушие, тези строфи не се ползват като аргумент. Добави към това думите на Исус, с които отхвърля, че е дошъл да критикува закона (Шериата) на Пратениците и Шериата на Моисей. **Евангелието на Матей (5/ 17- 18):** „*Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша но да изпълня. Защото истина ви казвам: Докле премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне.*“ С други думи: „Ако Исус сега беше сред нас, той щеше да нахвърля с камъни (раджм) всяка жена, която извършва прелюбодеяние, следвайки Шериата (закона) на Моисей, *Мира на Аллах да е над него.*

3. Смъртното наказание в Библията:

Павел казва в писмото си до евреите (10/28):

*28 Някой, който е престъпил Мойсеевия закон, **умира безпощадно** при думата на двама или трима свидетели;*

Изход (21/12):

*12 Който удари човек смъртоносно, **непременно да се умъртви.***

13 Но ако не го е причаквал, но Бог го е предал в ръката му, тогава Аз ще ти определя място гдето да прибягне.

*14 Ако, обаче, някой от злоба убие ближния си коварно, то и от олтара Ми ще го извадиш, **за да се умъртви.***

---

²⁴⁹ Bart D. Ehrman “*Misquoting Jesus in the Bible*” LECTURE minute 33:00. /see also, Bart D. Ehrman “Jesus and the Adulteress,” “*New Testament Studies*”, xxxiv (1988) pp. 24-44./ See also, Bruce Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament* (Stuttgart, 1971), pages 219-221.

15 Който удари баща си или майка си **непременно да се умъртви.**

16 Който открадне човек и го продаде, или ако откраднатият се намери в ръката му, **той непременно да се умъртви.**

17 Който хули баща си или майка си **непременно да се умъртви.**

18 Когато се карат някои, ако единият удари другия с камък или с юмука си, и той не умре, но пази легло;

19 и ако последният се привдигне и излиза макар с тояга, тогава оня, който го е ударил, ще бъде невинен, само ще плати за денгубата му и ще направи да бъде свършено изцерен.

20 Ако някой удари роба си или робинята си с тояга, та умре под ръката му, **непременно да се накаже.**

21 Обаче, ако удареният поживее един два дена, тогава да се не наказва, понеже той му е стока.

22 Ако се бият някои и ударят трудна жена, така щото да пометне, а не последва друга повреда, тогава оня, който я е ударил непременно да бъде глобен, според както мъжът ѝ би му наложил, и да плати както определят съдиите.

23 Но ако последва повреда, тогава да отсъдиш **живот за живот,**

24 око за око, зъб за зъб, ръка за ръка, нога за нога,

25 изгаряне за изгаряне, рана за рана, удар за удар.

Изход (22/18):

18 **Магьосница жена да не оставиш.**

19 Всеки скотоложник непременно **да се умъртви.**

20 Който жертвува на кой да бил бог, освен само на Господа, **ще се обрече на изстребление.**

Битие (9/6):

6 Който пролее човешка кръв, **и неговата кръв от човек ще се пролее;**

Числа (35/31):

31 Нито да взимате някакъв откуп за живота на убиеца, който като виновен **заслужава смърт...**

33 Така няма да оскверните земята, в която се намирате; защото кръвта, тя е, която осквернява земята; и земята не може да се очисти от кръвта, която се е проляла на нея, **освен с кръвта на онзи, който я е пролял.**

Изход (32/26):

26 застана Моисей при входа на стана и рече: Който е от към Господа нека дойде при мене. И събраха се при него всичките Левийци.

27 И рече им: Така говори Господ, Израилевият Бог: Препашете всички меча на бедрото си, минете насам натам от врата на врата през стана, **и убийте всеки брата си, и всеки другаря си и всеки ближния си.**

28 И Левийците сториха според Мойсеевата дума; и в тоя ден паднаха от людето около три хиляди мъже.

Второзаконие (21/18):

18 Ако има някой упорит и непокорен син, който не слуша думите на баща си или думите на майка си, и при все, че те го наказват, пак той не ще да ги слуша,

19 тогава баща му и майка му да го хванат и да го заведат при старейшините на града му и при портата на местожителството му,

20 и да кажат на старейшините на града му: Тоя наш син е упорит и непокорен; не слуша думите ни, разблуден е и пияница.

21 Тогава всичките мъже от града му **да го убият с камъни, та да умре;....**

4. Свободата на вярата в Библията (вероотстъпничество):

В Евангелието на Лука (19/27) се причислява към Исус (Иса), че той е казал:

*27 А ония мои неприятели, които не искаха да царувам над тях, доведете ги тука и **посечете ги пред мене.***

Второзаконие (13/12):

12 Ако, между градовете, които Господ твоят Бог ти дава, за да се заселиш в тях, чуеш да се казва за един от тях:

13 Някои подлеци, излезли изсред тебе, са отклонили жителите на града си, като са казали: Да идем да служим на други богове, които вие не сте знаели,

14 тогава да изследваш, да изпиташ и добре да издириш; и, ето, ако това нещо е истинно и е вярно, че такава мерзост е сторена всред тебе,

*15 то непременно **да поразии жителите на оня град с остроото на ножа**, и с остроото на ножа **да обречеш на изстребление него и всички**, които са в него, и добитъка му.*

*16 Тогава, като събереш всичките користи от него всред площада му, **съвсем да изгориш с огън града и всичките користи от него** за Господа твоя Бог; и той ще бъде могила до века, да се не съгради вече.*

Второзаконие (7/1):

1 Когато Господ твоят Бог те въведе в земята, в която отиваш да я притежаваш, и изгони много народи от пред тебе, хетейците,....

*2 и когато Господ твоят Бог ги предаде на тебе та ги поразии, **тогава ги изстреби**, като на Бога обречени; да не*

правиш договор с тях, нито да ги пожалиш;
3 да се не жениш между тях,...
5 Но така да им направите: жертвениците им да разорите, кумирите им да изпотрошите, ашерите им да изсечете и изваяните им идоли да изгорите с огън.

Езекиил (9/4):

4 И Господ му рече: Мини през града, през Ерусалим, и тури белег върху челата на мъжете, които въздишат и плачат поради всичките мерзости, които стават сред него.

5 А на другите рече, като слушах аз: Минете подир него през града, та поразете; омото ви да не пощади, нито да покажете милост;

6 старци, юноши и девици, младенци и жени **избийте съвсем**; но не се приближавайте при никого от ония, върху които е белегът; и започнете от светилището Ми. Прочее, те започнаха от старейшините, които бяха пред дома.

7 Тогава им рече: Осквернете дома и напълнете дворовете с убити; излезте. И излязоха та поразяваха в града.

5. Правото на ревност в Библията (Ел-Лиан²⁵⁰):

Изход (5/11):

11 Господ говори още на Мойсея, казвайки:

12 Говори на израилтяните, казвайки им: Ако жената на някого прегреша и направи престъпление против него,

---

²⁵⁰ Ел- Лиан- положение в което съпругът обвинява жена си, че е извършила прелюбодеяние с друг. В този случай той трябва да свидетелства пет пъти, като на всеки път се закълне в Аллах, че казва истината. Ако той лъже на петия път над него се стоварва проклятието на Аллах.

13 като лежи някой с нея и излее семе, и това се укрие от очите на мъжа ѝ, и тя се оскверни тайно, без да има свидетел против нея, и без да бъде хваната в делото, 14 и дойде на него дух на ревнивоост и ревнува жена си, а тя е осквернена, или му дойде дух на ревнивост и ревнува жена си, а тя не е осквернена,

15 тогава тоя човек да доведе жена си при свещеника и да донесе приноса ѝ за нея, една десета от ефа ечемичено брашно; но с дървено масло да го не полее, нито да тури върху него ливан, защото е принос за ревнивост, принос за спомен, който напомня за беззаконие.

16 Тогава свещеникът да я приведе и да я постави пред Господа.

17 После свещеникът да вземе света вода в пръстен съд; и свещеникът да вземе от пръстта, която е по пода на скинията и да я тури във водата.

18 И свещеникът, като постави жената пред Господа, да открие главата на жената и да тури в ръцете ѝ приноса за спомен, приноса за ревнивост; и свещеникът да има в ръката си горчивата вода, която докарва проклетия.

19 И свещеникът да я закълне, като рече на жената: Ако не е легнал някой с тебе и ти не си се отклонила в нечистота, като си под закона на мъжа си, бъди неповредена от тая горчива вода, която докарва проклетия;

20 но ако си прегрешила, като си под закона на мъжа си, и си се осквернила и, ако е лежал с тебе някой освен мъжа ти,

21 (тогава свещеникът да закълне жената с клетва на проклетия, и свещеникът да рече на жената:) **Господ да те постави за проклинане и клетва в народа ти, като направи Господ да изсъхне бедрото ти и да се надуе коремът ти;**

22 и да влезе тая вода, която докарва проклетия, във вътрешностите ти, и да надуе корема ти и да изсуши

- бедрото ти;** и жената нека рече: Амин, амин.
- 23 После свещеникът да напише тия клетви на книга и да ги заличи с горчивата вода;
- 24 и да даде на жената да изпие горчивата вода, която докарва проклетия; и като влезе в нея водата, която докарва проклетия, да стане горчива.
- 25 Тогава свещеникът да вземе от ръката на жената приноса на ревнивостта, да подвижи тоя принос пред Господа и да го принесе на олтара;
- 26 и свещеникът да вземе една шепа от приноса за спомен, да го изгори на олтара и след това да даде на жената да изпие водата.
- 27 А когато я напои с водата, тогаз, ако е осквернена и е направила престъпление против мъжа си, водата, която докарва проклетия, като влезе в нея ще стане горчива и ще надуе корема ѝ, и бедрото ѝ ще изсъхне; и тая жена ще бъде за проклинане в народа си.
- 28 Но ако жената не е осквернена и е чиста, тогава ще остане неповредена и ще зачнува,

Заклучение

Накрая, като заключение аз бих искал да кажа, че с всичко, което споменахме от Библията, имаме за цел единствено да намалим суровостта, омразата и влиянието на тези, които обвиняват Исляма и Шериата на Исляма за много неща, без да имат право и без да са погледнали преди това техните свещени книги, какво казват те! За разлика от другите религии, Шериата на Исляма е единственият закон, който се бори в световен мащаб с всякакъв вид прояви на расизъм и дискриминация между хората, с несправедливото изяждане на чужди имуществва, с кражбите, с грабежите и с опетняването и погубването на честа на хората.

В Библията- Второзаконие (23/19) четем следното:

19 Да не заемаш на брата си с лихва, било пари с лихва, храна с лихва, или какво да е друго нещо, което се заема с лихва.

20 На чужденец бива да заемаш с лихва, а на брата си да не заемаш с лихва; за да те благославя Господ твоят Бог във всичките ти предприятия на земята,...

В книгата Изход (3/22):

22 но всяка жена ще поиска от съседката си и от квартирантката си сребърни вещи, златни вещи и облекла; и ще облечете с тях синовете си и дъщерите си, и ще оберете египтяните.

Захария (14/1):

1 Ето, ден от Господа иде, Когато богатството ти ще се раздели сред тебе като обир.

2 Защото ще събера всичките народи На бой против Ерусалим; Градът ще бъде превзет, Къщите ще бъдат обрани, И жените изнасилвани, И половината от града ще

отиде в плен; А останалите люде не ще бъдат изтребени от града.

Така че, къде са западните медии, които обвиняват Ислямския Шериат денонощно, набеждавайки го с безброй лъжи?! Защо те не критикуват това, което прочетохме току що заявявайки, че е изрично нарушение на човешките права и се счита за нехуманно?! Дълбоко в себе си те знаят, че Исляма е правилната религия, но тяхната омраза към него, ги кара да се посветят на тази яростна атака, за да отблъснат хората от него, особено след като виждат огромния брой хора, които приемат Исляма. Жалко за тези хора, те приличат на човек, който е поставил ръката си пред слънцето, за да възпре светлината му от планетата земя! Всевишния Аллах казва: **„И щом при тях дойде от Аллах Книгата, потвърждаваща онова, което е у тях а още отпреди бяха молили за помощ срещу неверниците, и щом при тях дойде онова, което [вече] знаеха, не повярваха в него. Проклятието на Аллах е над неверниците. (”Онова, което е у тях” е Тората.) Колко лошо е онова, за което продадоха душите си да не вярват в низпосланото от Аллах, поради завист, че Аллах низпослава от Своята благодат комуто пожелае измежду Своите раби. И заслужиха гняв върху гняв. За неверниците има унижително мъчение. И когато им се каза: “Повярвайте в онова, което Аллах низпосла!” рекоха: “Вярваме в низпосланото нам.” И не вярват в онова, което е след него, а то е истината, потвърждаваща онова, което е у тях. Кажи: “А защо преди убивахте пророците на Аллах, ако сте вярващи?” И Муса ви донесе ясните знаци, а после приехте телеца, ставайки угнетители.“²⁵¹**

---

²⁵¹ Ел- Бакара: 89- 92.

Казвам с пълна увереност, че няма спасение за обществата на съвременния свят, от масовото унищожение, в което се намират, освен в Исляма и ученията му. Това унищожение се наблюдава в правата на хората и във всички етични, социални, икономически и политически области, поради тиранията на техните съчинени системи, като отблъскващия капитализъм, атеистичния комунизъм и унижителния социализъм. Държавни системи, които унижават народа и изяждат неговите труд и усилия. Към това число спада и системата на омразната диктатура, която погубва човешкото творчество и прелестния живот залагайки омраза и расова дискриминация, базирани на верска и етническа основа. Също така няма спасение за обърканите човешки души от убийствената душевна празнота, тревожността и емоционалния стрес, освен чрез приемане и изучаване на Исляма, а това включва в себе си прилагане на ученията му. Тази религия има способността да заложи сред човешките общества сигурност, справедливост, мир, благоденствие и състрадание. Тя ще успокои разтревожените сърца на последвалите я, ще премахне напрежението в душите им и ще премахне тяхното тесногърдство. Без съмнение Всевишния Аллах казва истината в словата си: *„А ако жителите на селищата бяха повярвали и бяха се побояли, щяхме да разтворим пред тях дарове от небето и от земята. Ала те отричаха и ги сграбчвахме заради онова, което са придобили.“*²⁵²

В днешно време се появиха много западни мислители, които номинират Исляма като спасител за човечеството от репресията на разврата, безсрамието и нечовешкото. Френския мислител Деескее казва: „Запада никога не е

---

²⁵² Ел- Еараф: 96.

опознал Исляма, тъй като той е враждебно настроен към него още от появата му. Той не е спрял да го клевети и осъжда, за да има основание да води борба срещу него. В резултат на опетняването му, запада прибъгва до груби изказвания относно Исляма. Няма съмнение, че Ислямът е единственото необходимо нещо на съвременния свят, за да се отърве от лабиринта на съвременната материализирана цивилизация, която ако продължава така, ще приключи с унищожение на човечеството.“

Английският мислител Джордж Бърнард Шоу пише в книгата си (Мухаммед), която е била изгорена от британското правителство по онова време, тъй като съдържала изявление за признаване на пратеничеството на Мухаммед ﷺ и валидността на неговата религия: „Светът отчаяно се нуждае да има мъж, който да мисли като Мухаммед. Той е Пророкът, който винаги е поставял религията си на уважение и почит. Това е най-мощната религия за усвояване от всички цивилизации във всяко едно време, до безкрай. Аз забелязвам, че много от хората на моят народ са приели тази религия с пълна яснота и тази религия ще намери широк обхват на този континент – т.е. Европа –. Наистина духовниците в Средновековието, в резултат на незнание или непоносимост, са изрисували мрачна картина за религията на Мухаммед, защото са я смятали за враг на християнството.“

На друго място в същата книга, този писател пише: „Аз се запознах с (историята на) този човек (Мухаммед) и установих, че той е свръхестествен супер герой, като достигнах до извода, че не е бил враг на християнството. Той трябва да бъде наречен „спасителя на човечеството“. Моето мнение е че ако той управляваше света в днешно време, щеше да реши всички наши проблеми, заради мира и

щастие, които ще осигури- мир и щастие, за които се бори цялото човечество.“

Английският историк Уелс казва: „Зачертай всяка религия, която не върви заедно с обществото през всички етапи на развитието му. Единствената религия, която намерих, че е винаги с гражданите, независимо накъде отиват, това е Исляма. Който има нужда от аргумент, нека да прочете Корана и теориите, научните методи и социалните закони, които се съдържат в него. Той е книга на религията, науката, обществеността, морала и историята. Ако някой поиска от мен да му дам определение за значението на Исляма, аз ще му кажа следната фраза: „Исляма е цивилизацията.“

Тук възниква един въпрос: „Защо част от хората не искат Исляма и не желаят вие да се запознаете с истината за него, а желаят да се запознаете единствено с изопачаванията и погрешните представи за него, които те самите са измислили?“ Причината е следната: „Те не могат да използват Исляма, за да се възползват от вашите богатства, чрез лихварство и многобройни данъци, от името на отворената световна икономика. Също така те не могат да използват Исляма за да правят жените публична собственост за мъжете, от името на сексуалната свобода, така както няма да могат да поробват хората чрез написани от тях закони, които все повече ги обвързват и ги правят да са подчинени на тях. Тези хора няма да могат да разграбват имуществото ти, да опетняват честа ти и да те поробват, ако ти се намиращ под сянката на Шериата на Исляма. Пратеника на Аллах ﷺ казва: **“Вашите богатства, вашата кръв и вашата чест са неприкосновени за вас, като святостта на**

ТОЗИ ВАШ ДЕН ОТ ТОЗИ ВАШ МЕСЕЦ В ТАЗИ ВАША МЕСТНОСТ...”²⁵³

От реалността на нашия живот е това, че когато се изгубиш и не знаеш правилния път, ти търсиш някой, който да те упъти към местоназначението, до което желаш да стигнеш. След като такъв човек те упъти, ти му поднасяш искрени благодарности за това. А какво мислиш за човек, който ти показва пътя, чрез който да стигнеш до вечното щастие и непреходната наслада в Дженнета (Рая), като в същото време те предупреждава да не поемаш по пътя, който ще те отведе до вечното страдание и непреходното наказание в Джехеннема (Ада). Нима този човек няма по-голямо право от първия да му благодариш, заради това, че той иска да спаси тялото и душата ти, от вечно нещастие и непреходно наказание в Ада?! Нима можеш да критикуваш такъв човек и да предупреждаваш хората да се пазят от него?! Това е примера за Пратеника на Аллах Мухаммед ﷺ, който не е лъгал и мамел през живота си нито веднъж- нито преди появата на Исляма, нито след нея. Той е идеален пример за доверен човек, който отдава правата на притежателите им, човек, който говори само истината и никога не мами и не лъже. Този човек се е прочул с доверието, което е притежавал още от малък, затова мянците го нарекли с прякора „доверения“ (Ел- Емин). Когато пристигнало писмото на Пророка ﷺ при императора на Византийската Империя Ираклий, в което той призовавал императора да приеме Исляма, Ираклий поискал да му се доведат хора от народа на този човек, за да ги разпита за него. Така при Ираклий идват една група от мянците, сред които бил Ебу Суфян ибн Харб, който говорел. Диалога е следния:

---

²⁵³ Според Шейх Албани е Сахих.

Иракий казал: „Считали ли сте го за лъжец преди да започне да говори това, което казва?“
Ебу Суфян отговорил: „Не.“

Иракий казал: „Няма как да лъже за Аллах, след като не е лъгал хората!!!“

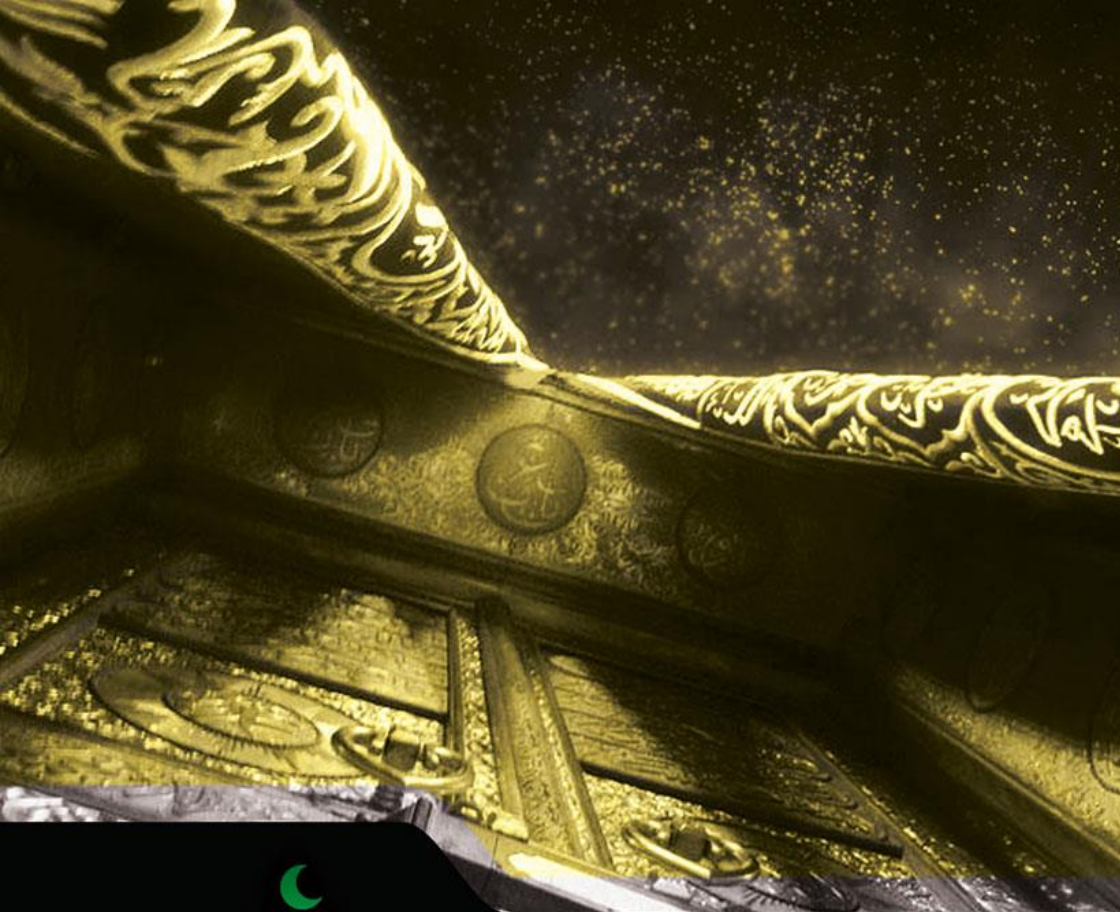
От фактите, които доказват доверието на Мухаммед ﷺ е това, че когато напусна Мекка, за да се пресели скришно към Медина, страхувайки се да не му попречи неговия народ, той остави неговия първи братовчед Али, *Аллах да е доволен от него*, в Мекка и му предаде всяко нещо, което му беше поверено, за да го върне на собствениците му. Ето заради това, хората го наричаха „Правдивия“ и „Доверения“. Това, което трябва да се каже за този Пратеник, е казаното от императора на Византия Иракий: „Няма как да лъже за Аллах, след като не е лъгал хората!!!“

Този човек е Пратеникът, който дойде с Шериата на Исляма, за да бъде той спасение за теб в земния живот от несправедливите владетели и потисническите режими, които се прокарват, и за да бъде спасение за твоята душа от объркаността и притесненията предизвикани от противоречията на религиите и законите, които се изповядват от хората и се приписват на Бог. Този човек дойде с Шериата, за да бъде той спасение за теб от пламтящия огън на Ада (Джехеннема). Шериата на Исляма е истината, а който желае нека да вярва, а който желае, нека си остане неверник. Всевишния Аллах казва: „**Кажете: „Покорявайте се на Аллах, покорявайте се на Пратеника! А отметнете ли се, негов дълг е само онова, което му е възложено и ваш дълг е само онова, което на вас е възложено. И покорете ли му се, ще сте на правия път. Дълг за Пратеника е само ясното послание.“**“

**Книгата беше завършена- слава на Аллах.
О, Аллах, благослови и с мир дари нашия Пророк
Мухаммед, неговото семейство и сподвижници.**

www.islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM